XXIX. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1973. JÚLIUS 5.

Ludas Matyi

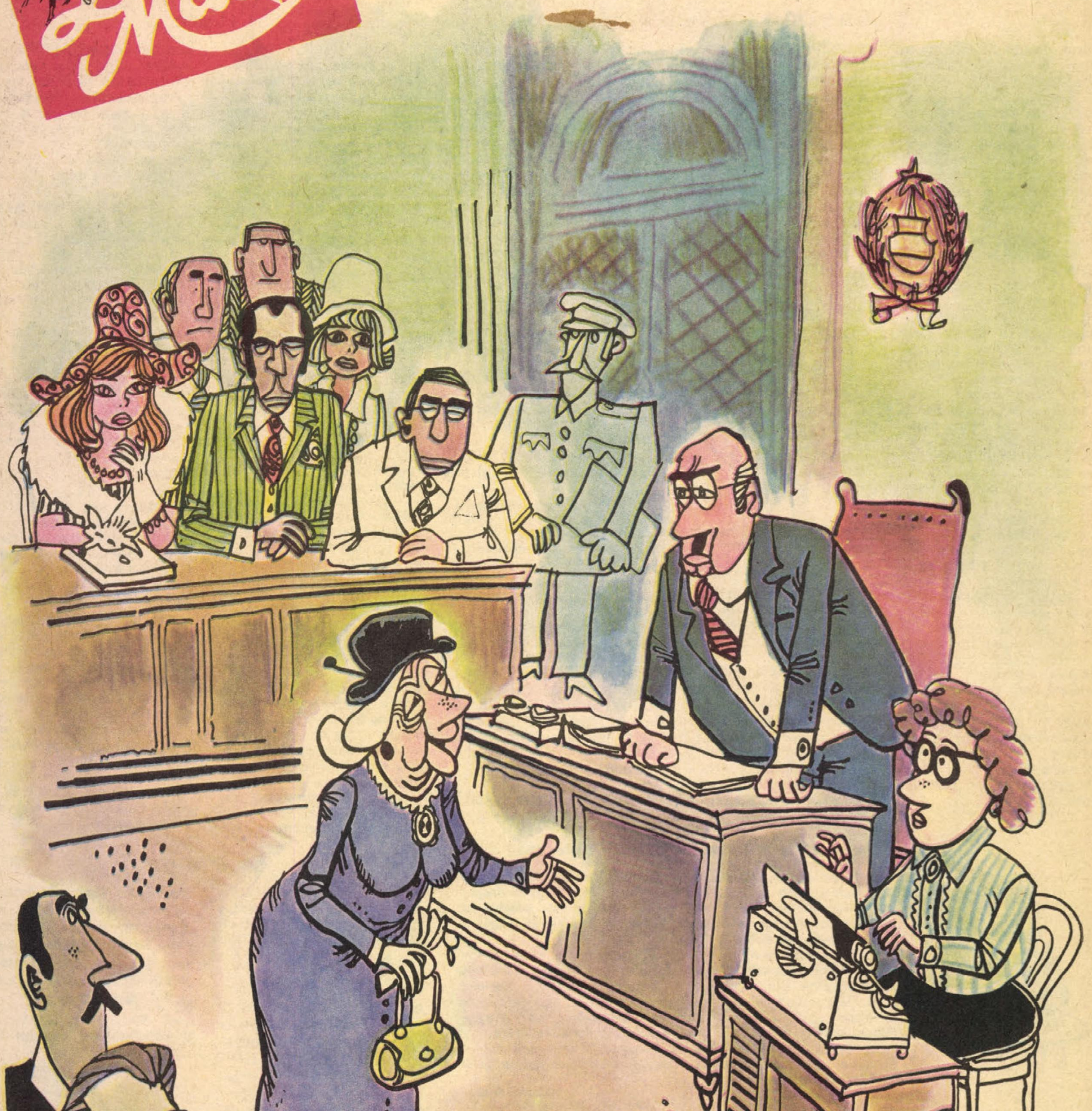

Endrődi István rajza

SZÜLŐTARTÁSI PER

— Nem követelek én pénzt, bíró úr... Csak azt akartam, hogy egyszer már együtt legyen a család...

KEDVES LUDAS!

NEMTELEN BOSSZÚ

Este tizenegy óra után néhány perccel Mezőkövesd határában G.-nek eszébe jut, hogy Jókai-bablevest akar enni, esetleg babgulyást, ha minden kötél szakad. Azt javasolja, álljunk meg az első jó vendéglő előtt. Ebből a javaslatból valamennyien — akik az autóban ülünk — megtudjuk, hogy G. évek óta nem tette ki a lábát a fővárosból. De G. csökönyösen ragaszkodik a rögeszméjéhez, hogy vacsorázni fog. Nem vitatkozunk vele.

— Tessék! — mutatja G. diadalmasan a *nyitott* éttermet Mezőkövesd centrumában. — Ki mondta, hogy nem találok vendéglőt?

Nem vitatkozunk, megyünk be a vendéglőbe. Az asztalokon csak sörös üvegeket lehet látni. A pincér sajnálkozva közli G.-vel:

— Nem szolgálhatunk vacsorával. A konyha már bezárt.

— Nem baj — mondja G. csökönyösen. — Nem a konyhában akarok vacsorázni, hanem itt kint, a nyitott étteremben.

— Sajnos — mosolyog a pincér, mert humora van, csak vacsorája nincsen — nem tudok meleg ételt hozni. Esetleg a söntésben van kolbász, kenyeret majd szerzek hozzá. Ha megfelel.

— Nem felel meg — mondja G. sötéten és sértett méltósággal elhagyja az éttermet. — Csak az időt vesztegettük, mindjárt Gyöngyösre kellett volna menni.

Nem vitatkozunk G.-vel, száguldunk Gyöngyösre, hogy éjfél előtt vendéglőt találjunk.

— Tessék! — mondja G. Gyöngyösön, a *nyitott* vendéglő előtt. — Egy tízesbe fogadjunk, hogy bableves is lesz!

Nem vitatkozunk, fogadunk. A pincér sajnálkozva jő elénk:

— Étellel nem szolgálhatok. A konyhában már nincsen senki.

— Annál jobb! — mondja G. — Majd mi felmelegítünk valamit. Nálam van gyufa. Az ajtón az állt, hogy éjjel egy óráig tartanak nyitva.

— Italt tudok hozni — jegyzi meg a pincér. — Esetleg pogácsát.

— Enni akarok — mondja G. mogorván és Hatvanig egy szót sem szól hozzánk. Hatvanban sörrel, borral és rövid italokkal várja G.-t az étterem. A konyha hazament. G.-nek azonban különös fény csillog a szemében.

— Itt maradunk! — mondja és a bejáratot figyeli: érkezik-e új vendég. Nem is kell soká várnia. Két férfi lép be, asztalhoz ülnek. G. hajlongva odasiet:

— Parancsolnak? — kérdi udvariasan.

— Milyen sörük van? — kérdi a most érkezett vendég. G. széttárja a kezét, arcára kínos mosoly ül:

— Sajnos, csak étellel szolgálhatok már. A söntés bezárt.

— Nem értem — mondja az új vendég. — Mit tud hozni?

— Frissen sültet, gulyást, pörköltet — sorolja G. lelkesen —, Jókai-bableves is van — teszi hozzá nagy önuralommal.

— Mit lehet inni? — szól közbe a másik vendég, türelmetlenül.

— Semmit — mondja G. szabadkozva. — A csapos már hazament.

— Hogyhogy hazament?!

— Nem bírja az éjszakázást — sajnálkozik G. — Egy jó májgombócleveset ne hozzak?

A két férfi átkozódva áll fel, mennek az ajtó felé, vissza se néznek.

G. elégedetten jön vissza:

— Tudjátok, hogy miért csináltam ezt a disznóságot? Mert azt akartam, hogy egyszer azok is dühöngjenek, akik nem enni, hanem inni akarnak.

Somogyi Pál

A DÚC

Három évvel ezelőtt, egy emlékezetes áprilisi éjszakán, Veroszta Ferencék Rottenbiller utca 35. szám alatti lakásában, néhány életunt vakolatdarab, nyilvánvaló öngyilkossági szándékkal, levetette magát a mennyezetről a padlóra. A helyszínre siető tűzoltók a megromlott egészségi állapotú plafont feldúcolták. Ideiglenesen csak, természetesen, addig, míg jönnek a házkezelőség emberei, s intézkednek.

Jöttek is a házkezelőségiek, mindjárt másnap, tüsténtkedtek, de nem intézkedtek. A duc maradt. Hetekig, hónapokig, évekig, mindmáig. A dúc jól érezte magát. Nyugodt természetű, csendes dúc volt, nem zavarta őt a lakásban élő kilenc ember örökös jövés-menése. Ezzel szemben a kilenc embert mind jobban idegesítette, hogy a másik nyolc emberen kívül még egy nagy dúcot is örökösen kerülgetni kell a lakásban.

Három évi hasztalan várakozás után, ez év április 11-én, Verosztáné személyesen felkereste az IKV igazgatóját egy fogadónapon. Az igazgató azonmód kiadta az utasítást: haladéktalanul kezdjenek hozzá Verosztáék mennyezetének kijavításához. A duc sorsa megpecsételődött: június 30-ig el kell tűnnie a lakásból.

Vészesen közeledett a határidő, de nem közeledtek a házkezelőség emberei, Verosztáné ismételten reklamált hát, ahol csak tudott. Végül telefonon jött az örömhír: június 18-án álljon üresen a szoba, mert érkezik két kőműves, aki ...

A két kőműves meg is érkezett, s közölte, hogy ha a lakók kidöntik a dúcot, meg kellőképpen felállványoznak, ők hajlandók bevakolni a plafont. Egyébként kénytelenek lesznek távozni. Távoztak is. A dúc maradt.

Másnap, 19-én, ismét megjelent két kőműves a házkezelőségtől. Szemügyre vették a dúcot, s közölték, hogy amennyiben a lakó hajlandó kiütni onnan ... A két kőműves ismét eltávozott. A dúc maradt.

Két nap múlva, június 21-én népes bizottság szállt ki Verosztáék lakására. Hosszas vizsgálódás után megállapították, hogy itt egy egyszerű vakolás nem elégséges, ki kell cserélni a födémet. Ezt már persze, három évvel ezelőtt is megállapíthatták volna, s akkor ma már ... Végül is a bizottság elment. A dúc maradt. És marad is még, ki tudja meddig?

MI LESZ A DANDÁR UTCAI FÜRDŐVEL?

A Dandár utcában volt egy tisztasági fürdő. Több ilyen intézmény nem is volt a kerületben. A környék öregei mind ide jártak, mert nem tudtak villamosra szállni és fáradságos, hosszú út után eljutni a Széchenyi vagy a Gellért gyógyfürdőbe.

Ezt a fürdőt már vagy két éve bezárták, azon a címen, hogy átépítik gyógyfürdőnek. A Gellért fürdőből szándékoztak átvezetni ide a gyógyvizet, hogy a kerület idős betegeinek is legyen gyógyfürdőjük. Az építkezés azonban egyáltalán nem halad. Megfelelne már a régi tiszta, meleg víz is, azt sem bánnák a kerület lakói, ha nem gyógyvíz folydogálna a medencékben, csak ismét fürödhetnének megszokott, olcsó, a nyugdíjas igényeknek megfelelő fürdőjükben.

Szöllősi Mihály
Bp. IX., Hámán Kató u. 24.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Volt-e joga a kalauznak?" című közleményük nyomán a Volán 20. sz. Vállalat vizsgálatot folytatott: kihallgatták a jegykezelőt, majd felkeresték a panasztevőt is, akitől elnézést kértek a jogtalan igazoltatás miatt. A Vállalat a jegykezelőt írásbeli figyelmeztetésben részesítette.

Takács Endre
főoszt. vez.
Volán Tröszt

„Játszótér" című közleményükre válaszolva közöljük, hogy a Zuglói lakótelep K—2/3 jelű épülete mellett levő játszóteret, a park füvesítésének védelme érdekében, csak az első fűkaszálás után szereltettük fel játékokkal. A homokozó feltöltéséről is intézkedtünk.

Garamvölgyi József
o. v. főmérnök,
XIV. kerületi Tanács

ÉTELMINTA

Minden vendéglőt kötelezően fel kell szerelni *ételmintás* üvegekkel. Ez rendjén van, de az már nincs, hogy ezeket az üvegeket egyszerűen nem lehet beszerezni. Kerestük már Salgótarjánban, kerestük a Dunántúlon, sehol sem sikerült a nyomára bukkannunk. Hová tűnhetett vajon?

Bertalan József,
Komádi

ÉSZAK ÉS DÉL

Június 10-én betértünk a Dél-budai Vendéglátóipari Vállalat „MIGNON" nevű cukrászdájába, a Hattyú utcában, ahol rajtunk kívül más vendég nem is volt. Kértük, hogy a nálunk levő ételtermoszba 10 adag fagylaltot mérjenek ki és 50 forintos bankjegygyel szerettünk volna fizetni. A fagylaltot csak 2 forintosok ellenében voltak hajlandók kiadni, de a fizető-pincérnő, hiába kértük, nem váltotta fel a pénzt. A papírpénzt semmiképpen nem akarták elfogadni, holott a fagylaltosgép mellett korlátlan mennyiségben volt aprópénz. Miután mindent elkövettek, hogy megcáfolják a nevükben szereplő „vendéglátó" elnevezést, kénytelenek voltunk üres edénnyel távozni.

Tapasztalatcserére betértünk az Észak-budai Vendéglátóipari Vállalat Moszkva téri „Gomba" eszpresszójába, ahol töméntelen ember szorongott. Ennek ellenére a legnagyobb kedvességgel szolgáltak ki pillanatok alatt, kitűnő fagylalttal.

Jó volna, ha a Dél-budai Vendéglátóipar vezetői is követnék példánkat és megnéznék a szomszédban, hogyan is kellene a vendégeket ellátni.

Kovács László
Bp. II., Csalogány u. 21.

MEGLEPŐ VÁLTOZÁS

— Tudod, kérlek, a férjemmel
Történhetett valami,
Mintha kicserélték volna,
Más ember lett a Jani.
Mert azelőtt elkerülve
Konyhám minden szennyesét,
Soha nem vett a kezébe
Mosórongyot és kefét.
Portörlés vagy takarítás?
Mind az idegére szállt,
S ha lehajolt, három napig
Fájlalta a derekát.
És most halljad: görnyed, térdel,
Súrol, sikál, mos, pucol,
Vödör vizet hord és közben
Víg dalokat duruzsol.
Sokszor egész estig fárad,
Liheg, nyög, majd megszakad,
Ruháját meg átitatja
Piszkos lé és sok latyak.

— No és főként min fáradoz
A férjed oly lelkesen?

— Hát a most vett Zsiguliját
Tisztogatja, kedvesem.

Zsombok Zoltán

GÖRÖGORSZÁGI VÁLTOZÁSOK

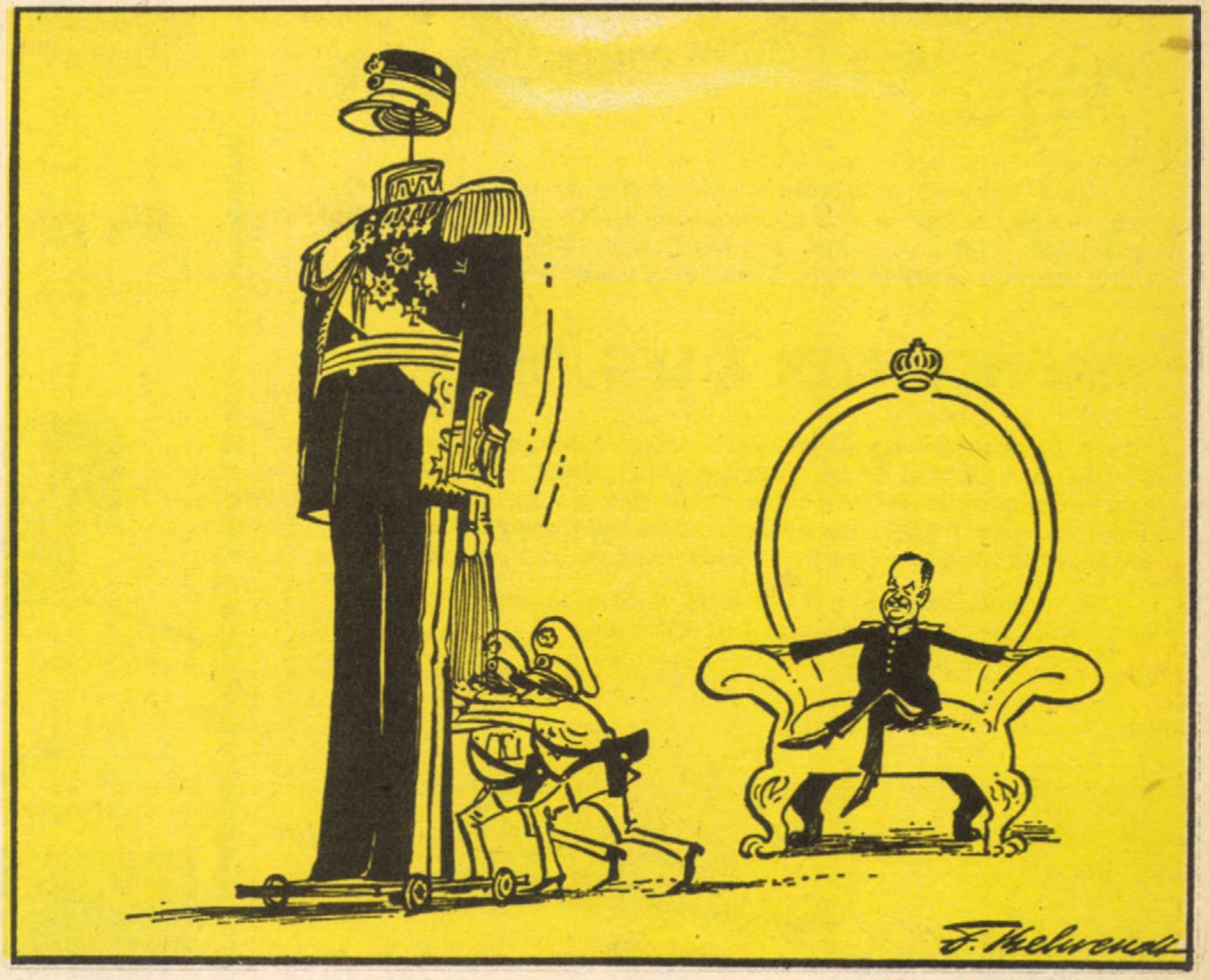

(„Die Weltwoche", Svájc)

FIGYELMESSÉG

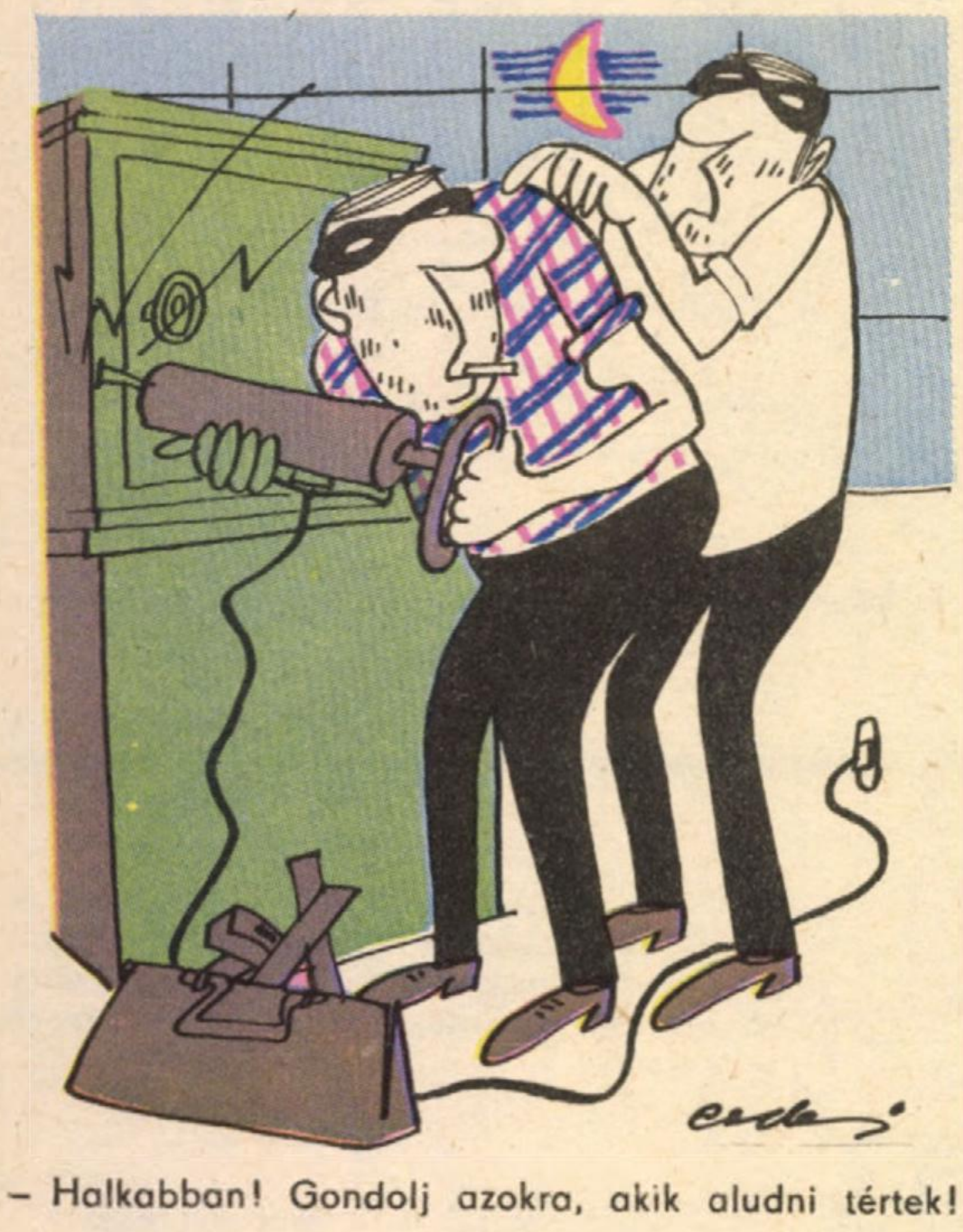

– Halkabban! Gondolj azokra, akik aludni tértek!

A CSODAGYEREK

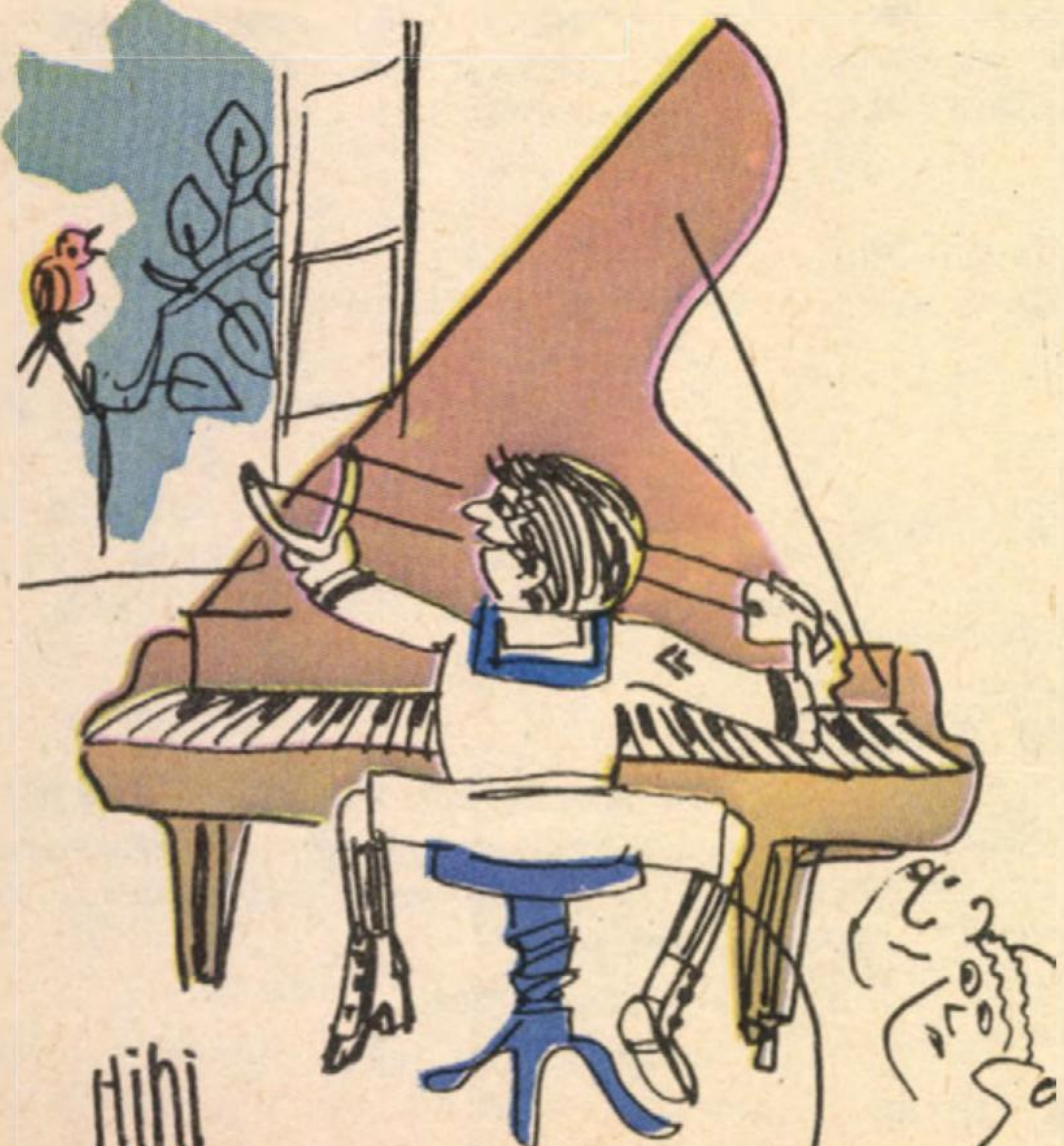

TANULMÁNYI SZABADSÁG

Planica Dezsőné, született Zefír Jolán dr. nem tartozott a kultúrtörténet nagy szexbombái közé. Kleopátra fitosabb volt nála, a kis Borgia lány szőkébb, Lollobrigida simulékonyabb. Zefír Jolán dr. szeplők terén felülmúlta a legfejlettebb kapitalista államokat, pöszesége közbeszéd tárgyát képezte és fülből kevesebb több lett volna. De figurája megnyerhette a közelállók tetszését, a szemében kicsiny ördögök ültek, és, ha nevetett, repedt a rabic.

Zefír Jolán dr. esténként indiánosdit játszott a kertben három gyermekével, férjét, a meglepően ürgeszerű, de egyébként teljesen jelentéktelen kis Planicát elegáns öltönyökben járatta és kollektív tv-meccseken ő kiabálta legharsányabban, hogy hajrá Fradi, nem baj fiúk.

Bizonyára ez a jellemvonása hajlította Zefír Jolán dr. felé a Füstködművek valamennyi férfialkalmazottjának a szívét. Rövidebb-hosszabb időközönként Jolán dr. szeplői elé járultak és különféle programjavaslatokat tettek, persze mindig csak egyenként és a nyilvánosság teljes kizárásával. Zefír Jolán dr. ilyenkor csodálkozva nézett, majd diszkrét kuncogások közepette ezt mondta:

— Maga tisztára megbolondult Pityu (Gézus, Miki, Karesz, Gyulus, Jenci, Jozsó, Lala, Fifike), hiszen nekem férjem van.

Pityu (Gézus, Miki, Karesz, Gyulus, Jenci, Jozsó, Lala, Fifike) egy percig döbbenten állt, mert nem értette az összefüggést. Aztán sajnálkozva széttárta a karját, sarkon fordult és szívében két meggyőződéssel távozott. Nevezetesen, hogy

1. Planica Dezsőné, született Zefír Jolán dr. szent asszony.

2. Három diploma sem feltétlenül útlevél a logikus gondolkodáshoz.

Mert Zefír Jolán dr. már három diplomát őrzött a sublódban. Egyet skandináv összehasonlító nyelvészetből, egyet tánctörténetből, egyet meg gerontológiából. Sőt, két éve újra bezörgetett Lapsánka Déneshez, az agg munkaügyishez egy papírral.

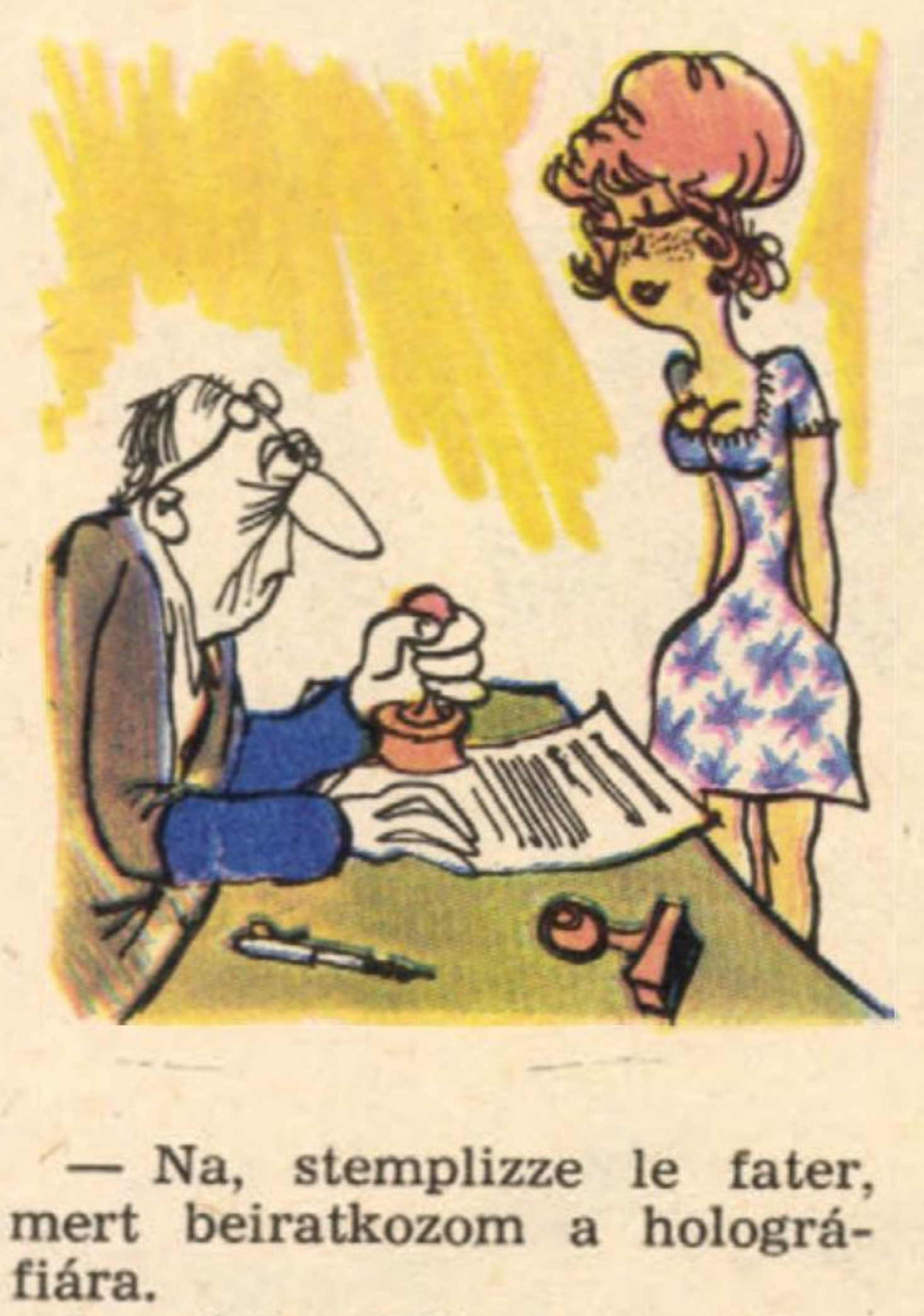

— Na, stemplizze le fater, mert beiratkozom a holográfiára.

Lapsánka Dénes egy ideig csak kummogott maga elé, majd így szólt:

— Mondja meg Jolus, de őszintén, hogy jön a holográfia a füstködgyártáshoz, mely üzemünk profilját képezi? Mi a fenének gyötri magát?

Zefír enyhén mosolygott.

— A tudás hatalom — mondta. — Jó pap holtig tanul. Amit Jolus nem tanul meg, Jolán sosem tudja. Jobb ma egy papír a kaszniban, mint holnap egy szélkakas a háztetőn.

Lapsánka Dénes öreg dogmatikus volt, de nem szerette másoktól is visszahallani, hát inkább rányomta a stemplit.

Zefír Jolán dr. a vizsgaidőszak közeledtével mindig edzőtáborba vonult. Rejtekhelyen töltötte a tanulmányi szabadságot, mint afféle sokoldalúan képzett remete.

— Izgulós vagyok — magyarázta. — Ilyenkor önkívületi állapotban töltöm napjaimat. A világért sem szeretném, ha a családom így látna.

A Füstködműveknél újra megerősödött a közhit, hogy Planica Dezsőné szent asszony, akinek hobbyja a tudomány és úgy gyűjti a diplomákat, mint más a hotelcímkét. Aztán történt valami...

Hivatalos kiküldetésben vidéken jártam s a sors úgy hozta, hogy vízibiciklin kellett Posványosról Szömörcére hajtanom. A víz közepén elegáns vitorlás mellett haladtam el. A nap sütött és a fehér hajó orrában Zefír Jolánt pillantottam meg. Ha azt mondom, hogy nem volt egyedül, akkor még semmit se mondtam. Egy lázas pillanatig azt hittem, ez is a holográfiához tartozik, gyakorlati foglalkozás, tudomisén, a térhatású testek embercentrizmusának tárgyköréből. Aztán hangokat is hallottam és akkor már tudtam, hogy tévedek. Gőzöm sincs erről a tudományról, de teljesen valószínűtlennek tűnt, hogy akadhat olyan mozzanata, amikor a hölgy pusztán a holografikus pontosság kedvéért nevezi kis szilvásgombócának a partnerét.

Zefír Jolán egyébként június végén kitüntetéssel vizsgázott holográfiából. Úgy hallom szeptemberben beiratkozik az ikonospektrometria levelező tagozatára.

Istenkém, az is négy hét tanulmányi szabadság...

Peterdi Pál

MEGKÉRDEZZÜK OLVASÓINKAT

Ez a címe új pályázatunknak. Eddig az olvasók kérdeztek tőlünk, a Ludas Matyi munkatársaitól és mi rajzokkal, írásokkal feleltünk. Most mi kérdezünk Önöktől: legyenek tehát lapunk munkatársai. Első kérdésünk:

MIN NEVETTEK A LEGJOBBAN?

A pályázaton mindenki részt vehet. Mindenki, aki szeret és tud is nevetni. Ez az egyetlen feltételünk. Kérjük Önöket: osszák meg velünk a nevetés örömét és tizenöt-húsz gépelt sorban írják meg nekünk személyes élményeiket, humoros kalandjaikat, hadd nevessünk mi is, az olvasók is.

A legmulatságosabb történeteket lapunkban közreadjuk és a szokásos honoráriummal jutalmazzuk.

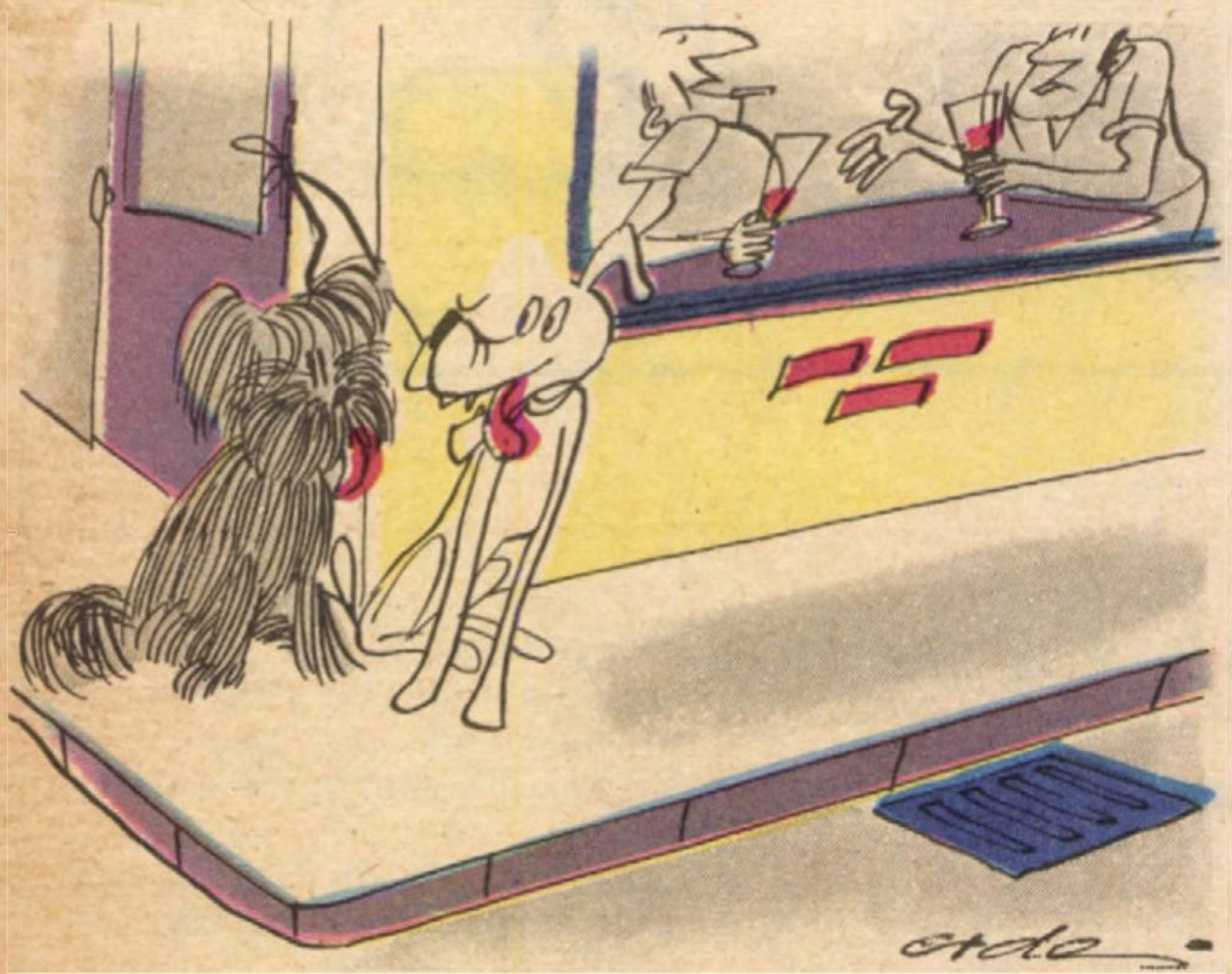

REGGELI SÉTA

– Te se tudod leszoktatni a gazdádat arról, hogy ne álljon meg minden italboltnál?

* * *

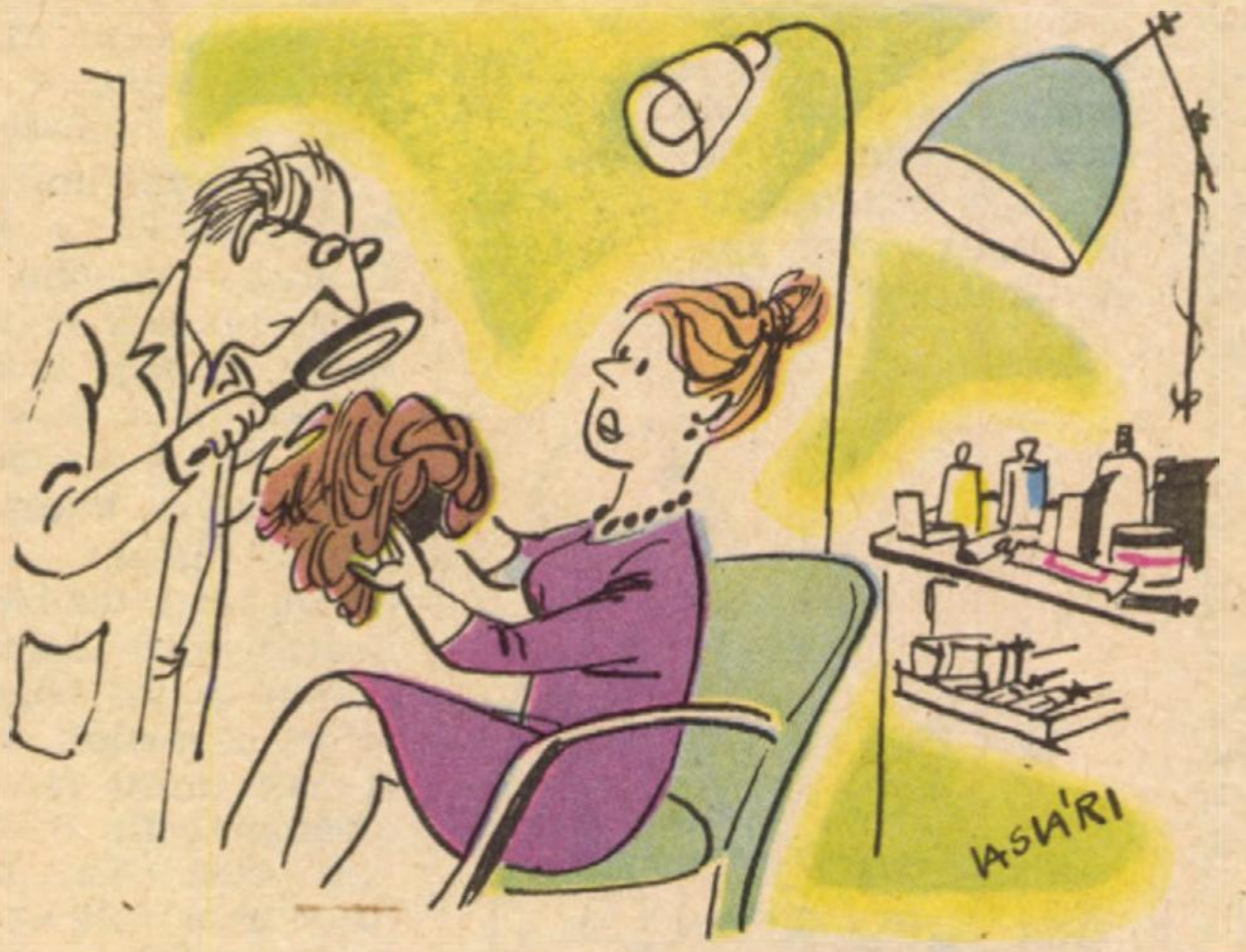

BÖRGYÓGYÁSZNÁL

– Doktor úr, hullik a parókám!

STÁTUSZ-SZIMBÓLUM

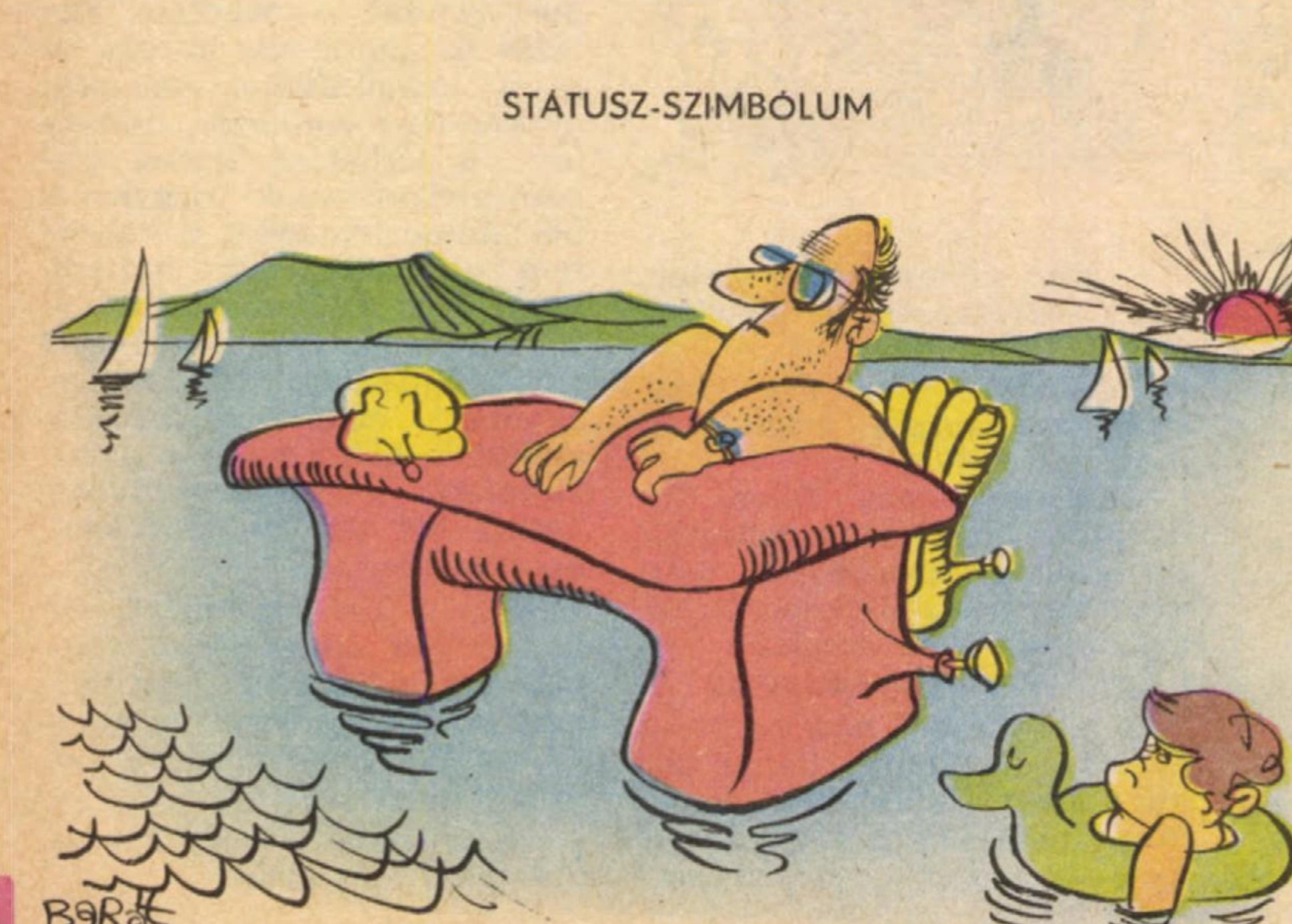

BARKÁCS TANÁCSADÓ

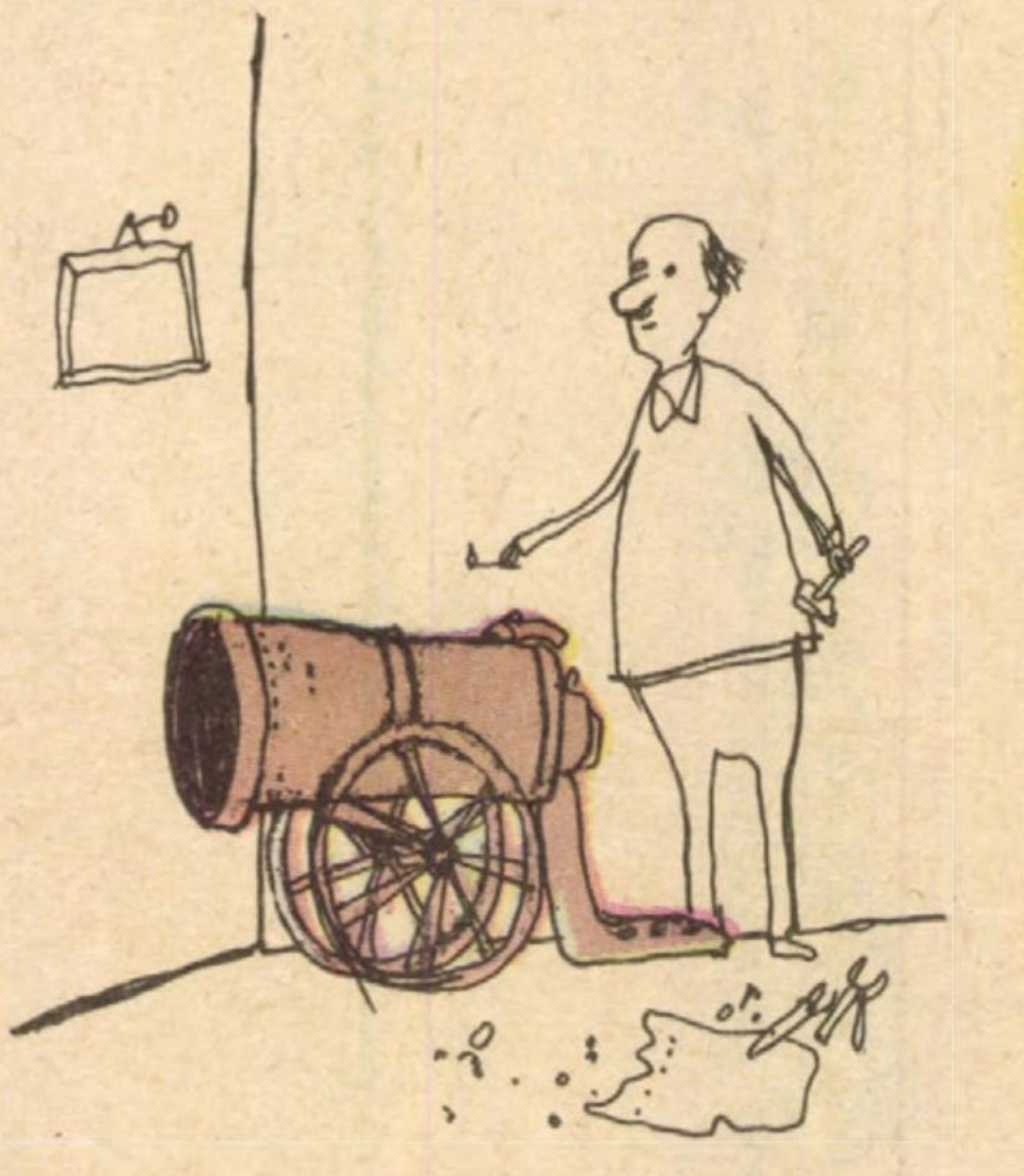

Sok pénzt takaríthatunk meg, ha a szögbelövést házilag készített mozsárágyúval végezzük.

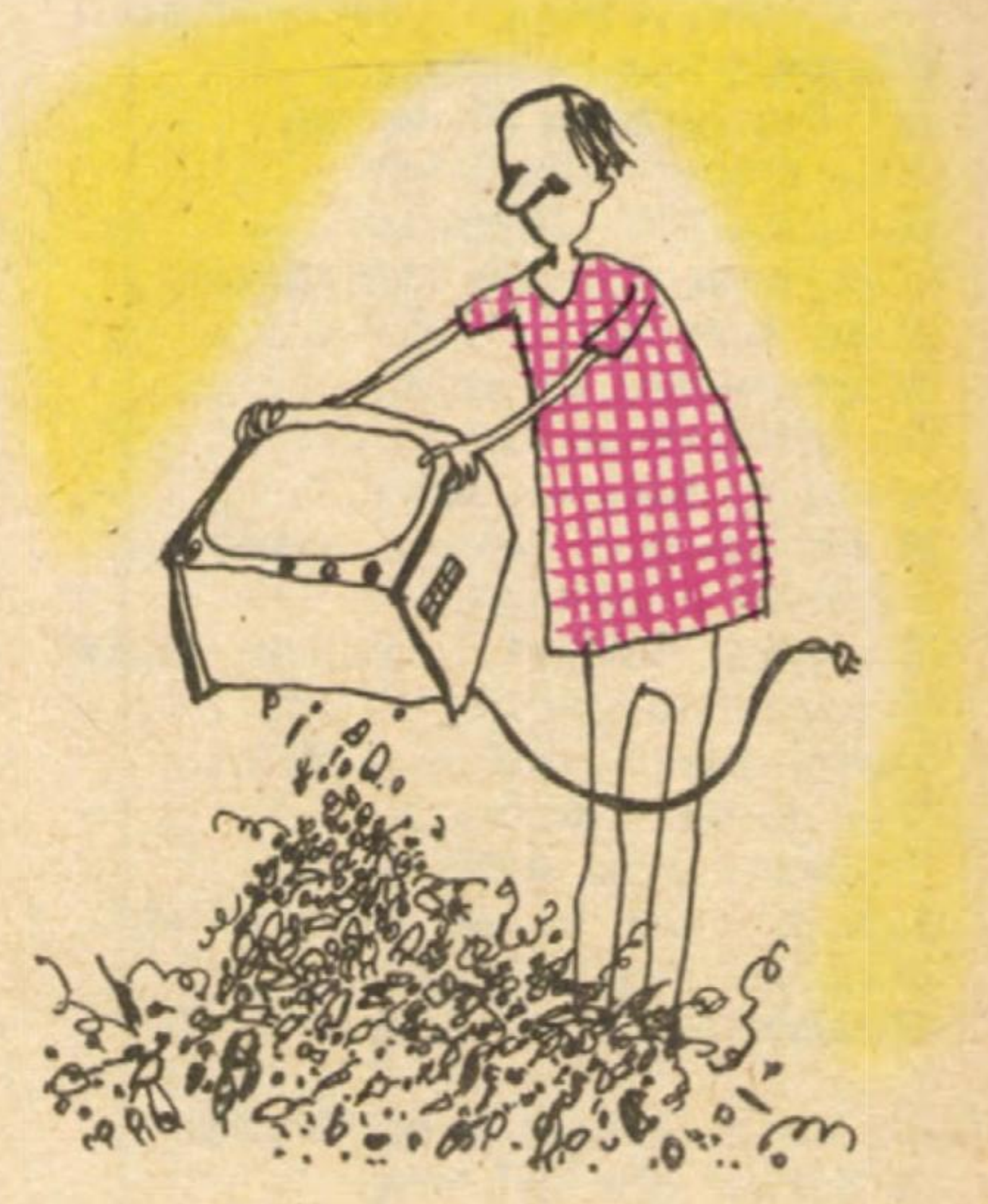

Szerelés előtt áramtalanítsuk a készüléket!

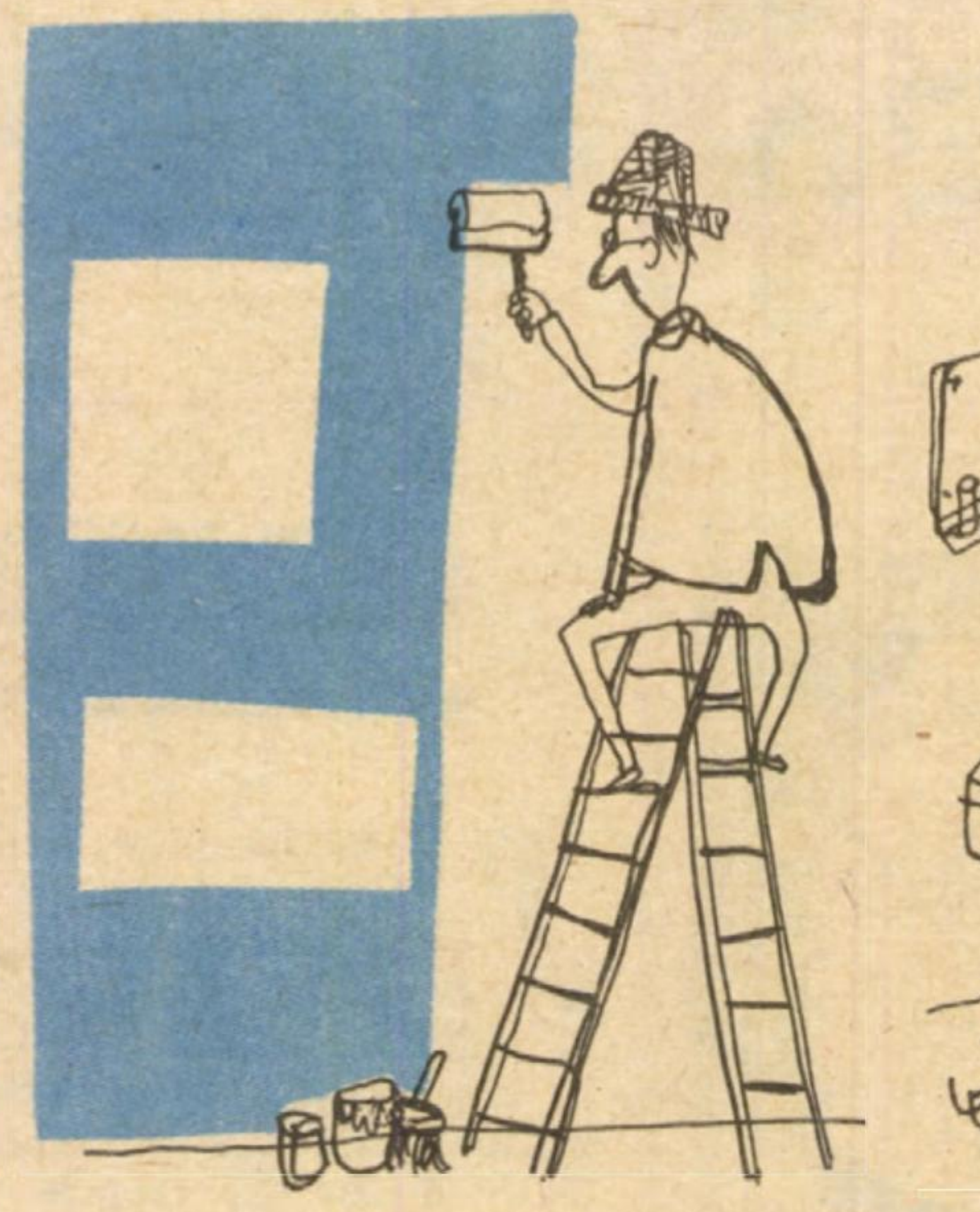

Ne pazaroljuk a festéket. A képek mögött úgysem látszik a fal.

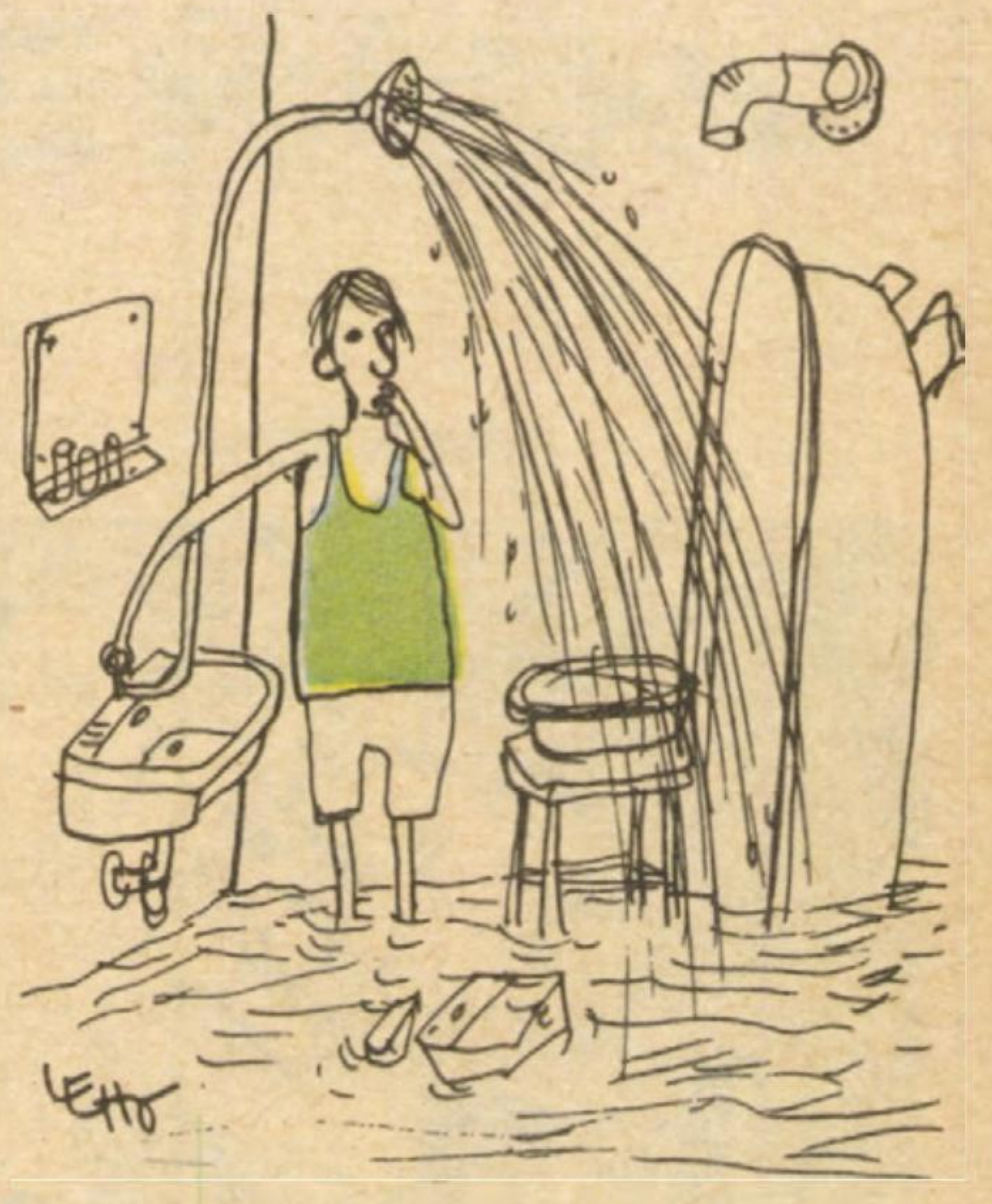

Nem árt megjegyezni: mi, hova tartozik?

Lehoczky István rajzai

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Két barátnő találkozik:

— Ó, te már szemüveget hordasz? — kiált fel az egyik derűsen. — Gratulálok! Remekül eltakarja a rancokat a szemed körül.

Mire a másik:

— A szemüvegnek köszönhetem, hogy most nagyszerűen látom a te ráncaidat!

— o —

Cvihorekné újságot olvas. Megdöbbenve felkiált:

— New Yorkban egy férfi reggel megismerkedett egy nővel, este feleségül vette és másnap reggel már megölte!

— Nincs ebben semmi különös — néz feleségére Cvihorek. — Aludt rá egyet . . .

— o —

— Mért vagy ma olyan lehangolt?

— Az előbb dühösen felhívott a volt feleségem új férje és számonkérte, hogy annak idején miért nem tanítottam meg a nejemet húslevest főzni . . .

— o —

Két amerikai farmer beszélget:

— Mi a véleménye szomszéd? Biztosítottam a farmot tűz és jégverés ellen.

— A tüzet még csak értem — feleli a szomszéd —, de hogyan fog jégesőt csinálni? . . .

— o —

Procsogait felelősségre vonják:

— Maga húsz éve vőlegény? Miért nem veszi feleségül a menyasszonyát?

— Ha részeg vagyok, Olga nem akar hozzám jönni. Józanul pedig eszembe sem jut elvenni Olgát.

— o —

Klepcsányihoz így szól a főnöke:

— Most van egy megüresedett hely a vállalatnál. Felvennénk az ikertestvérét.

— Az ikertestvéremet?

— Igen. Azt, akit tegnap láttam a meccsen, mikor maga a bácsikája temetésén volt.

LEVÉL-MINTÁK
ügyfelek számára

A hírek szerint a hivatalok és intézmények már szövegezik azokat a kedves, szívélyes hangú leveleket, amelyek az eddigi rideg felszólítások, fenyegetések és elrendelések helyébe lépve kérnek, figyelmeztetnek, vagy egyszerűen csak üdvözölnek — emlékeztetésül valamire.

Én azt hiszem, hogy mi, ügyfelek sem maradhatunk le ebben a nemes versenyben, és már csak a kölcsönösség miatt is, igyekeznünk kell hasonló modorban fogalmaznunk.

Egyéni fölajánlásképp az alábbiakban három ilyen levélmintát bocsátok lapunk olvasóinak a rendelkezésére.

HŐN SZERETETT IKÁVÉM!

Hosszú hónapok múltak el azóta, hogy Te itt jártál nálam, de bennem ma is elevenen él annak a mi meghitt együttlétünknek édes emléke.

Ha behunyom a szemem, szinte látlak, ahogy itt ülsz mellettem, iszod a feketét, elmerengve követed a tekintetemet, és együtt nézzük a szemközti falon a repedést, együtt hallgatjuk, ahogy hullik-hullik a vakolat. Meg a hangodat is hallom, ígérgető szép szavaidat.

Talán emlékszel Te is, én szép Ikávém, mily boldog voltam, amikor elfogadtad a meghívásomat és feljöttél hozzám. Épp ezért most százszorosan boldogtalan vagyok, hogy azóta felém se nézel.

Jaj, miért haragszol rám, miért hanyagolsz el, miért hagyod, hogy érted hiába epedve egyedül nézzem a repedést a falon, amely úgy nő, mint az én bánatom?!

Megnyugtatásodra közlöm, hogy a vakolat már nem hullik, mert már mind lehullott, de ha még soká elhanyagolsz, félő, hogy majd én is lehullok a repedésen keresztül az utca kegyetlen flaszterjára.

Soha el nem múló szeretettel

X. Y.

EGYETLEN ADÓÜGYIKÉM!

Fájó szívvel olvasom szemrehányó szavaidat. Hiába töröm a fejemet, nem tudom elképzelni, mi okozza ezt a félreértést, mert csak félreértés lehet a részedről, hiszen fiókomban itt vannak rózsaszín szalaggal átkötve a befizetési szelvények, töretlen figyelmem megannyi bizonyítéka.

Remélem azonban, hogy erre a prózai bizonyításra nem fog sor kerülni, mert te alaposan végiggondolva a mi meghitt kapcsolatunkat, magad is rá fogsz jönni, hogy tévedés áldozata lettél.

Vigyázz, Adóügyikém, mert a kételkedés rossz tanácsadó!

Örökké a tiéd

X. Y.

KEDVES SZERVIZ!

Bocsáss meg, hogy rengeteg munkád közepette levelemmel háborgatlak, de úgy érzem, hogy a legutóbbi harminckilenc telefonbeszélgetésünk alkalmával (a vonalhiba miatt) nem értettük pontosan egymást.

Csupán azt szeretném közölni, hogy te nyilván félreértetted a szavaimat, s ezért hiszed, hogy én örökbe adtam neked a készüléket. Az igazság az, hogy én csak azért adtam oda azt, mert tudom, hogy te szeretsz barkácsolni. Gondoltam, hadd szórakozz!

Mellékelve küldök egy szál rózsát, és zárom soraimat a költő szavaival: „Add vissza nékem őt, s légyen tiéd ez a rózsa!"

A régi barátsággal ölel

X. Y.

Sólyom László

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

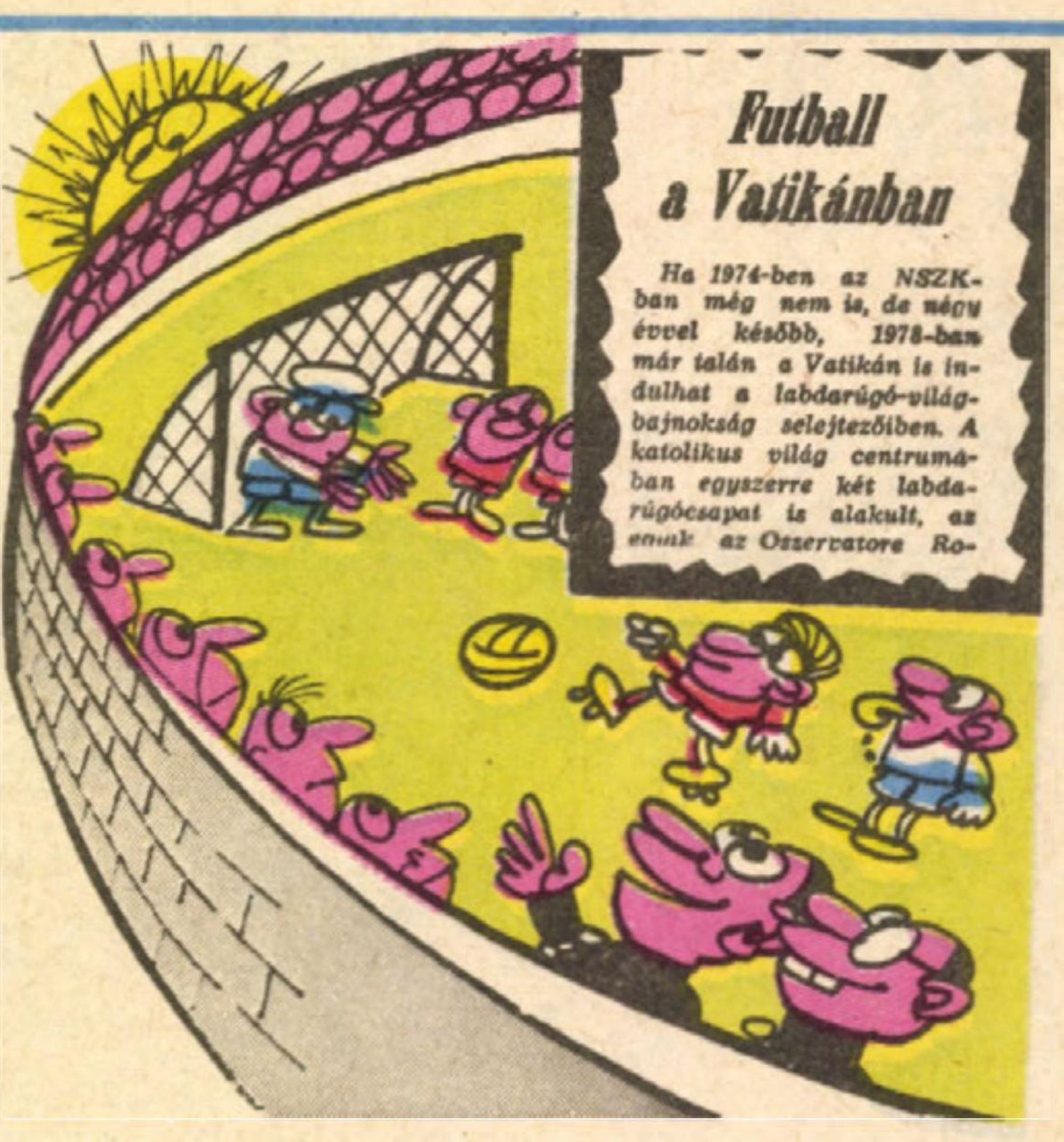
Futball a Vatikánban

Ha 1974-ben az NSZK-ban még nem is, de négy évvel később, 1978-ban már talán a Vatikán is indulhat a labdarúgó-világbajnokság selejtezőiben. A katolikus világ centrumában egyszerre két labdarúgócsapat is alakult, az ennek az Osservatore Ro-

– Azt mondják, a magyarok minden tizenegyes-rúgásnál imádkoznak!

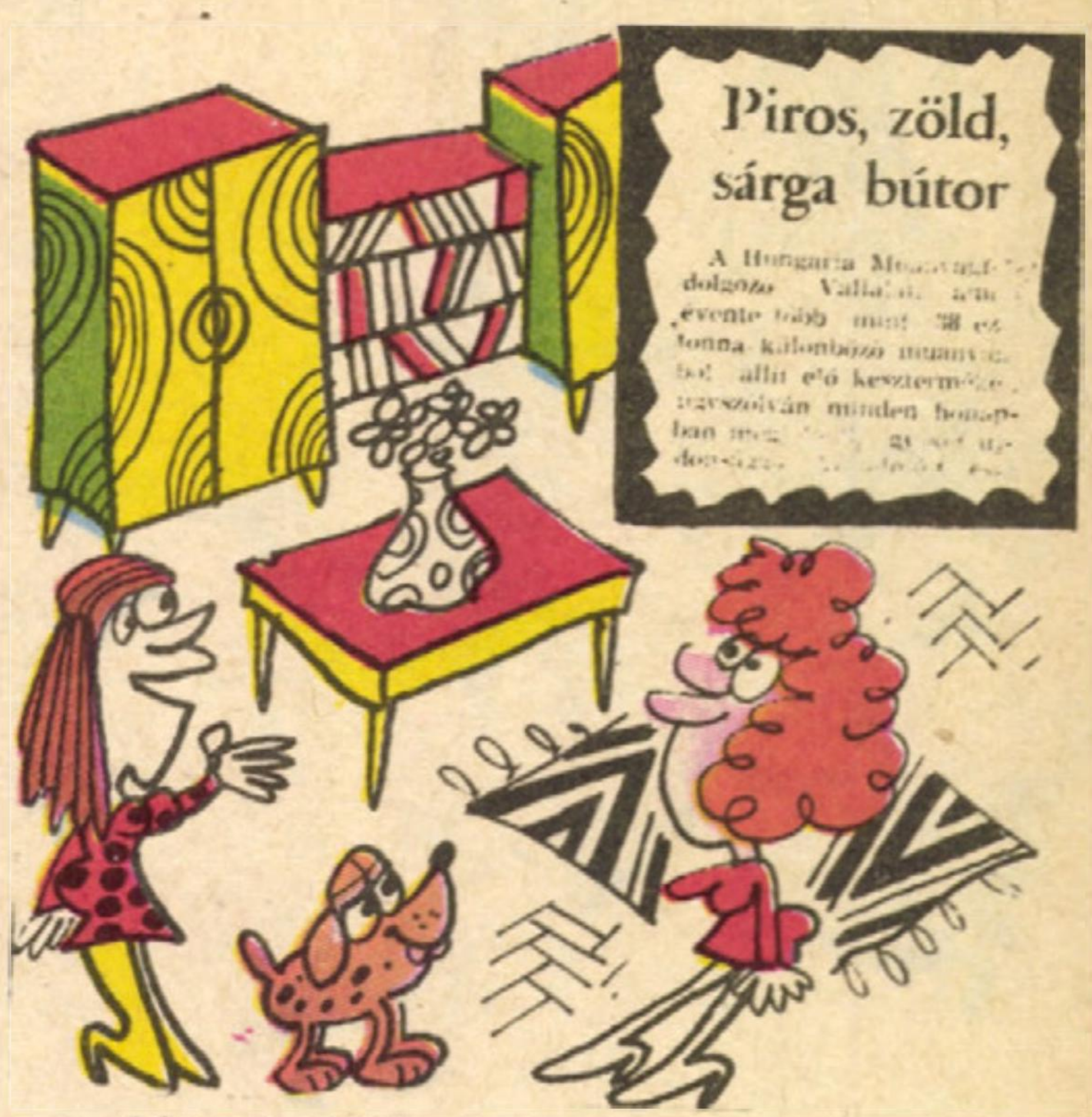
Piros, zöld, sárga bútor

– Mibe került?
– Tizenhat lila és nyolc piros...

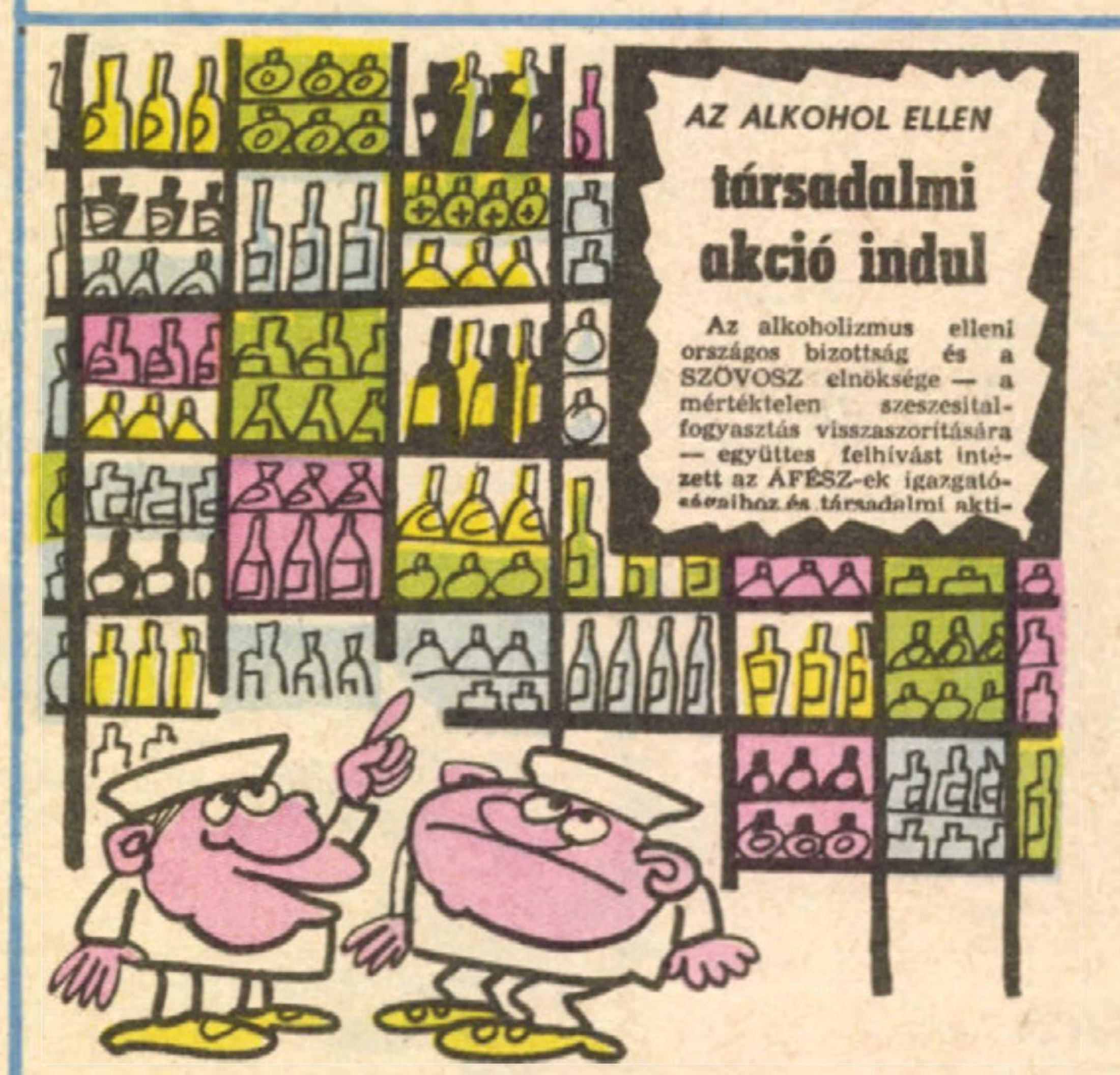
AZ ALKOHOL ELLEN

társadalmi akció indul

Az alkoholizmus elleni országos bizottság és a SZÖVOSZ elnöksége — a mértéktelen szeszesital-fogyasztás visszaszorítására — együttes felhívást intézett az ÁFÉSZ-ek igazgatóságaihoz és társadalmi akti-

– Ne féljen, nem marad a nyakunkon...

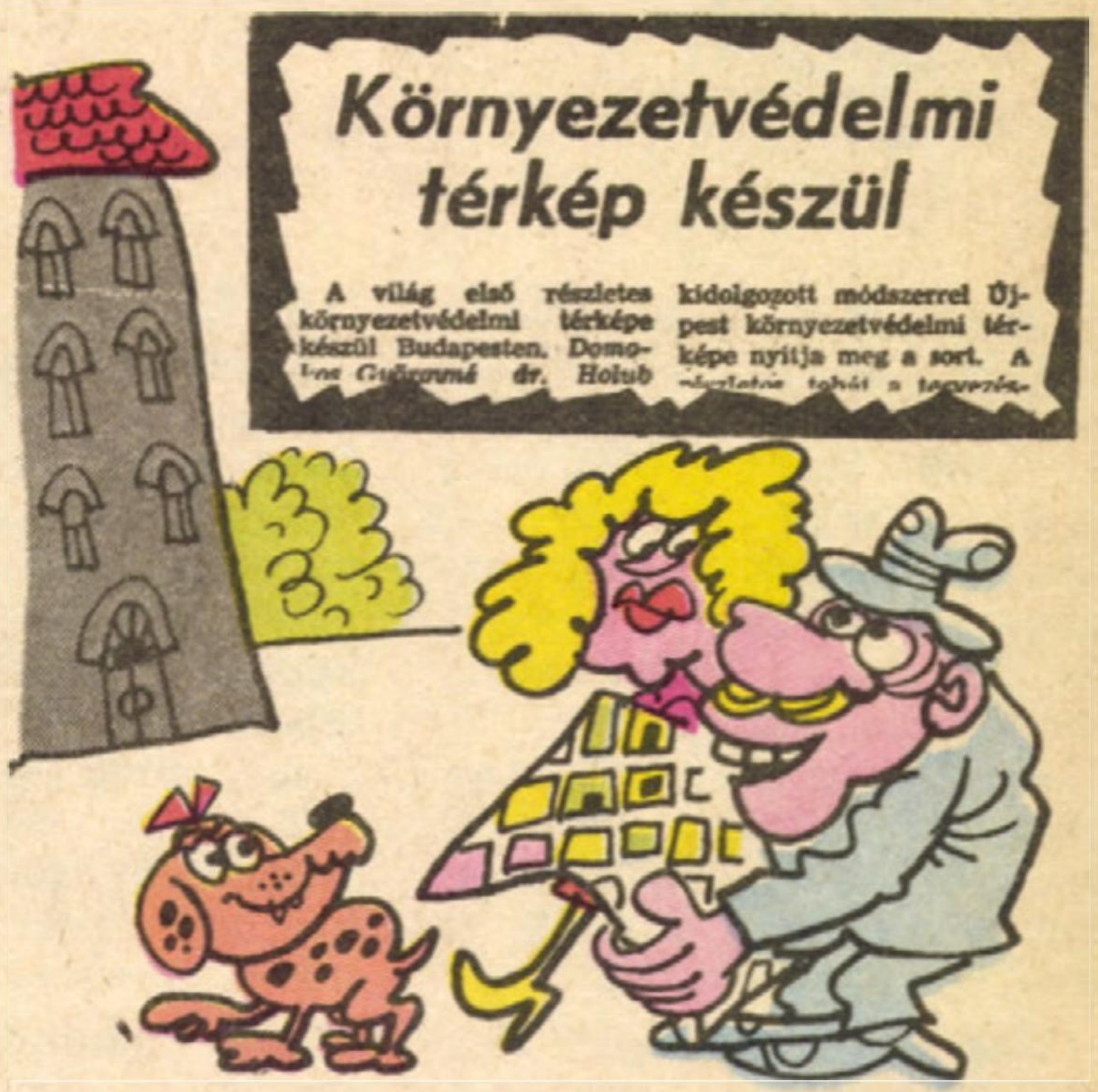
Környezetvédelmi térkép készül

A világ első részletes környezetvédelmi térképe készül Budapesten. Domokos Gyuláné dr. Holub kidolgozott módszerrel Újpest környezetvédelmi térképe nyitja meg a sort. A

– Merre menjünk, fiam? A Dob utca felé közelebb, de a Rottenbiller utcában jobb a levegő...

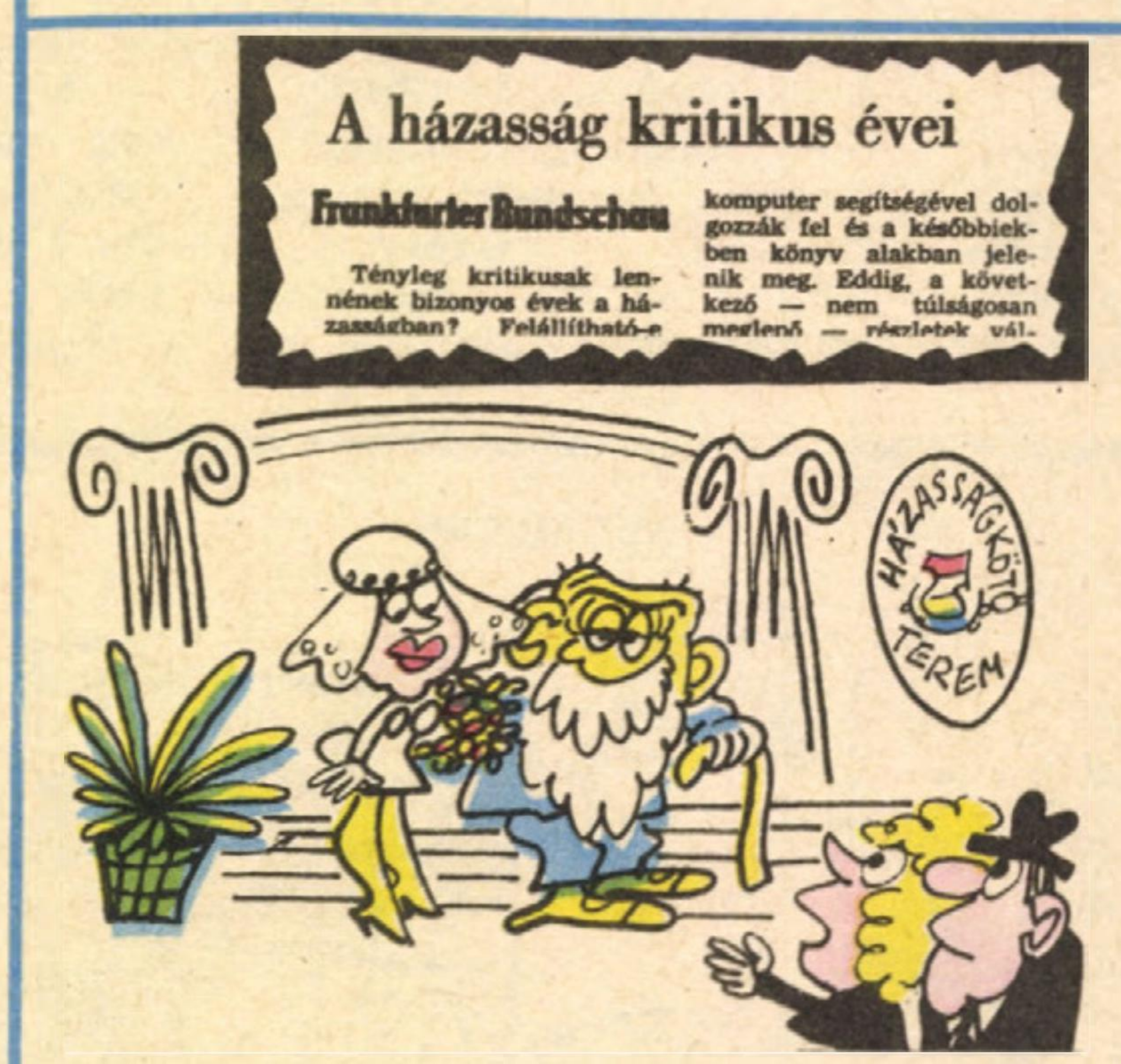

A házasság kritikus évei

Frankfurter Rundschau

Tényleg kritikusak lennének bizonyos évek a házasságban? Felállítható-e komputer segítségével dolgozzák fel és a későbbiekben könyv alakban jelenik meg. Eddig, a következő — nem túlságosan meglepő — részletek vál-

– Jó kis házasság. Már az indulásnál harminc kritikus év van közöttünk...

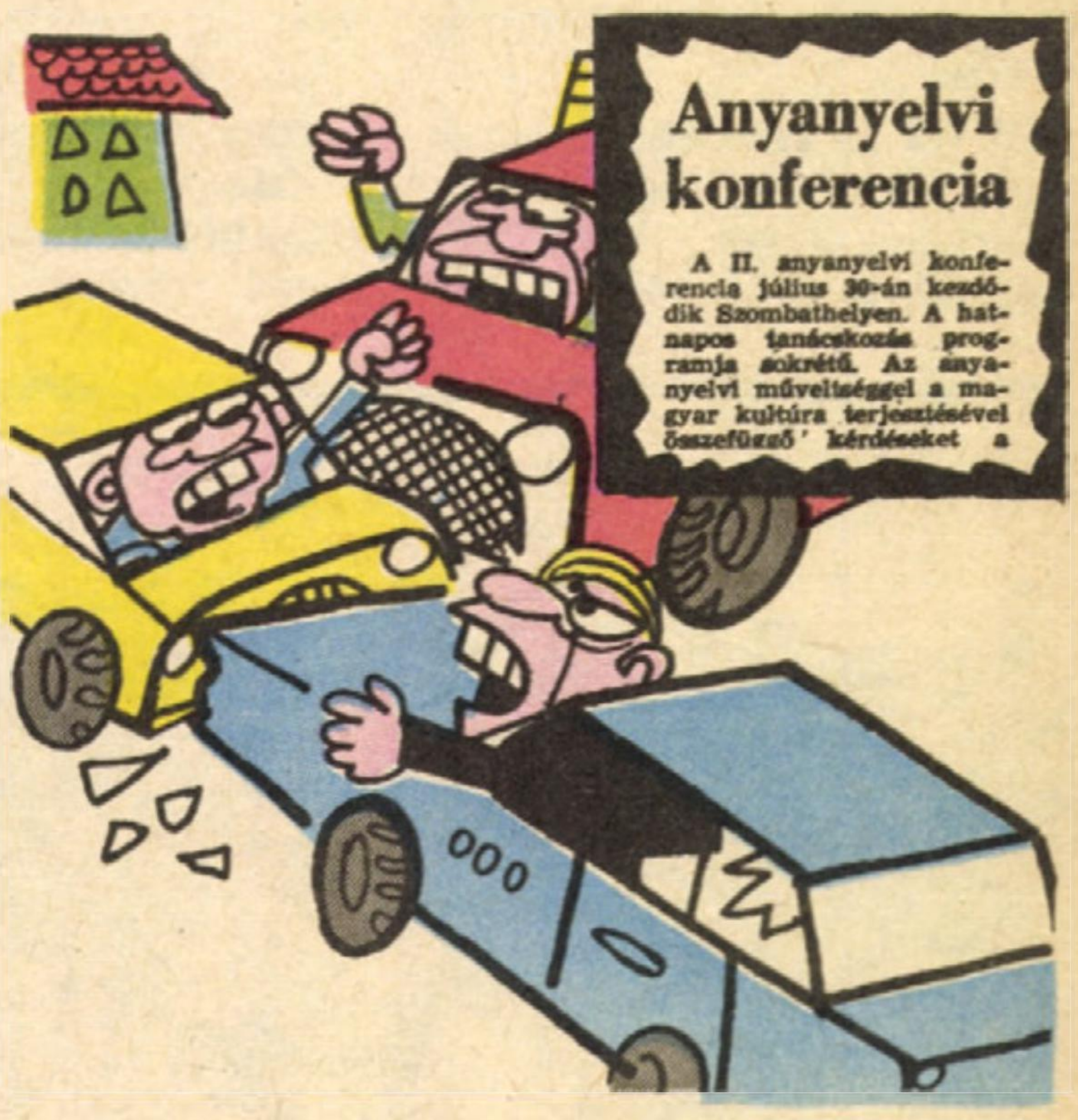
Anyanyelvi konferencia

A II. anyanyelvi konferencia július 30-án kezdődik Szombathelyen. A hatnapos tanácskozás programja sokrétű. Az anyanyelvi műveltséggel a magyar kultúra terjesztésével összefüggő' kérdéseket a

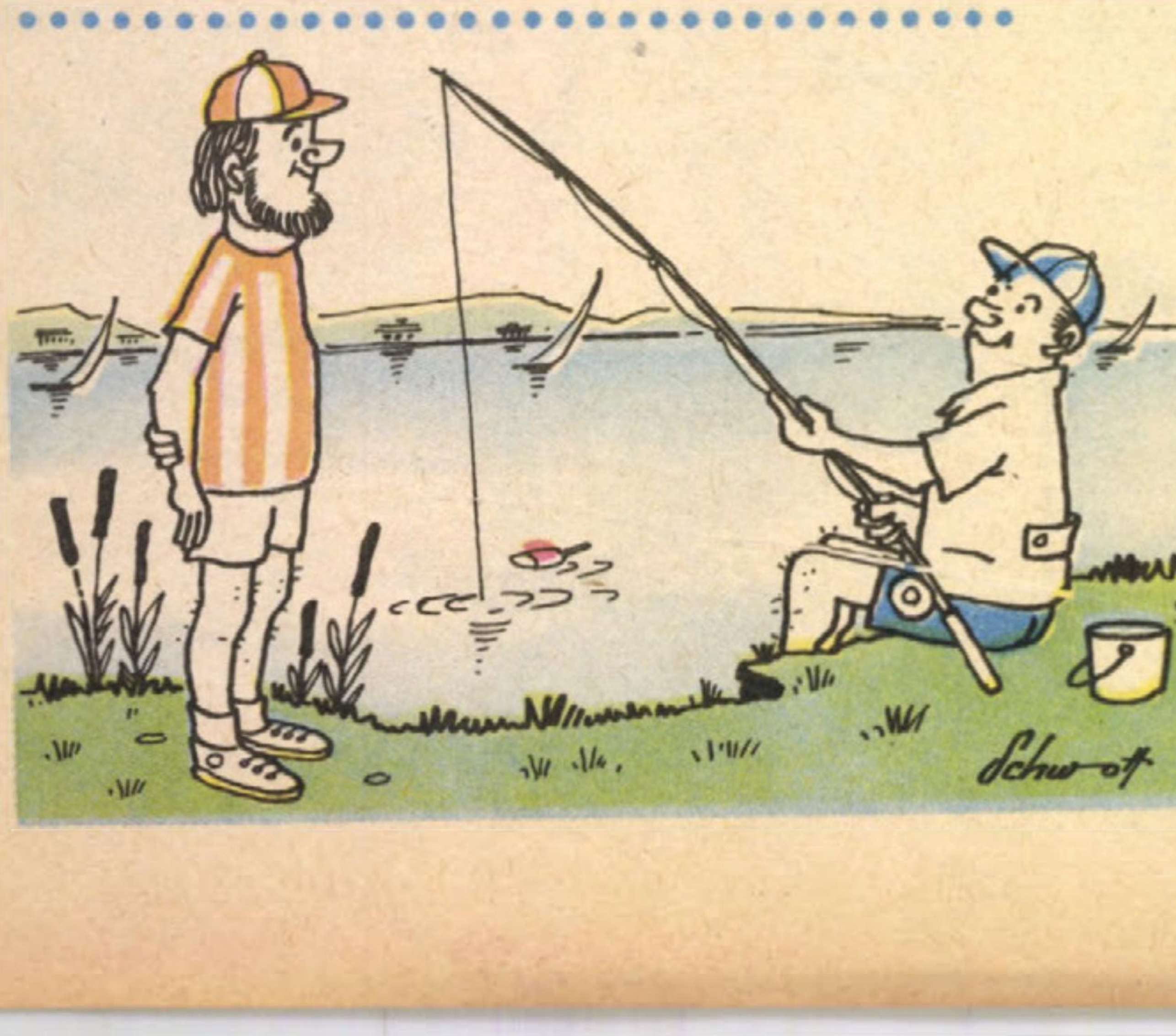

KALKULÁCIÓ

– Te mióta nyaralsz itt?
– 2800 forint óta.
– És mikor utazol haza?
– 50 forint múlva.

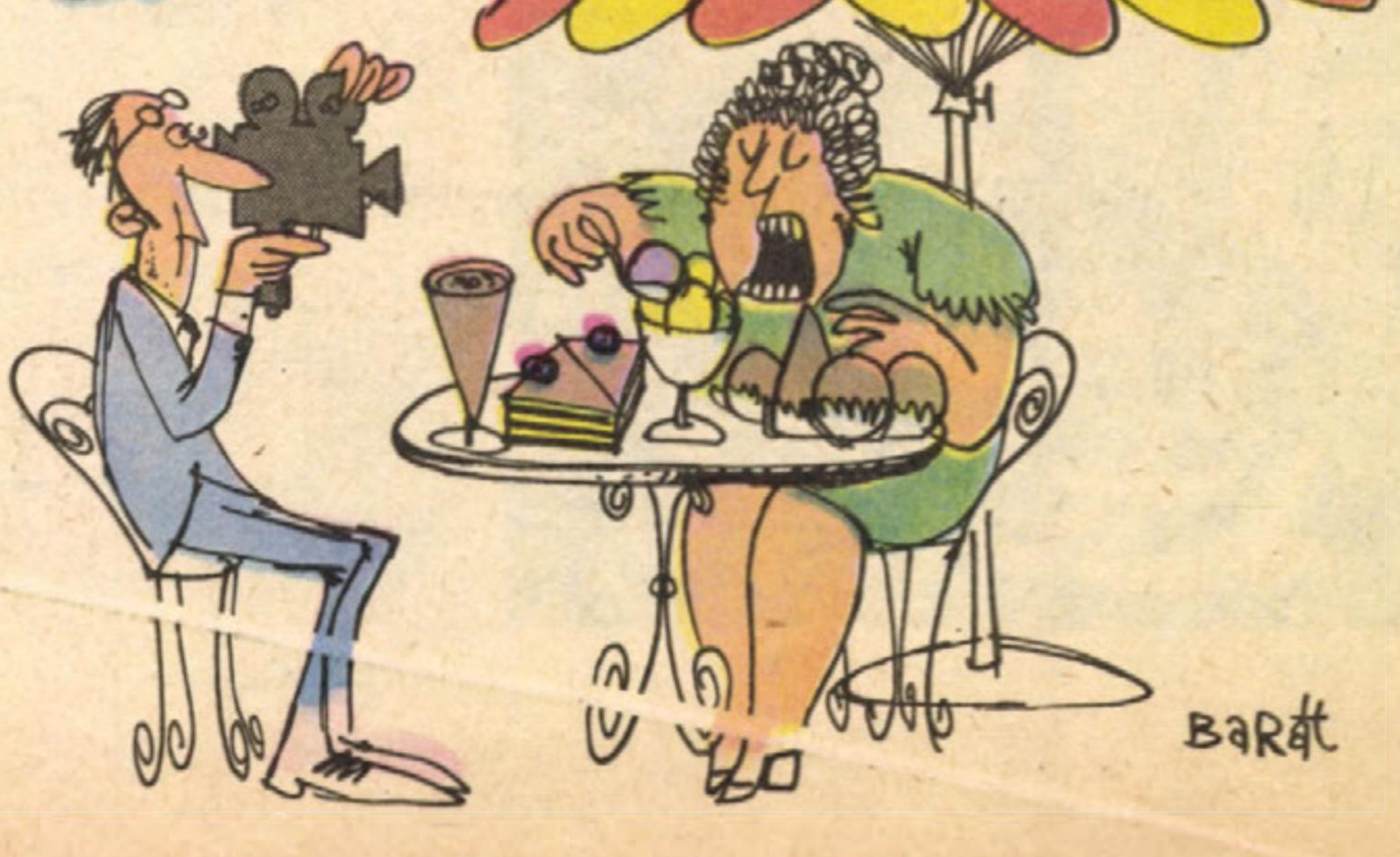

DOKUMENTUMDRÁMA

NÉPSZERŰ ÜZEMI LAP LENNE...

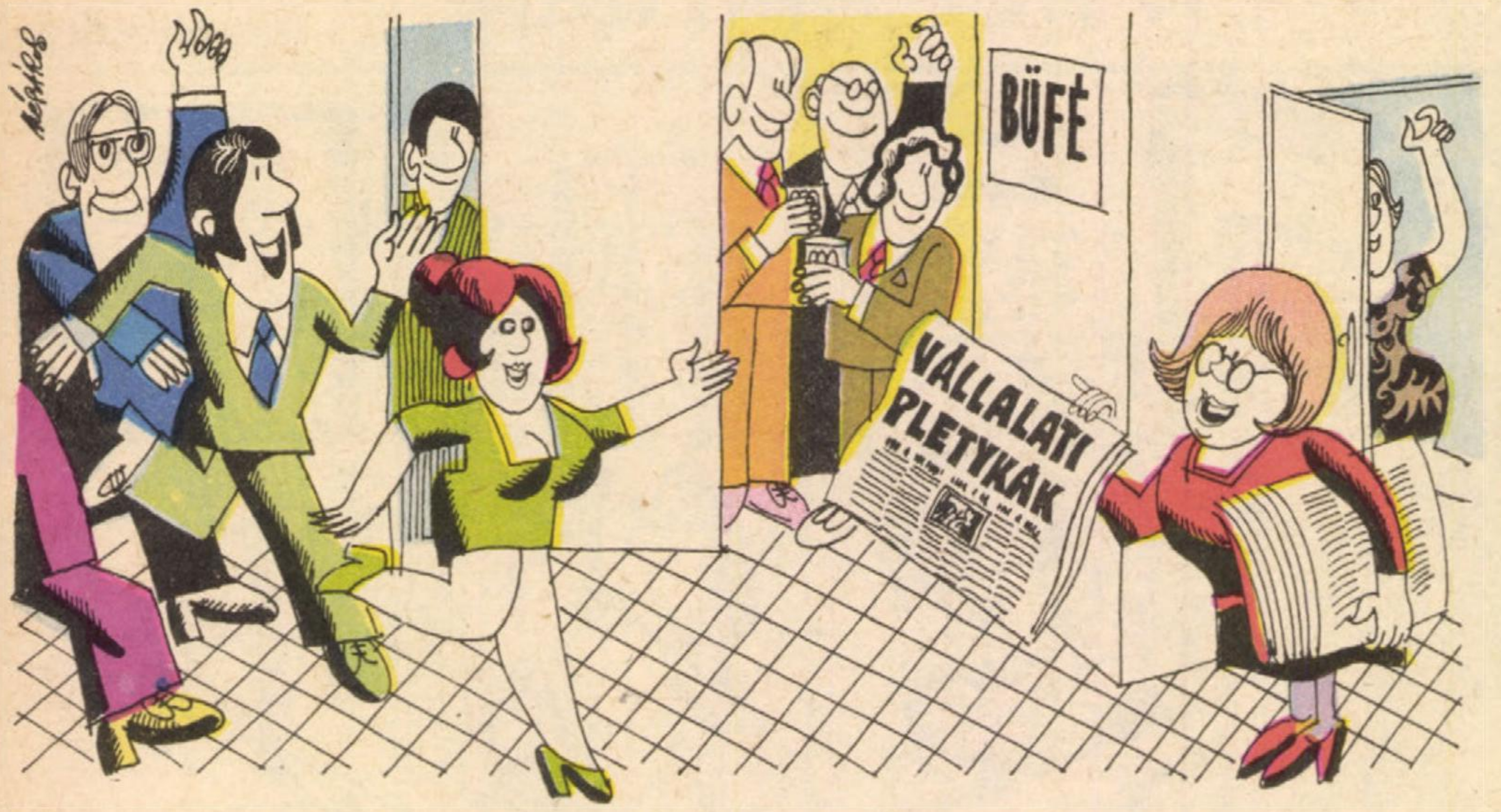

HIVATALOS NYELV

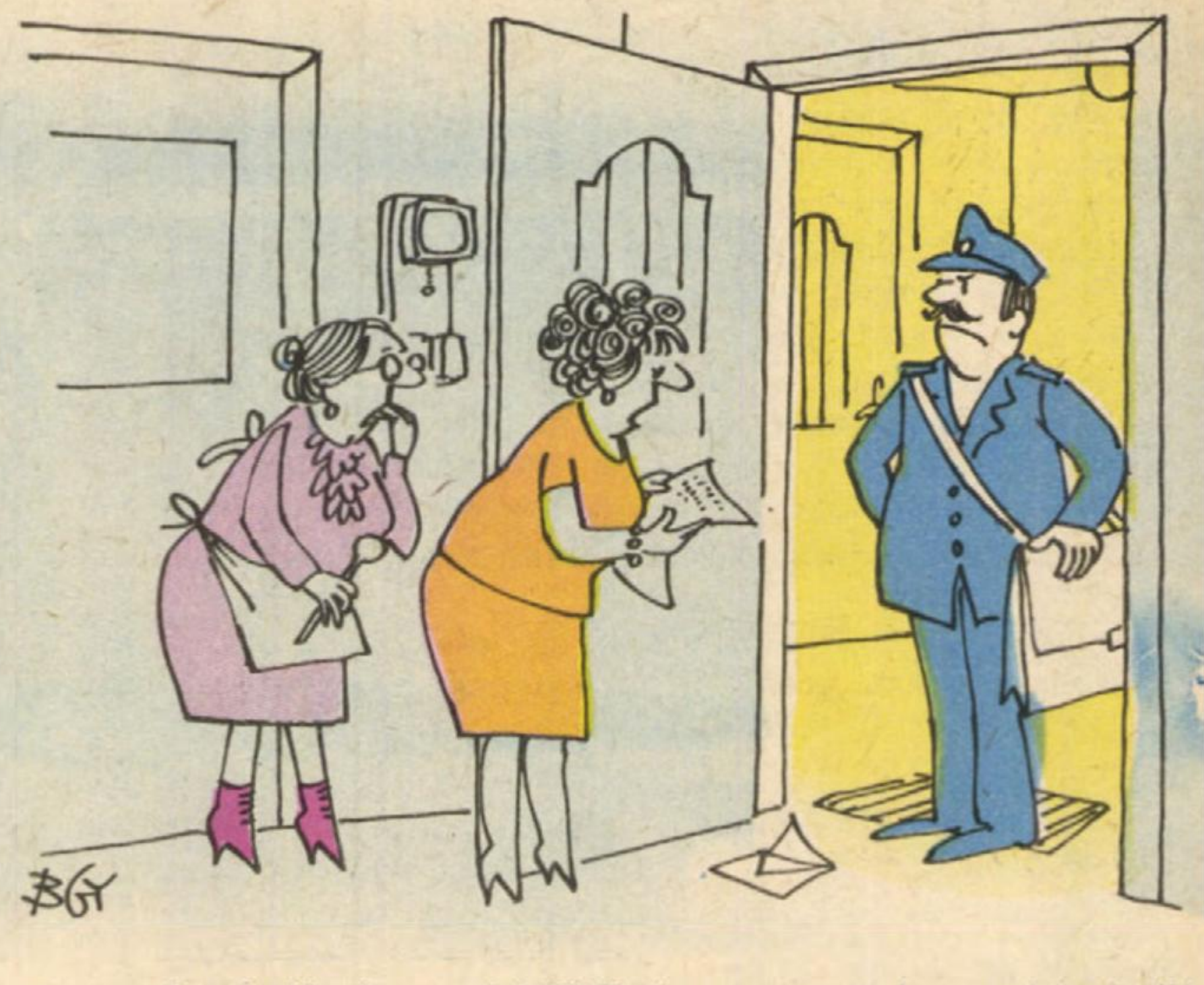

– Azt írták, hogy „kérjük" és nem azt, hogy „köteles"! Ez hamisítvány!

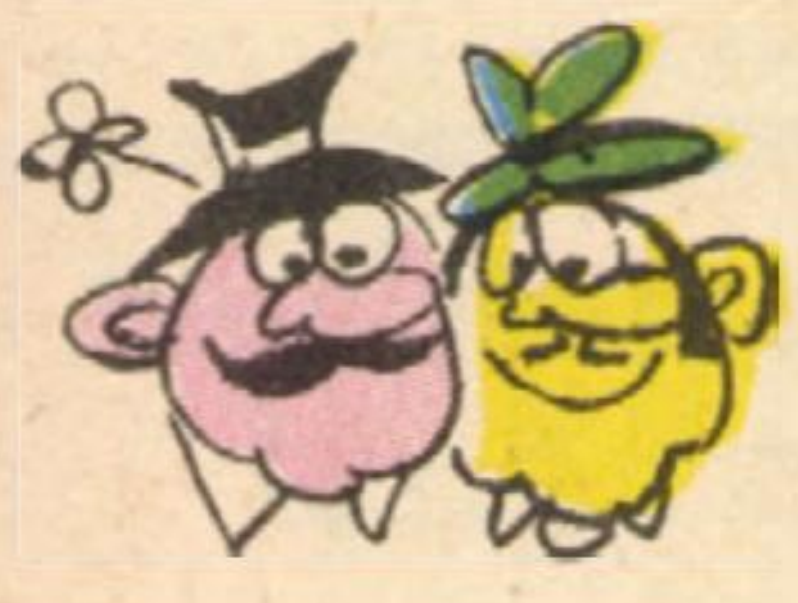

FELSZIVÁRGÓK

Ma már csak mosolyog az ember, ha visszagondol a pár év előtti nagy ijedelemre, mikor attól tartottunk, hogy az egész ország otthagyja a szépséges vidéket és felcsődül Pestre szénmonoxidot szagolni.

Aztán rájöttünk, hogy olyan ez a Pestre vándorlás, mint a lyukas csizma. Egyik oldalán befolyik, a másikon visszafolyik.

Nos, hogy a tárgyra térjek, elég annyi, hogy nem rázta meg a vakarcspusztai közvéleményt, mikor ifjabb B. Jani a helyi szövetkezet jószággondozója elhatározta, felcseréli a jót a jobbal, magyarán: felszivárog Pestre.

Mivel se felesége, se szeretője, csak a Lacitól búcsúzott, mivel kedvence volt ez a szép szürke herélt. Ám az is vágott olyan szomorú pofát, hogy Jani elnehezült szívvel vágta be maga után az istállóajtót, mintha nem is Pestre, hanem az Újvilágba készült volna kitántorogni. Megérkezvén a Keletibe, ünneplő csizmásan, varjú-feketében, kissé tanácstalanul álldogált Jani, mintha holmi vőfélyként pottyant volna ide egy felcicomázott esküvői szekérről.

Ám nemhiába tartja a mondás, hogy bátraké a szerencse, mert e döntő pillanatban egy úriembert formázó egyén futott felé és választékos eleganciájával kissé ellentétes modorban így szólt:

— Hát téged mi a rossz nyavalya hozott ide, Jani?

(Hogy pedig ne áruljak zsákbamacskát, tájékoztatásul közlöm: a pesti úr nem volt más, mint ama másik jószággondozó, aki jó esztendeje szivárgott fel Vakarcspusztáról és a már említett példabeli csizma másfelőli lyukján óhajtott hazaszivárogni, méghozzá azon jószággondozói pozícióba, melyet oly hűtlenül elhagyott.)

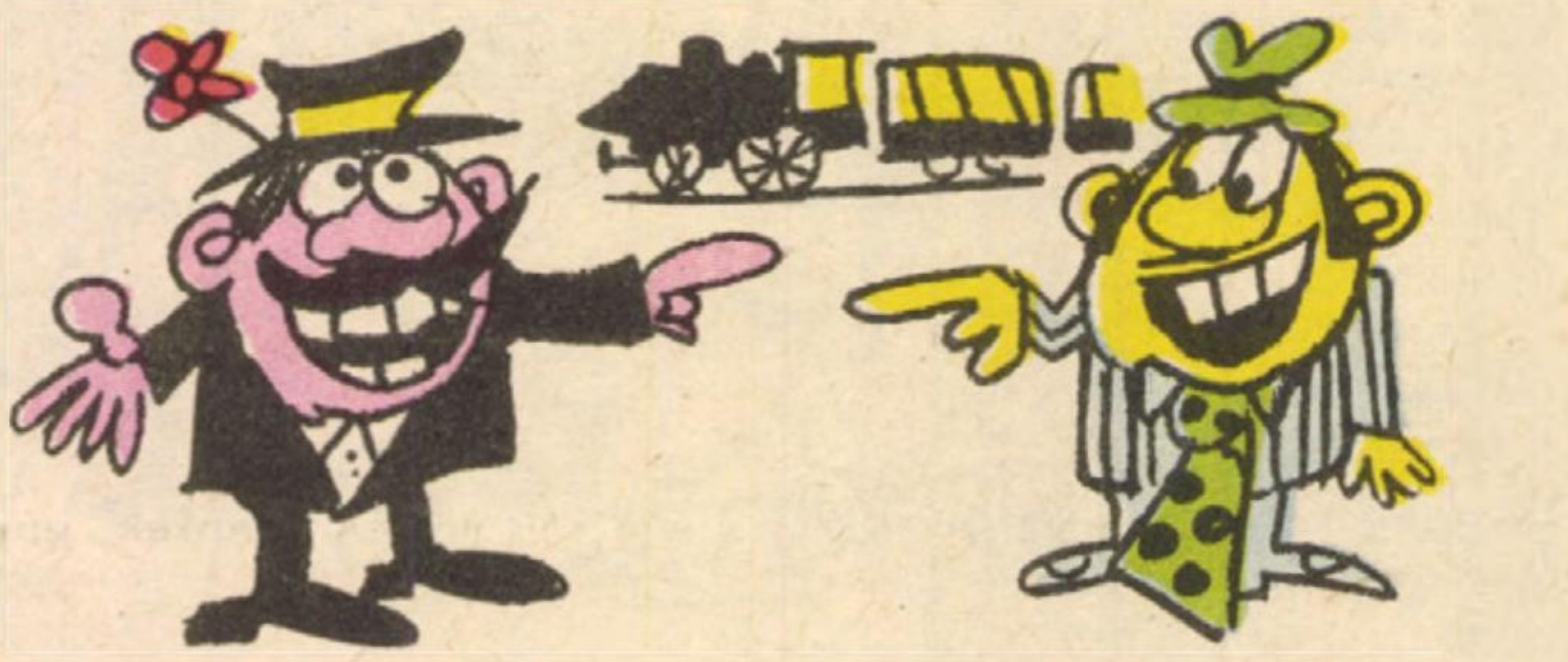

Nos, a gondok így hasonlóak lévén, nagyfröccsöktől támogatva hamarosan szóba is kerültek a pályaudvari restiben.

— Aztán így akarsz te Pesten munkát, hivatalt keresni? — vigyorgott a földi a fekete falusi díszben pompázó Janira —, hiszen úgy nézel ki, mint egy szólótáncos a népi együttesből!

— Hát ami azt illeti, téged se fog a jószág farkcsóválással üdvözölni ezzel a bikariasztó nyakkendővel — dobta vissza a labdát Jani és meg is tapogatta, mert akkora volt a csomója, mint a borjú térde.

— Álljon meg a menet! — kapott a szón a kolléga —, hiszen ha így áll a dolog, hogy neked ez a jó, nekem meg az, miért ne cserélhetnénk mi ruhát, Jani?

S az urak számára megjelölt mosdóból a két férfiú nemsokára kicserélt öltözékben lépett ki az életbe.

Igaz, a visszaszivárgó földin kissé lötyögött a Jani fekete ünneplője, dehát nincs ebben különös: a bérház padlásán nem csüng sonka, oldalas, mely az orcát gömbölyíti-pirosítja. Pesten a sonkát dekára mérik, olyan vékonyan, mint a levelezőlap.

Elbúcsúztak hát, Jani nyugtalanul izegve-mozogva a pepita zakókölteményben, a hazaszivárgó szaktárs meg boldog szippantással búcsúzva a nem éppen üde pesti levegőtől, mint aki most bújt vissza a saját bőrébe.

Mert el kell árulnom egy titkot. Nevezetesen azt, hogy a pepita zakót egy évvel ezelőtt a földi is ugyanígy cserélte fekete ünneplőért a Keleti pályaudvaron.

Fülöp György

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS

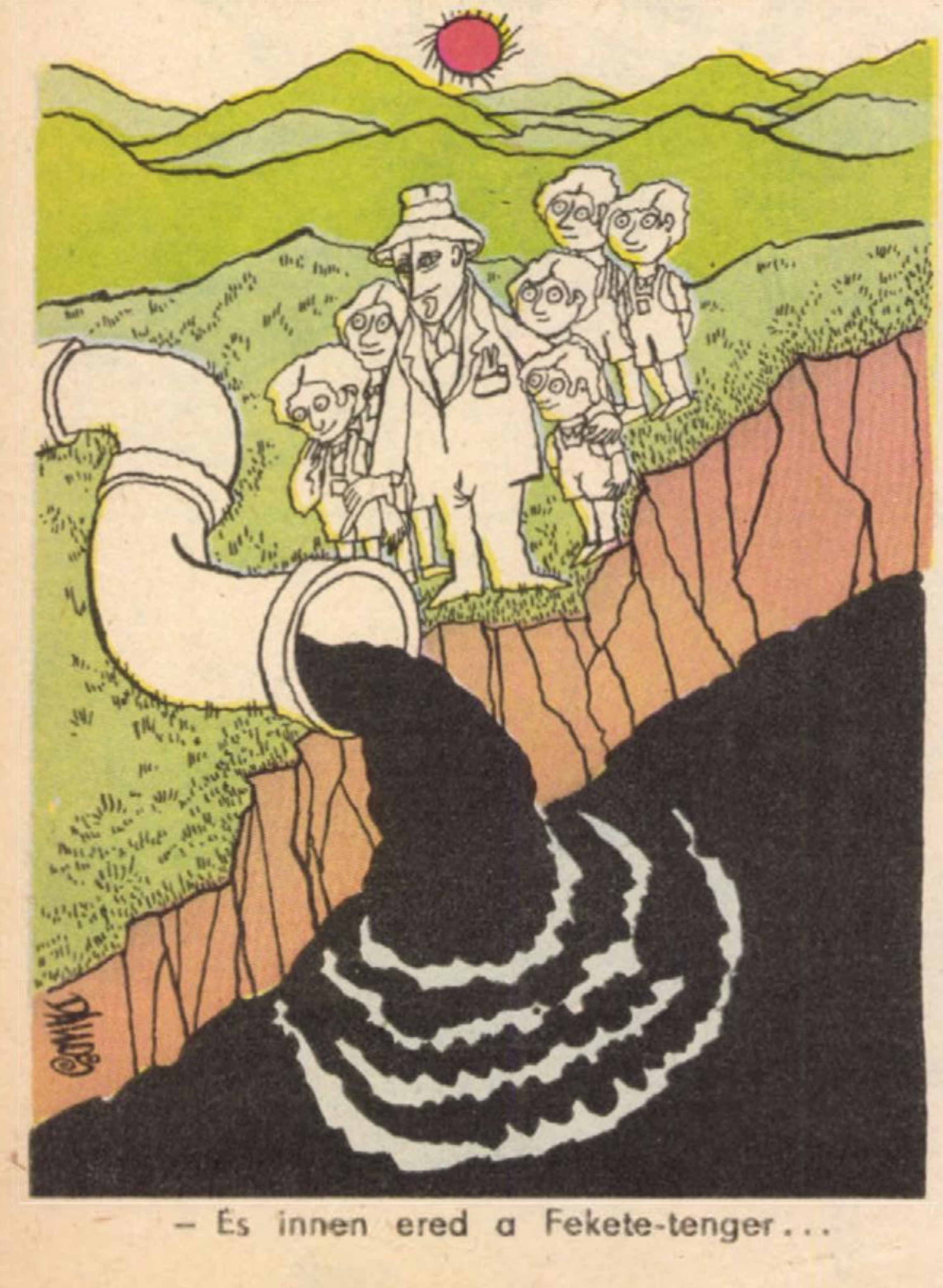

– És innen ered a Fekete-tenger...

HIVATALBAN

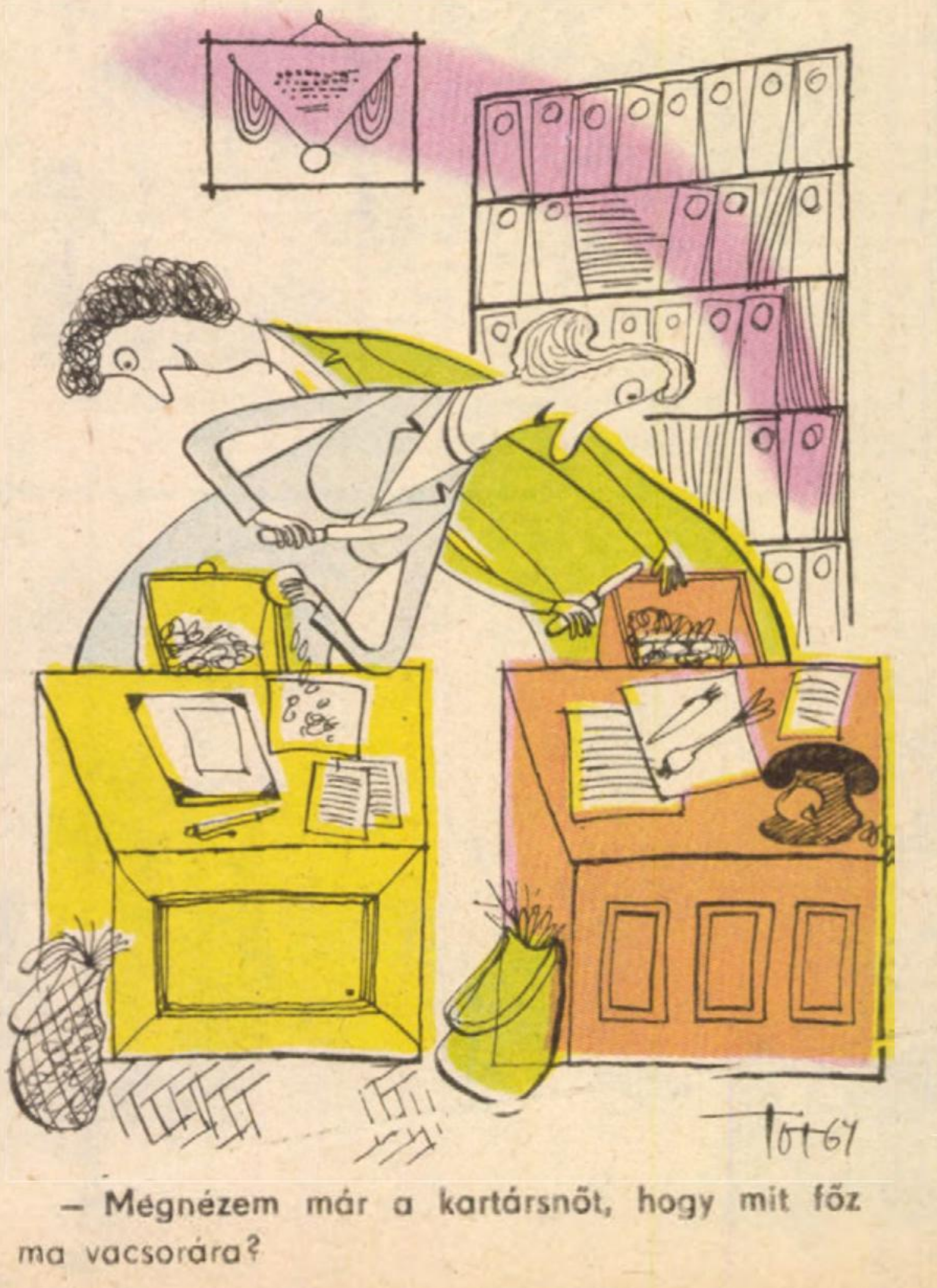

– Megnézem már a kartársnőt, hogy mit főz ma vacsorára?

RIPORT

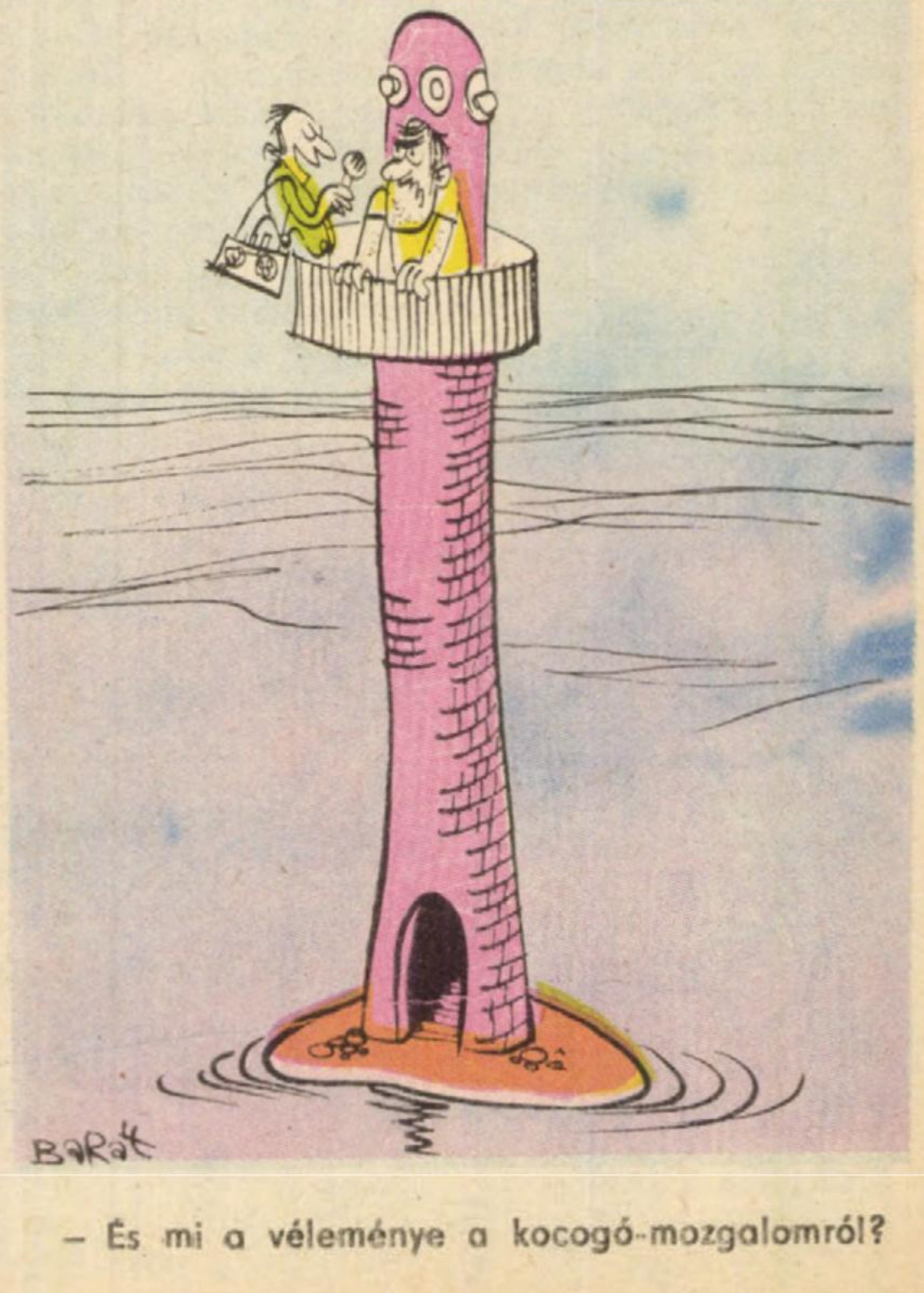

– És mi a véleménye a kocogó-mozgalomról?

TÖPRENGÉS

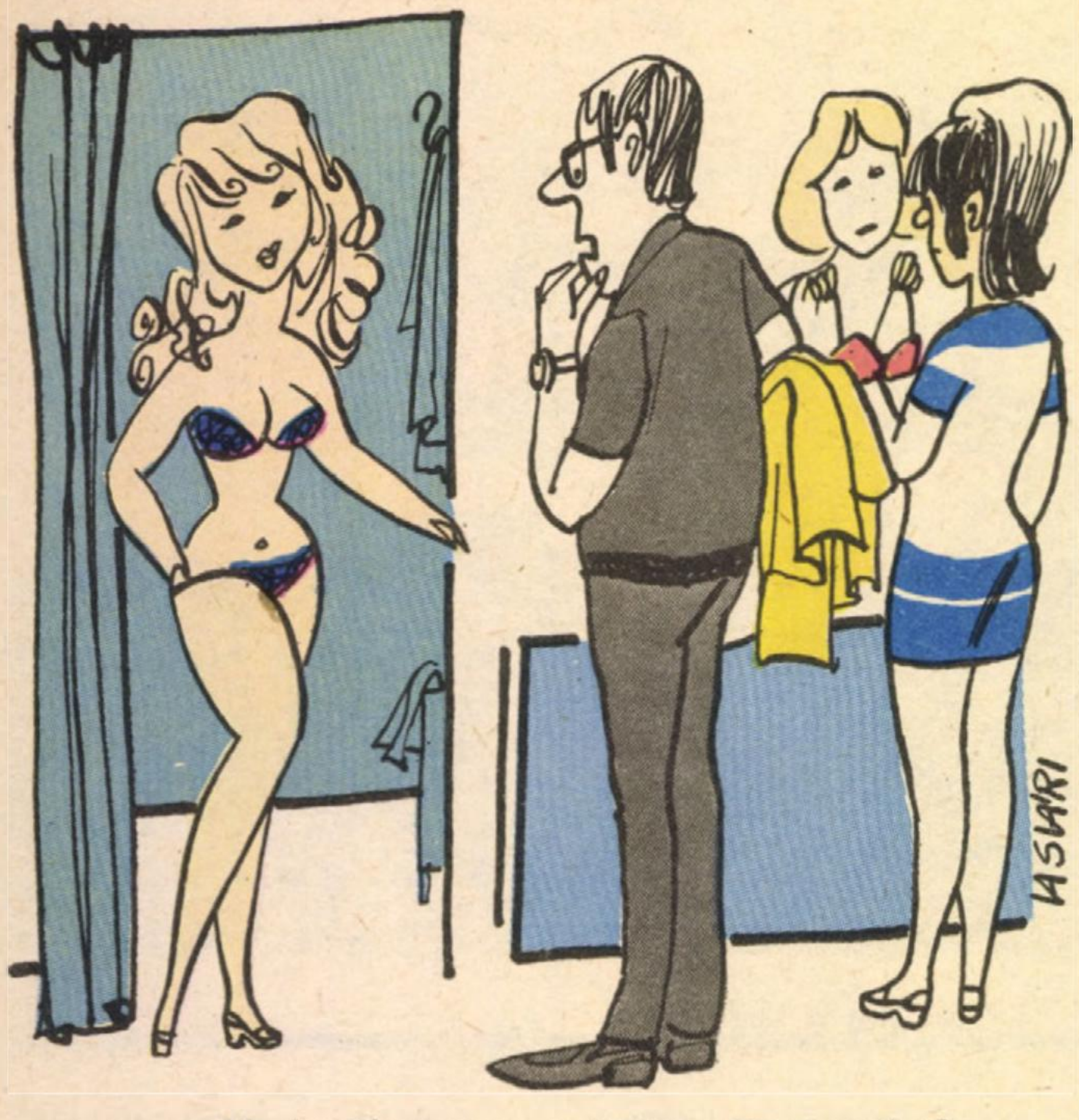

– Mi kerülhet ezen a bikinin 620 forintba?

ESTI KELLEMETLENSÉG

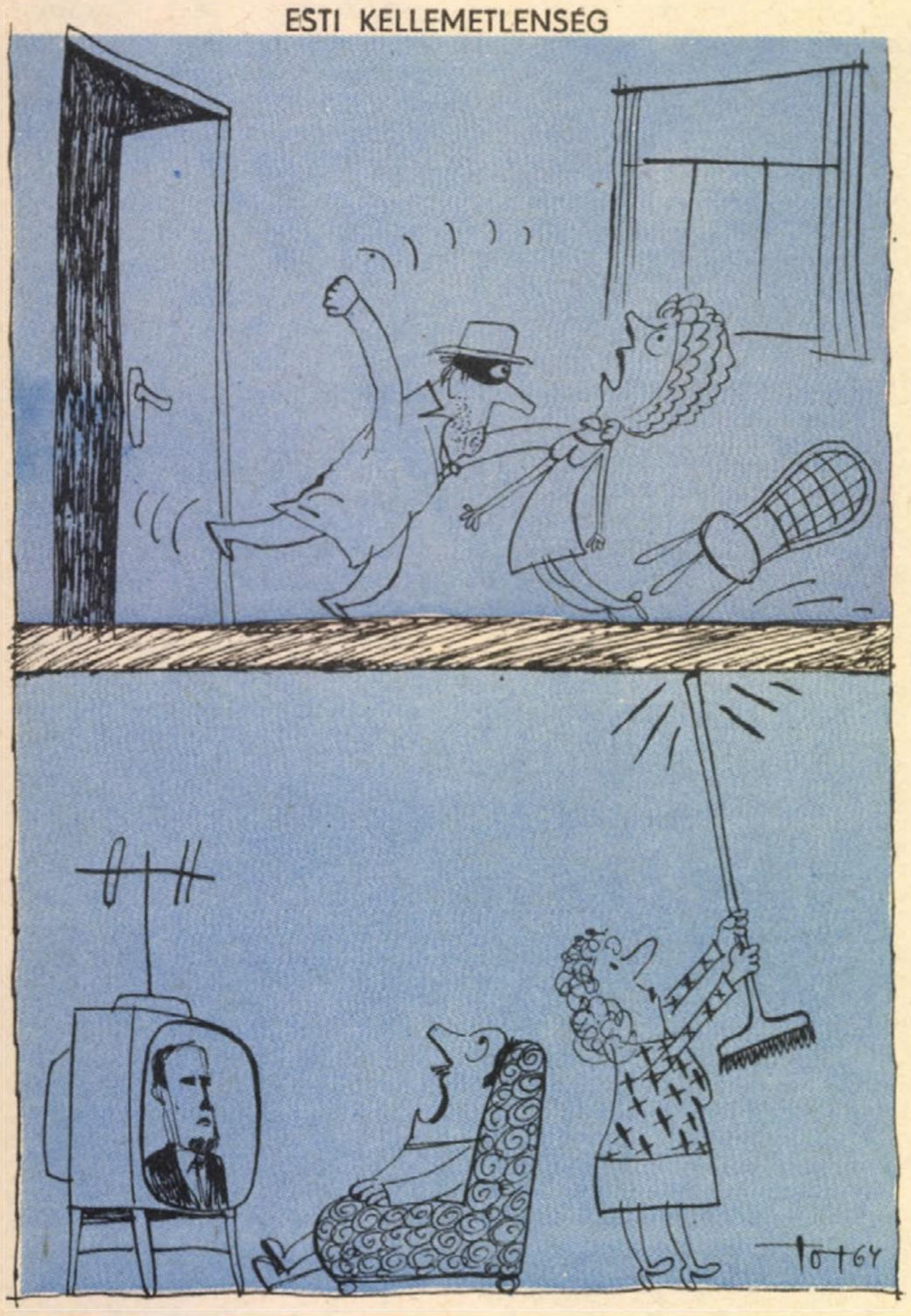

– Hát ez borzasztó! Nem lehet nyugodtan végignézni egy krimit!

FÉLREERTÉS

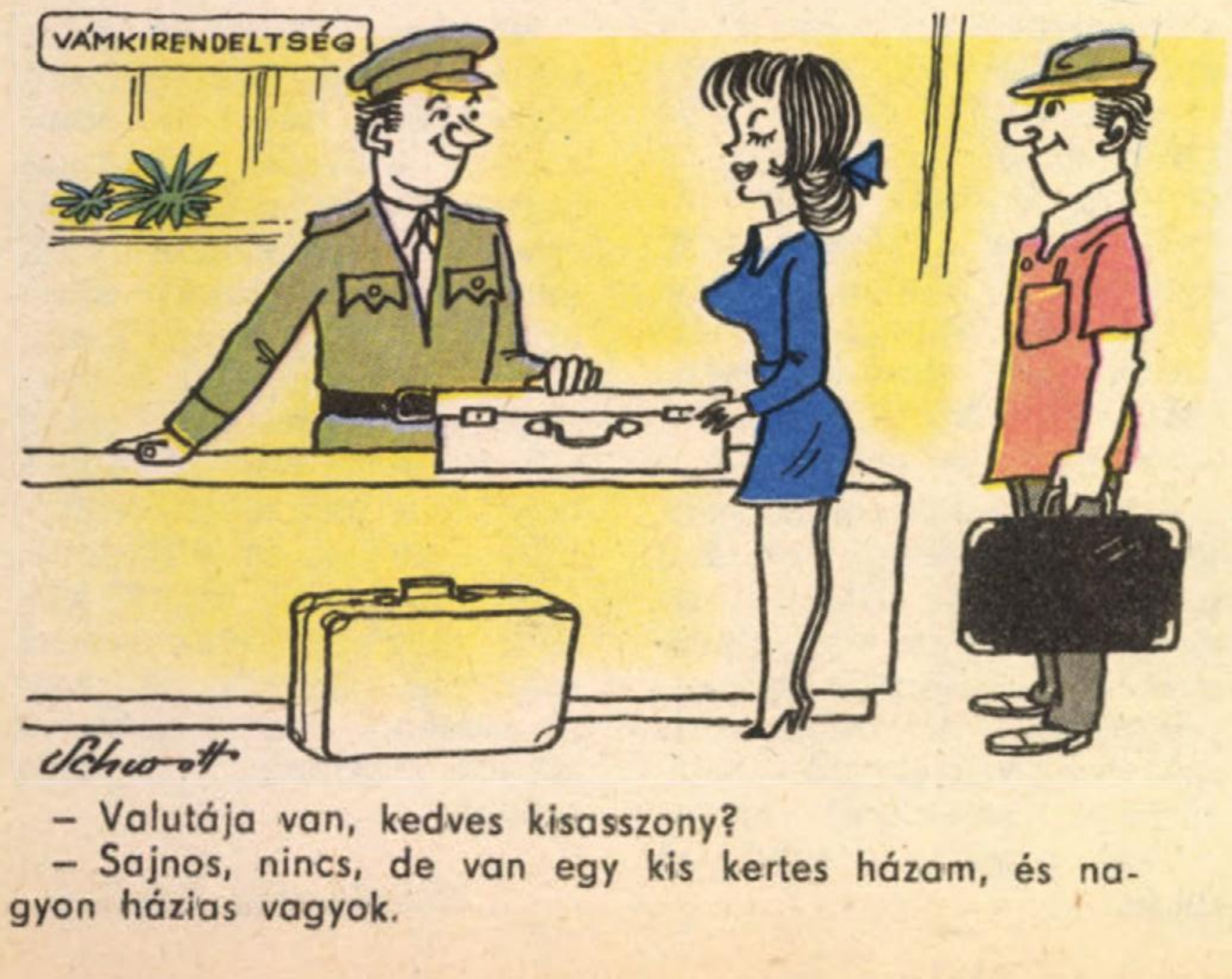

– Valutája van, kedves kisasszony?

– Sajnos, nincs, de van egy kis kertes házam, és nagyon háziás vagyok.

Fontos kérdés

A vevő egy zenélő blikkelőt vásárolt. A szemre tetszetős gépezet azonban hol nem blikkelt, hol nem zenélt. A vevő ezt felpanaszolta az eladónak, aki felvilágosította, hogy ezért a pénzért nem építhetik be a gépbe Jehudi Menuhint és a tisztelt vevőnek sem esik le a gyűrű az ujjáról, ha időnként saját kezűleg is blikkel egy kicsit. A vevő kijelentette, hogy nem kíváncsi az eladó humorára: ha röhögni akar, elmegy a kabaréba. Az eladó — kissé emeltebb hangon — megjelölt néhány helyet, ahová a tisztelt vásárló elmehet, majd a szemben álló felek egymás családi kapcsolatait kezdték emlegetni, a dédnagyszülőkig felmenően.

Ha az eset a lovagkorban történik, a felek másnap hajnalban egy harmatos réten találkoznak, karddal, vagy lándzsával felszerelve. De a történet mai, így a folytatása is korszerű:

Mindkét fél a segédeihez rohant. Felkeresték a rádiót, a televíziót, több újság szerkesztőségét, és útbaejtettek néhány panaszirodát, népiellenőrt és szakszervezeti bizottságot. Aztán megindult a gépezet. A panaszokat minden szervnek ki kell vizsgálni, ezért útnak indították munkatársaikat: gépkocsik száguldoztak, újságírók jöttek-mentek, garmadával születtek a jelentések, feljegyzések, cikkek, riportok. A vevő a lakásán fogadta a tévét a selejtes, nem blikkelő gép mellett, az eladó az üzletben tartott félóránként sajtótájékoztatót, és mivel az esetről egy életszagú dokumentumfilm is készült, a boltot néhány hétre becsukták.

Közben a nép két táborra szakadt. Egyik fél a kereskedelmi dolgozók ellen szólította csatarendbe a becsületes emberek millióit. A másik fél az „eladó is ember" jelszóval indult rohamra.

Persze beleszóltak a vitás ügybe a társadalmi szervek is. Egyikük azt vizsgálta, hogy a vevő ilyen esetben dolgozónak minősül-e, mivel az esemény a vevő szabad szombatján történt, amikor egy jottányit sem vitte előbbre a szocializmus szekerét. A szociológusok azonnal kollégiumot hívtak össze, és két hét előkészítés után szimpoziont tartottak, hogy eldöntsék: a vevő—eladó ellentétek antagonisztikusak-e, avagy a fejlődés egy bizonyos szakaszán önmaguktól megszűnnek, és hol van a fejlődésnek az a bizonyos szakasza.

Beszállt az ügybe az ifjúságot védő szakbizottmány, aztán kiszállt, mivel megállapította, hogy a vevő és az eladó egykorúak, így a nemzedéki ellentétek esete nem forog fent. A nyelvtudósok bizottságát felkérték annak eldöntésére, hogy a „táncoslábú nagynénikéd" kezdetű meghatározás sértő-e, avagy az illető családjának széles körű kulturális érdeklődésére utal. Az ügyben természetesen véleményt nyilvánított a táncosok jóléti alapítványa és a ortopédiai társaság kollégiuma is.

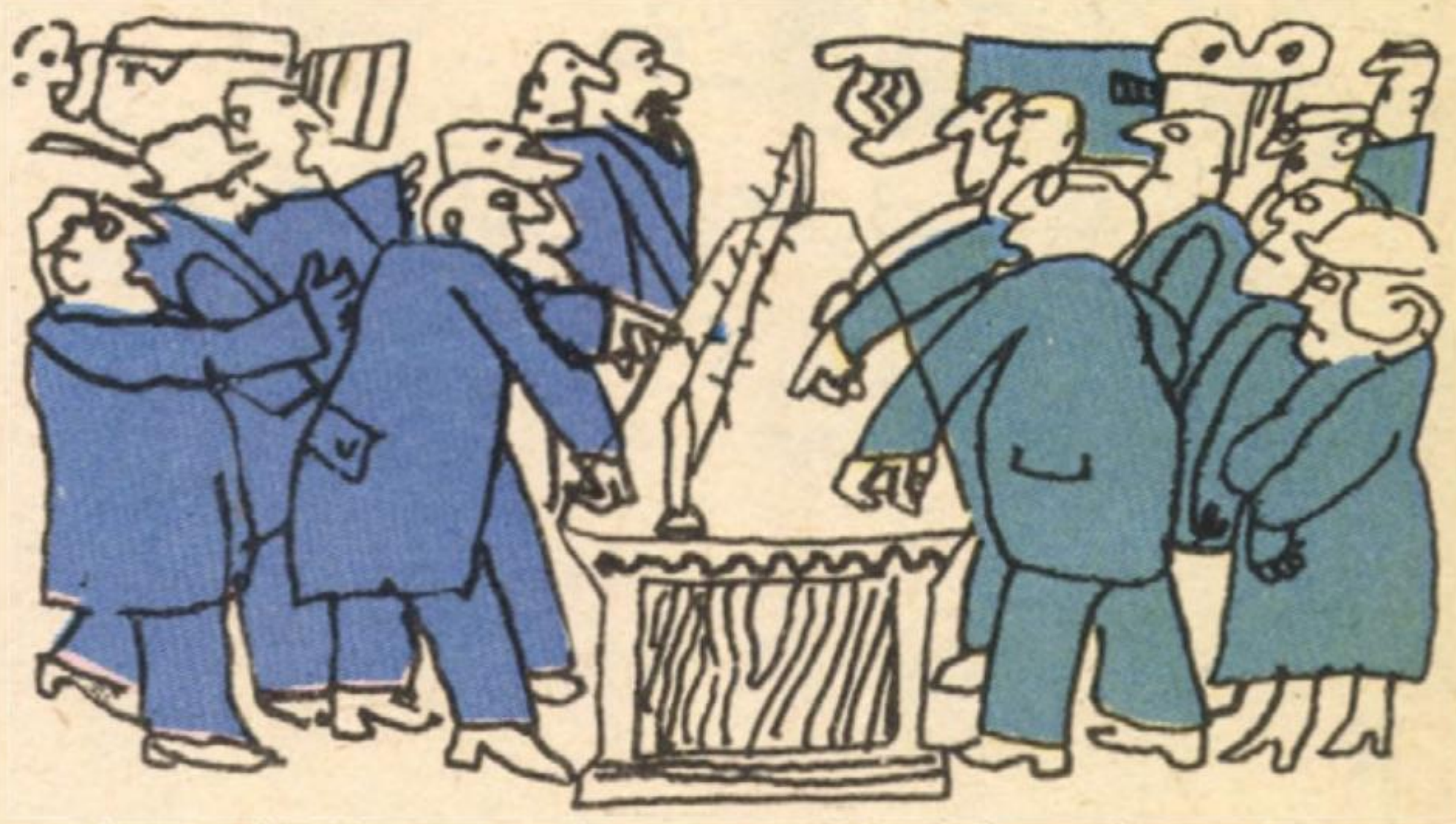

A Vevők Tanácsa harcba szólította a vásárlóközönséget, melynek szélsőséges csoportjai fehérköpenyes kereskedelmi dolgozókról készült gúnyrajzokkal járták a várost, harcias rigmusokat szavalva. A rajzok ellen tiltakoztak a képzőművészek és az orvosok, mivel ők is fehér köpenyben járnak. Az eladók még fokozottabb munkalassítással tiltakoztak, de ezt senki nem vette észre.

A statisztikai intézet komputerei azt számlálták: hány szervezet, hány magánszemély vesz részt a társadalmi méretűvé duzzadt vitában? A vizsgálat meglepő eredményt hozott: nagyobb számot kaptak, mint a legutóbbi népszámlálás végeredménye. Már éppen ki akarták selejtezni a komputereket, amikor egy újabb bizottság kiderítette, hogy a szám helyes, mert egy-egy személy többféle minőségben is résztvesz a vitában, és a két tábor között nagy a fluktuáció.

A vita, mely a népi egység szétforgácsolásával fenyegetett, egyre hevesebbé vált. Már szóhoz jutottak a szélsőségesek is: volt, aki a vevők, volt aki az eladók bebörtönzésével próbálta megoldani a problémát. A kereskedők nem kereskedtek, a vásárlók nem vásároltak. Megállt a termelés és a magyar labdarúgó válogatott is csak ezért esett ki a VB döntőjéből, nehogy elterelje a figyelmet a fontos kérdésről: kinek van igaza? Az eladónak-e, vagy a vevőnek?

Érdekes módon a vitában csak egyről nem esett szó: valóban rossz volt-e az a zenélő micsoda, és ha rossz volt, hogyan lehetne elérni, hogy jobb legyen?

Ősz Ferenc

AZ ÁLLATBARÁT

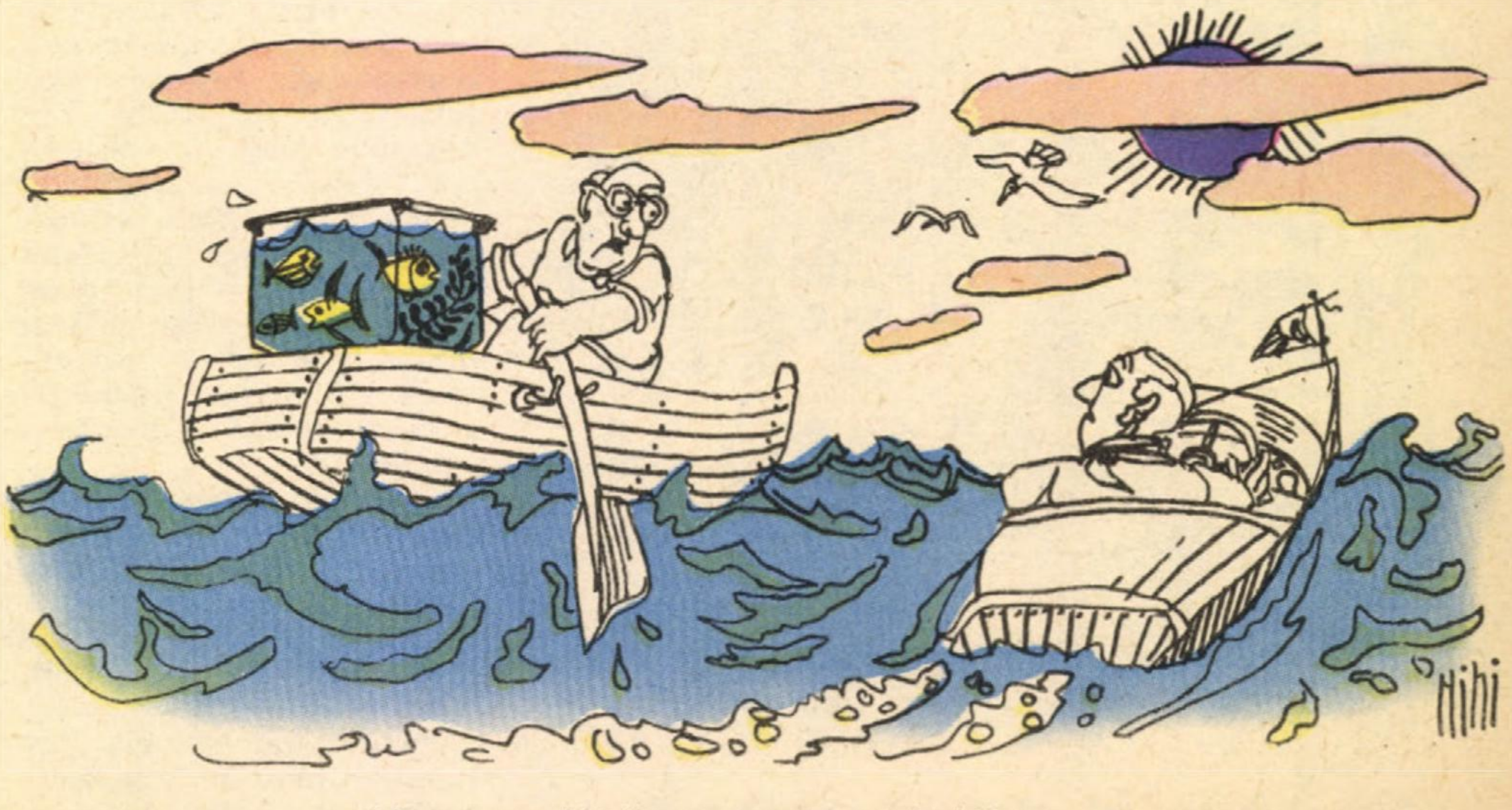

– Még sosem látták a tengert, szegénykéim . . .

TUDÁSSZOMJ

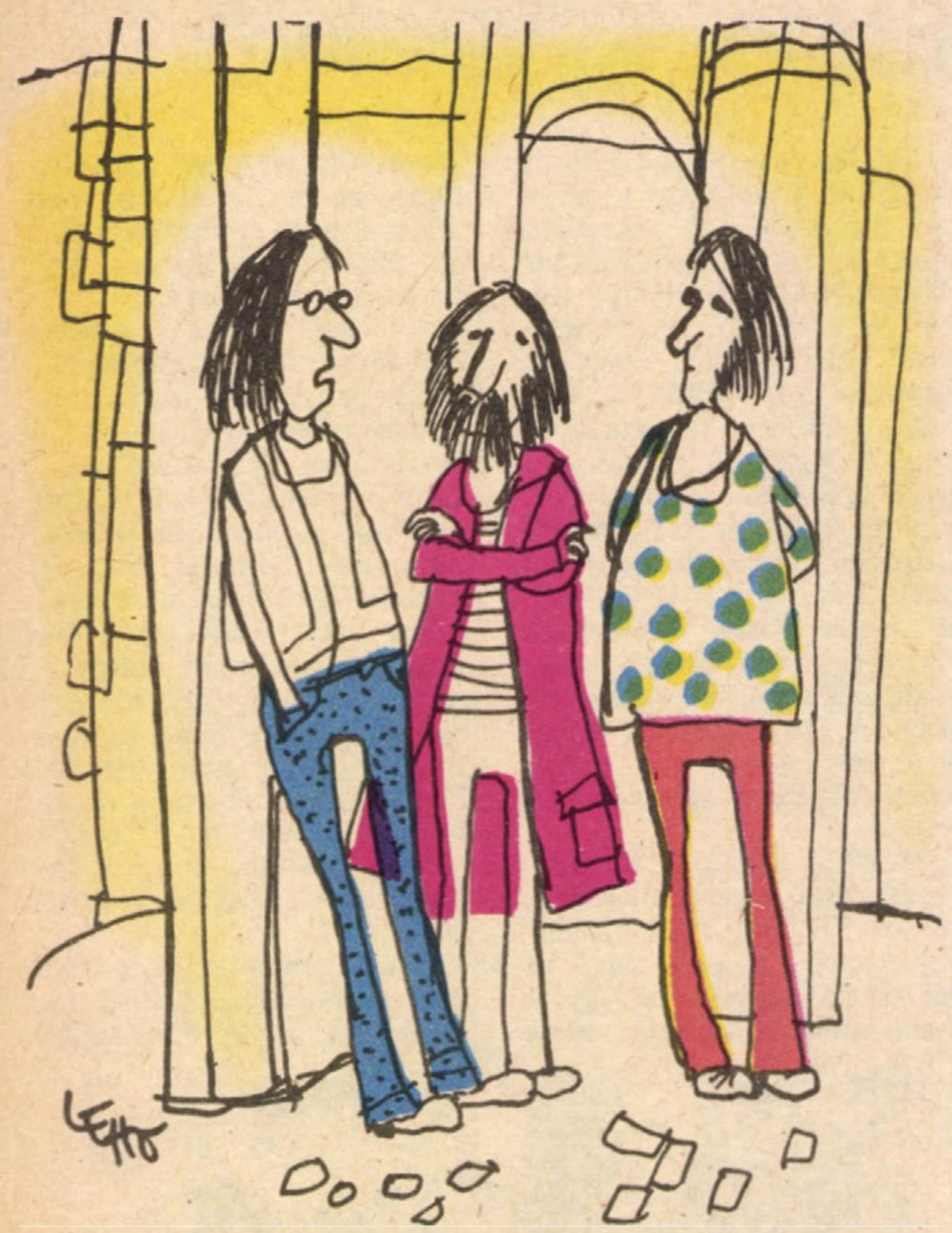

– Mennyi mindent nem ismerünk még! Például mi történhet most egy másik aluljáróban?

SZUBJEKTÍV ÉRZÉS

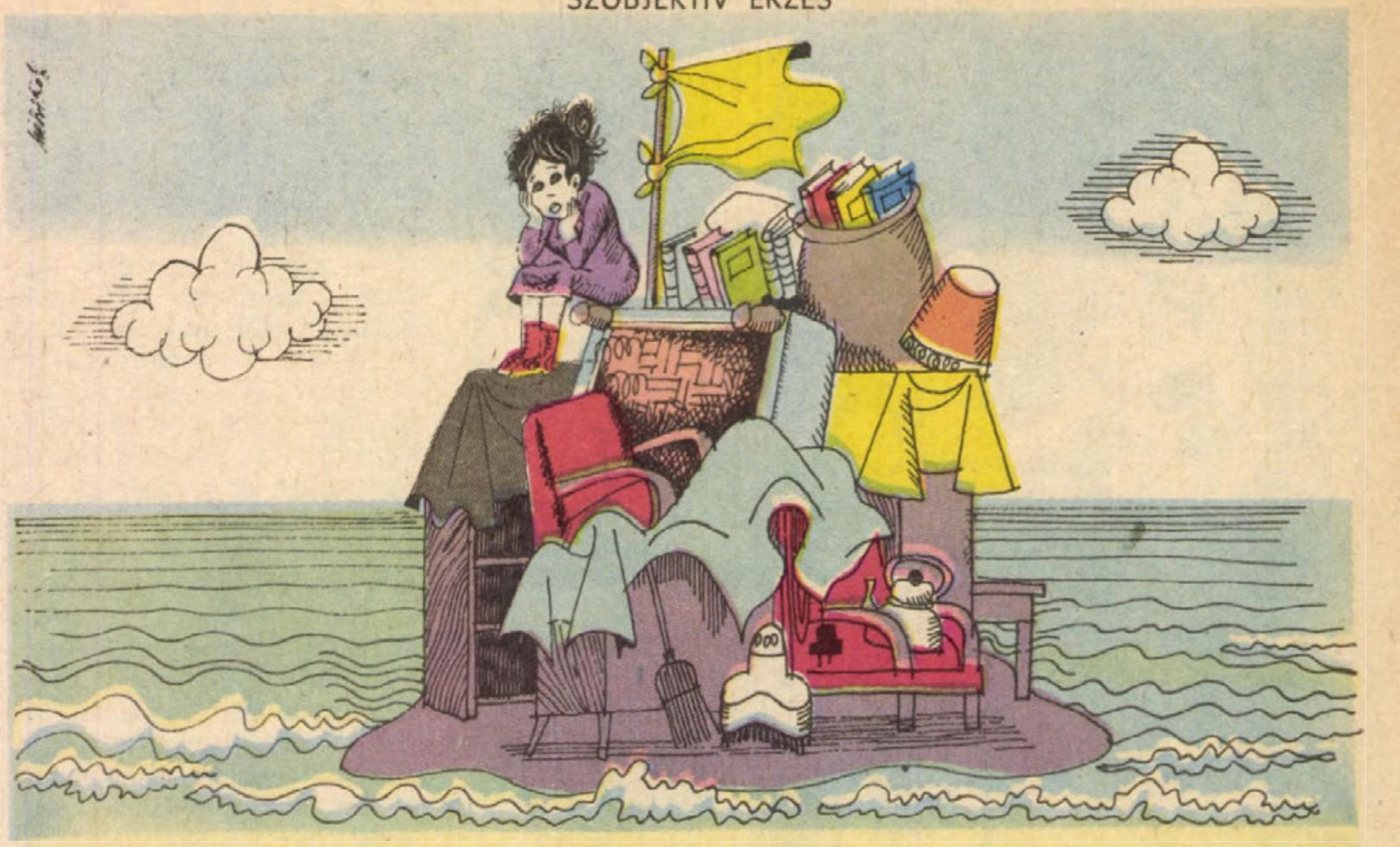

– Nem jött a szobafestő...

PRAKTIKUS ÚJÍTÁS

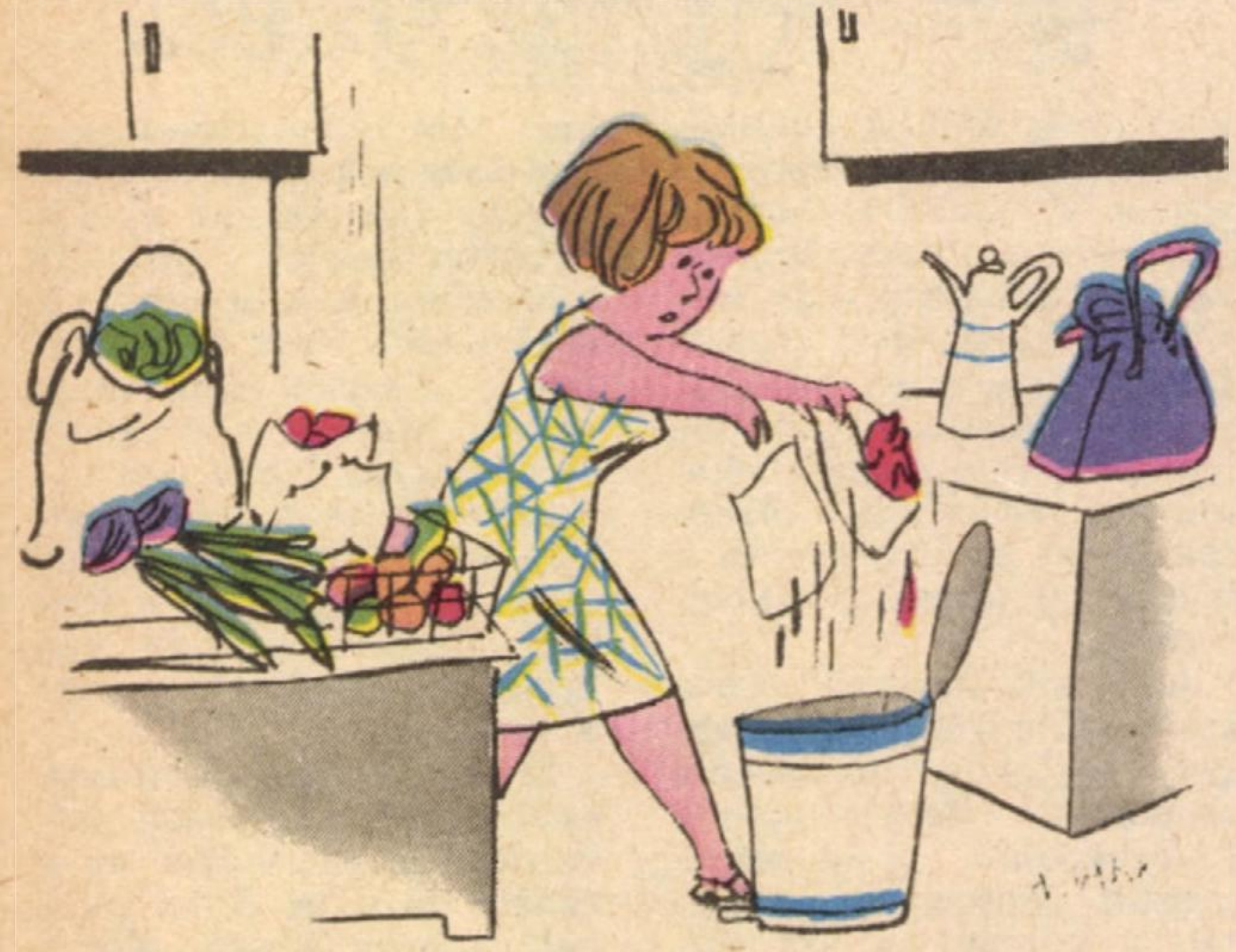

Eldobható csomagolás – eldobható áruval.

KÍVÁNCSI ASSZONYKA

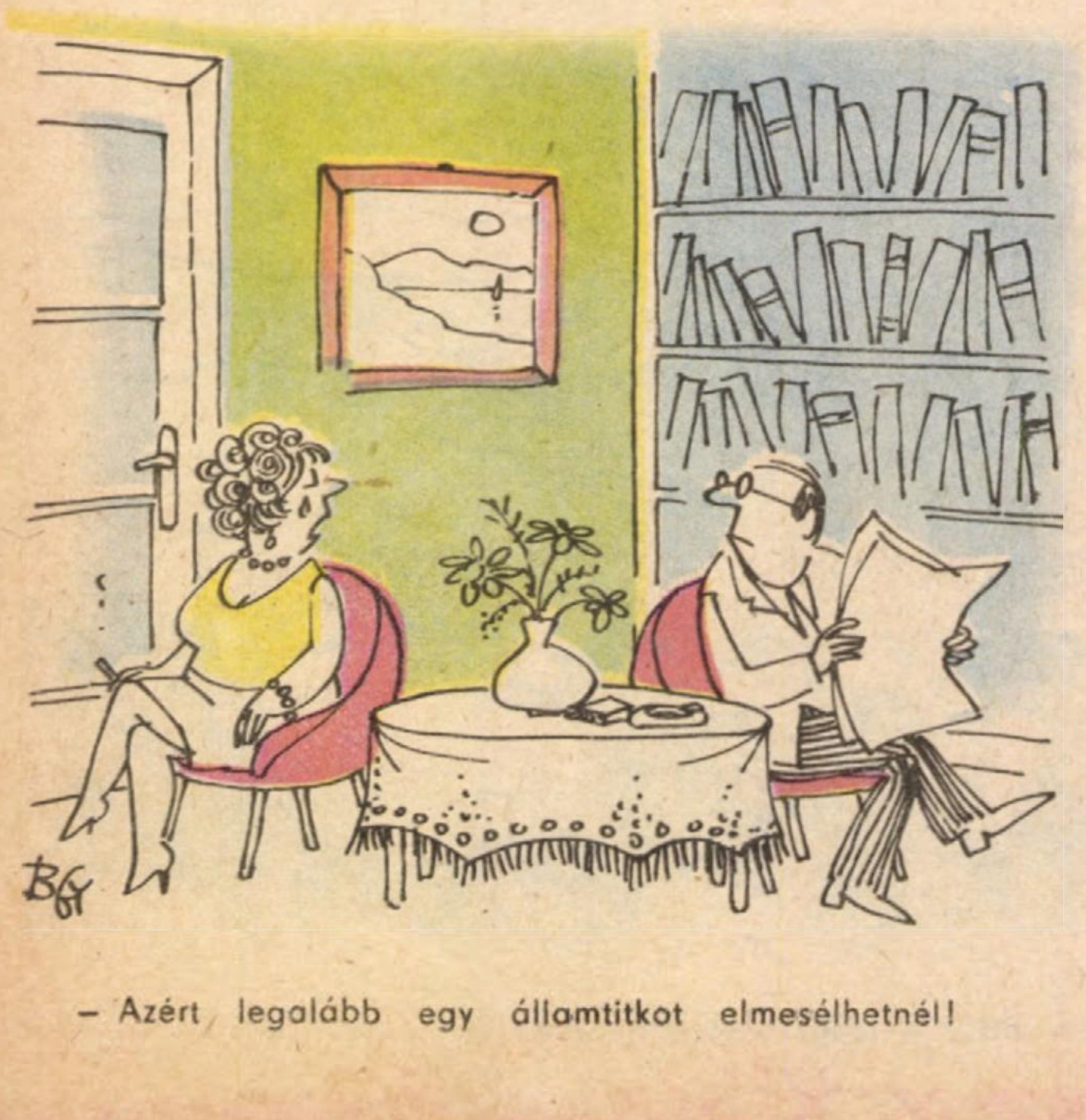

– Azért legalább egy államtitkot elmesélhetnél!

SZENZÁCIÓ A CSARNOKBAN

AVAGY VAN-E A SPORTTELJESÍTMÉNYNEK FELSŐ HATÁRA?

A tudósokkal egyidejűleg magam is sokat töprengtem rajta, hogy van-e a sportteljesítménynek felső határa? Mi tagadás, tamáskodtam, ha olyféle jóslatokat olvastam, hogy 2000-ben 8 másodperc alatt futják majd a 100 métert és 300 kilónál többet löknek a magasba a súlyemelők. Lári-fári! Ha így volna, az ember hovatovább sebesebben vágtatna, mint a lokomotív, és versenyre kelhetne az emelődarukkal. Valahol kell lennie egy határnak...

Hanem aztán tanúja voltam egy olyan sportteljesítménynek, amely rácáfolt kétkedésemre.

A véletlen és egy turista-útlevél jóvoltából Mazupenban tartózkodtam, és éppen akkor, amikor nemzetközi súlyemelőversenyt rendeztek a városban.

Az előzményekre nem akarok szót vesztegetni. Az est szenzációja volt, hogy Alfonz Barilla Pofézli (Nyugat-Burgál Köztársaság) a nehézsúlyú lökésben beállította az érvényes világcsúcsot.

A közönség helyéről felállva tombolt, ünnepelte a laza izomzatú, kissé csenevész, két és fél mázsás versenyzőt, aki fújtatva hajlongott a pódiumon, így köszönve meg az elismerést. Azután két karját a magasba lendítette és bejelentette, hogy kísérletet tesz világcsúcs felállítására. Mindjárt húsz kilóval többet tétetett a súlyzóra és a publikum üdvrivalgása közepette a magasba emelte.

A nézőkkel nem lehetett bírni, őrjöngve követelték, hogy Pofézli ne álljon meg félúton, javítsa meg a saját világrekordját. Az óriás nekitüzesedett és intett, jöhet a súlyzó.

Némi zavar támadt. Egy kis idő múltán a műsorközlő sajnálattal bejelentette, hogy a kísérlet elmarad, mert kifogyott a súly, ami volt, azt már rárakták a rúdra. A tömeg ülőpárnákat, sörösüvegeket, sétapálcákat dobált be, akadt, aki lehúzta az egyik cipőjét, azt vágta a zsüríelnök fejéhez.

Rövid tanácskozás következett, majd behoztak egy nagy mérleget a színpadra. Két megtermett tűzoltót lemázsáltak, felültették őket a súlyzó két végére és következett a kísérlet. Ily módon Pofézli kereken 142 kilogrammal növelte a súlyt. Háromszor-négyszer fel-le rohangált, aztán kecsesen magasba lendítette a súlyzót a két oldalon csimpaszkodó tűzoltókkal együtt.

— Zsübülü! — ordította a közönség, ami tasmánul azt jelentette, hogy most már Pofézlinek nem lesz nyugta addig, amíg újabb rekordot fel nem állít. Az óriáson látszott, hogy fáradt, de a közönség nem engedett. Szavalókórusok alakultak, ütemesen kiáltották: „A sport-tel-je-sít-ménynek Nincs fel-ső ha-tá-á-ra! Rá-rá-rá!"

Pofézli megremegett, odalépett az emelvényhez, ahol a zsüri tagjai ültek és az egész pódiumot, úgy ahogy volt, a tizenhárom tagú elnökséggel, a nemzetközi szövetség végrehajtó bizottságával, székekkel, asztalokkal együtt a magasba lökte.

Iszonyatos hangzavar támadt. A közönség extázisba jött, a zsüritagok jajveszékeltek, Mr. Trauma, a zsüri elnöke lemondással fenyegetőzött. A csarnok előtt, az utcán felhangzott a mentőautók szirénájának vijjogása.

A közönség pedig azt üvöltötte: — Zsübülü! Többet!

Pofézli undorral végigmérte a telhetetlen népséget, hátat fordított és az alagsori öltözőbe sietett. Ott meghallotta a nézők haragos kórusát: — Gyáva! Gyáva!

És akkor olyasmi történt, amit ha nem saját szememmel láttam volna, nem hinnék el. Az 1200 személyes csarnok egyszercsak lassan a levegőbe emelkedett, padlóstul, nézőterestül. A sajtóterasszal, tévékamerákkal, a büfével és mellékhelyiségekkel együtt.

Olyan csend lett, hogy a légy zümmögését is meg lehetett volna hallani... ha nem nyomta volna el egy hatalmas tüdő zihálása.

Akik a szélén ültek és lenéztek a magasból, döbbenten látták, mi történt.

Alfonz Barilla Pofézli (Nyugat-Burgál Köztársaság), ez a csodálatos sportoló, ez a ragyogó versenyző, ez a modern Herkules, az alagsorban nekiveselkedett és a feje fölé lökte a kereken 11 759 tonna és 32 deka súlyú zsúfolt mazupeni sportcsarnokot. (Éppen telt ház volt.)

Hát így történt. Az eredményt persze nem lehetett hitelesíteni, mert a nemzetközi szövetség alapszabályzata előírja, hogy súlyemelő versenyeken csak kerek acélsúlyokkal lehet érvényes kísérletet tenni.

Mondják, hogy a bürokratikus döntéstől Pofézli elkedvetlenedett, abbahagyta a sportolást, elzüllött. Felesége is otthagyta, állítólag azért, mert Pofézli még egy zsák szenet sem volt hajlandó felhozni a pincéből. Ami pedig a sportteljesítmény legalsó határa.

Novobáczky Sándor

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mikor, mit, hogyan?

Balázs-Piri Balázs:

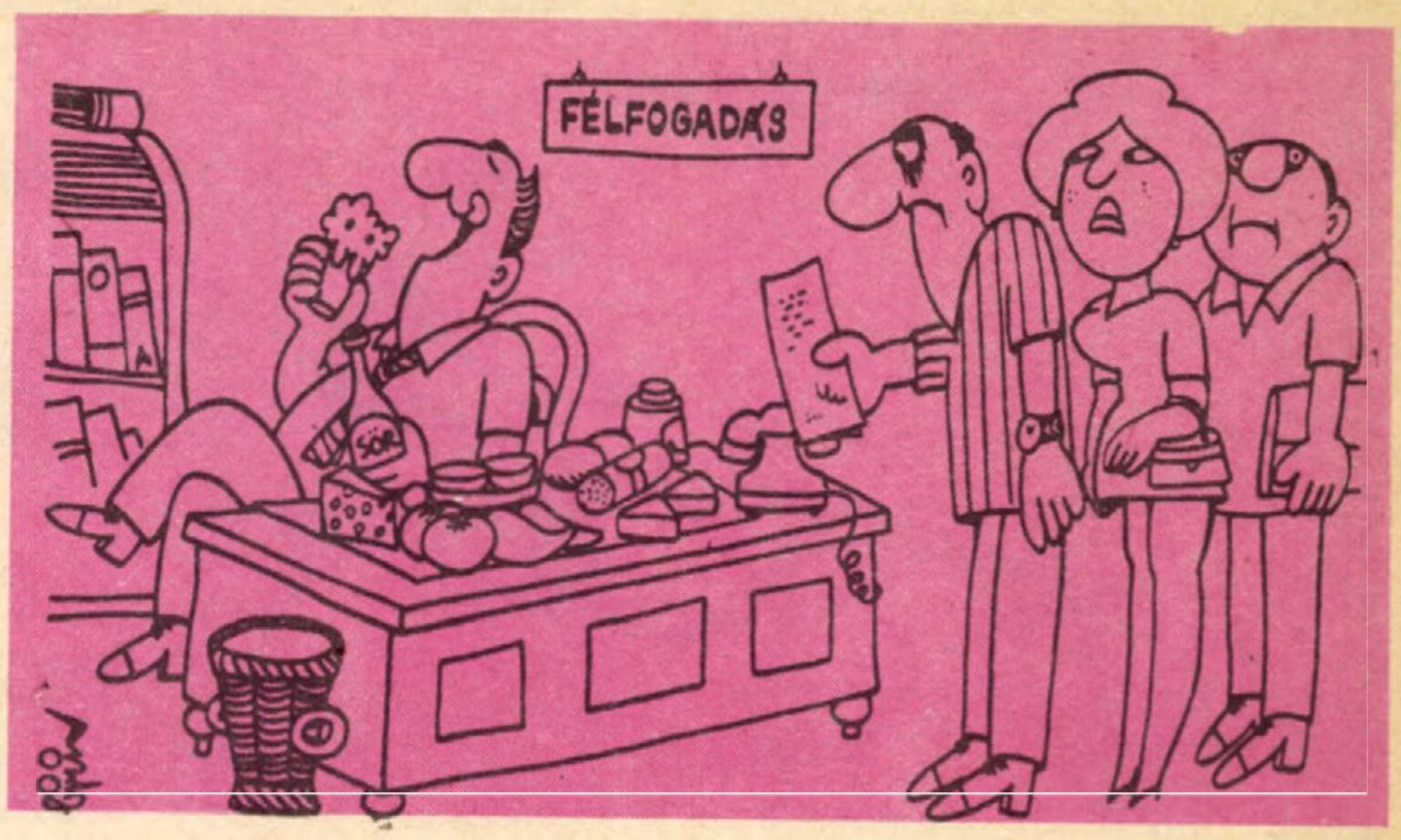
FÉLFOGADÁS
SÖR

– Kánikulában, sört, hidegen . .

Vasvári Anna:

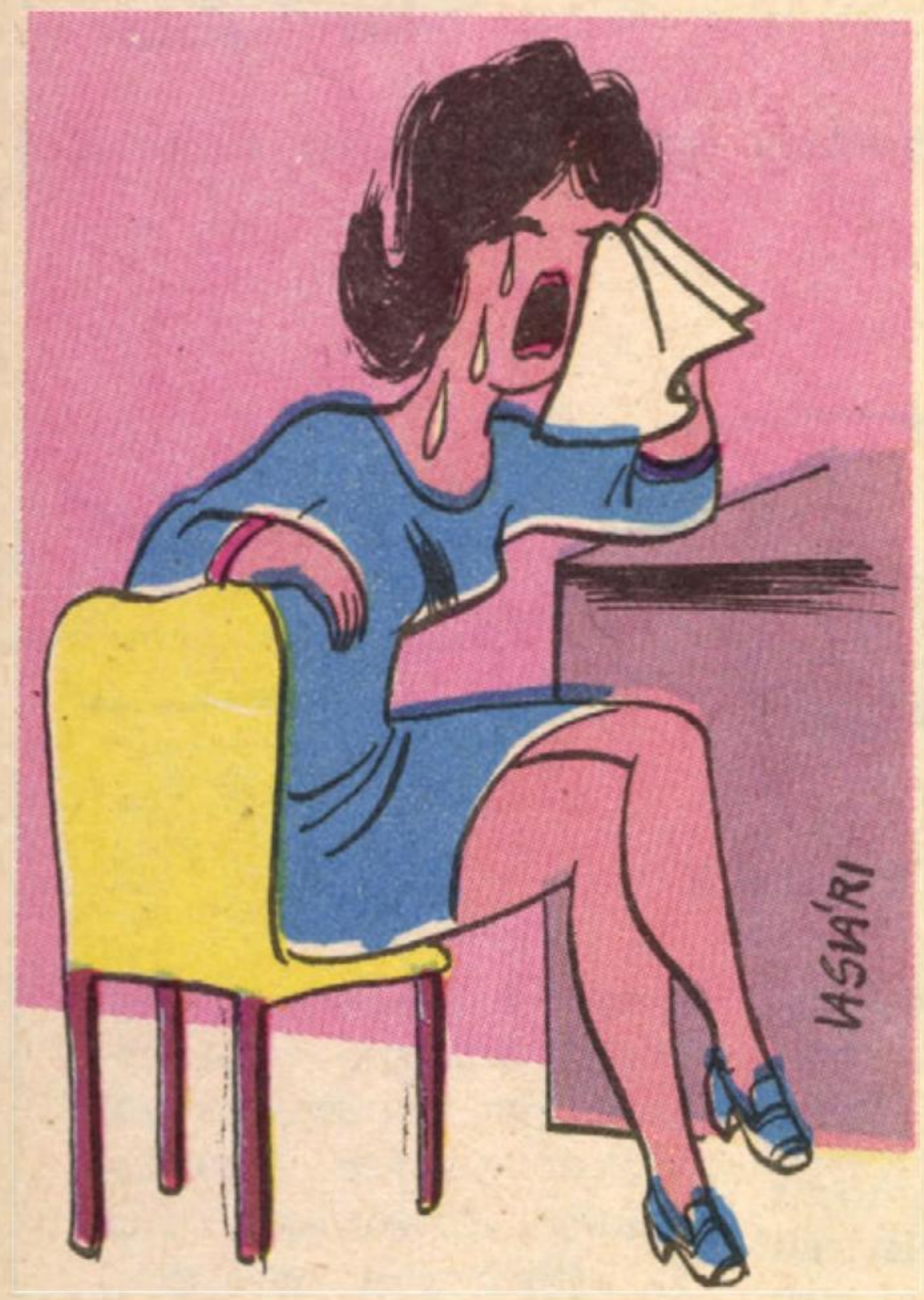

– Bármikor, sírni, ok nélkül . . .

Lehoczky István:

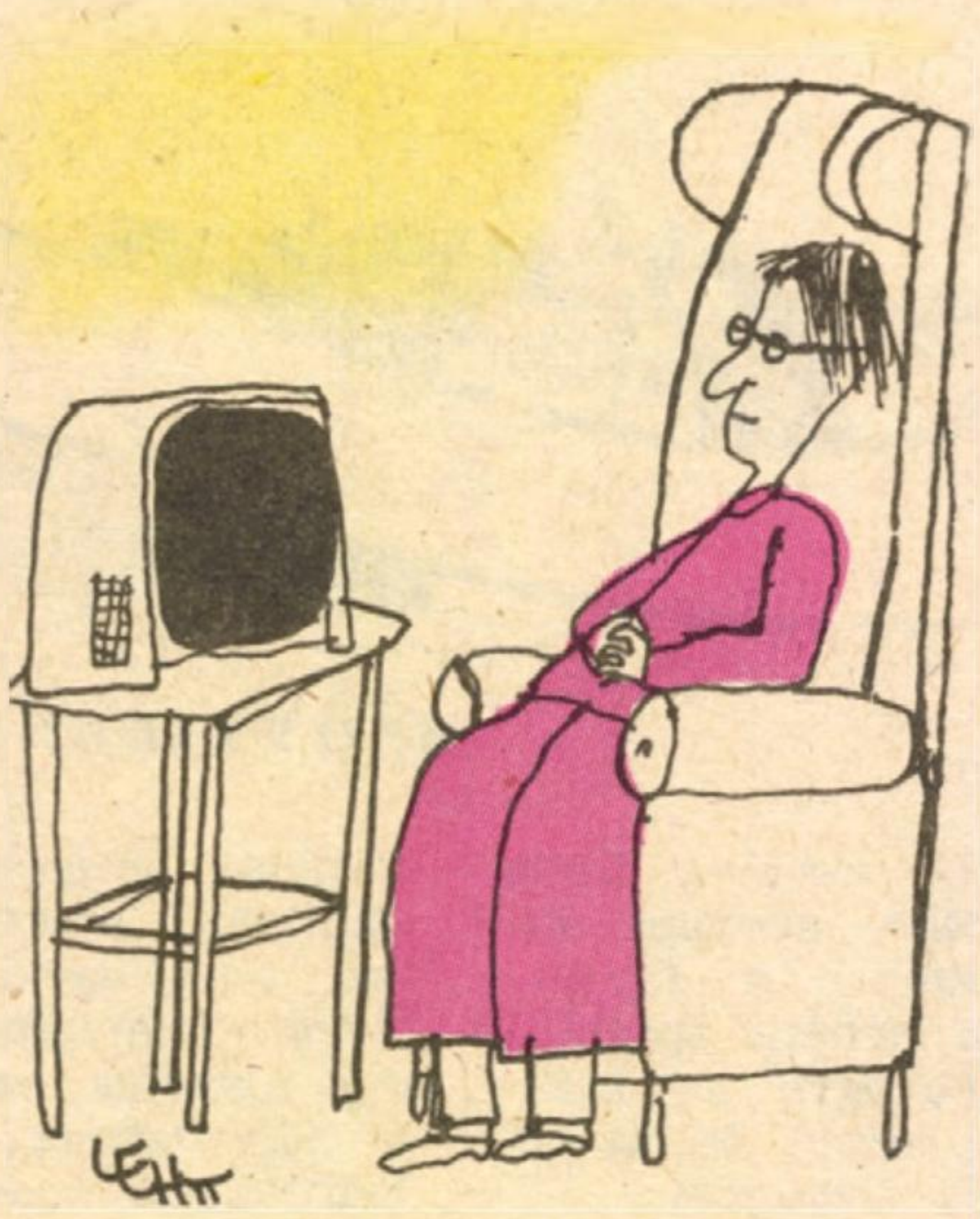

– Hétfőn, televíziót, szívesen.

Hegedűs István:

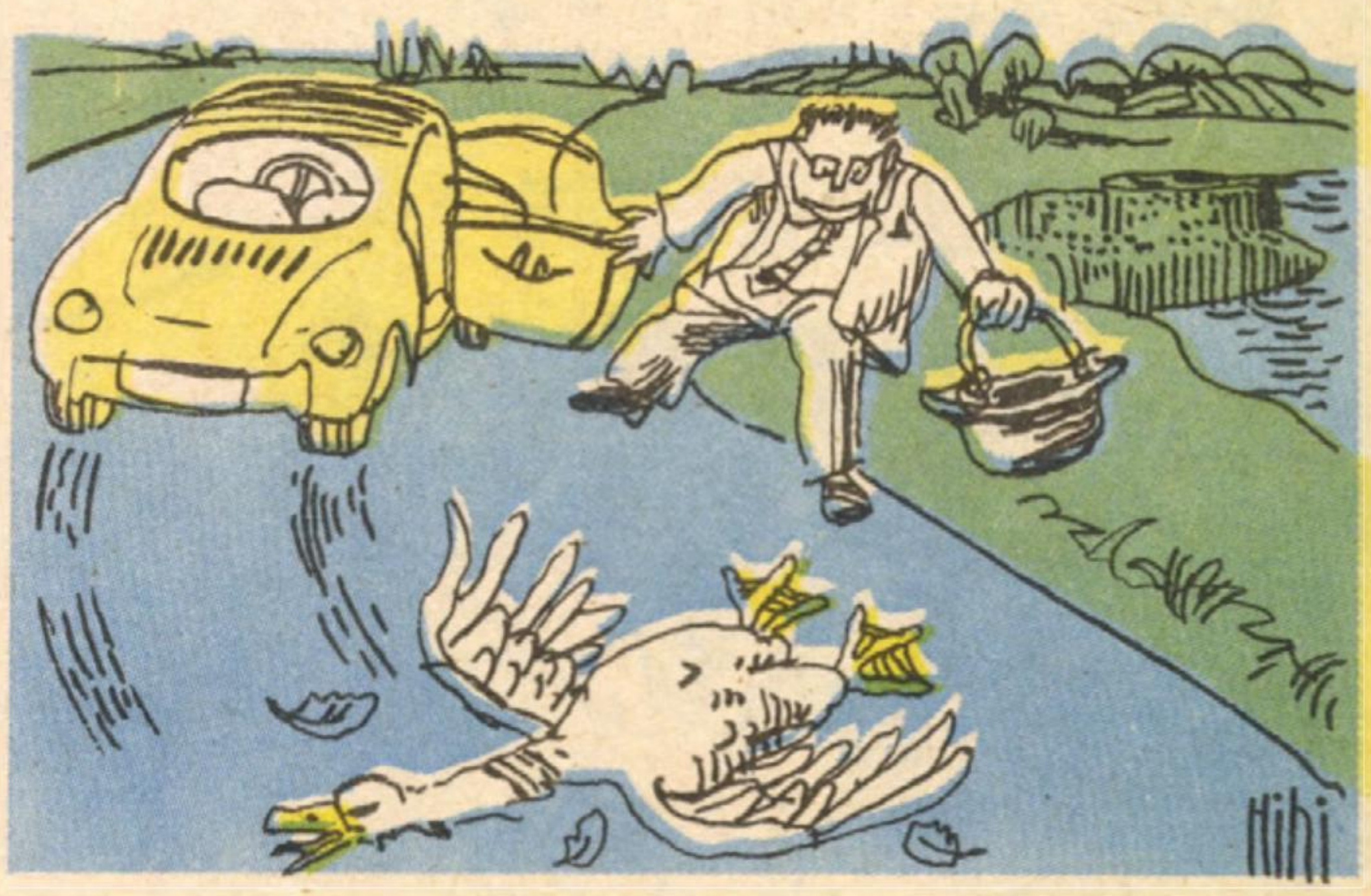

– Kiküldetésben, megélni, napidíjból.

Fülöp György:

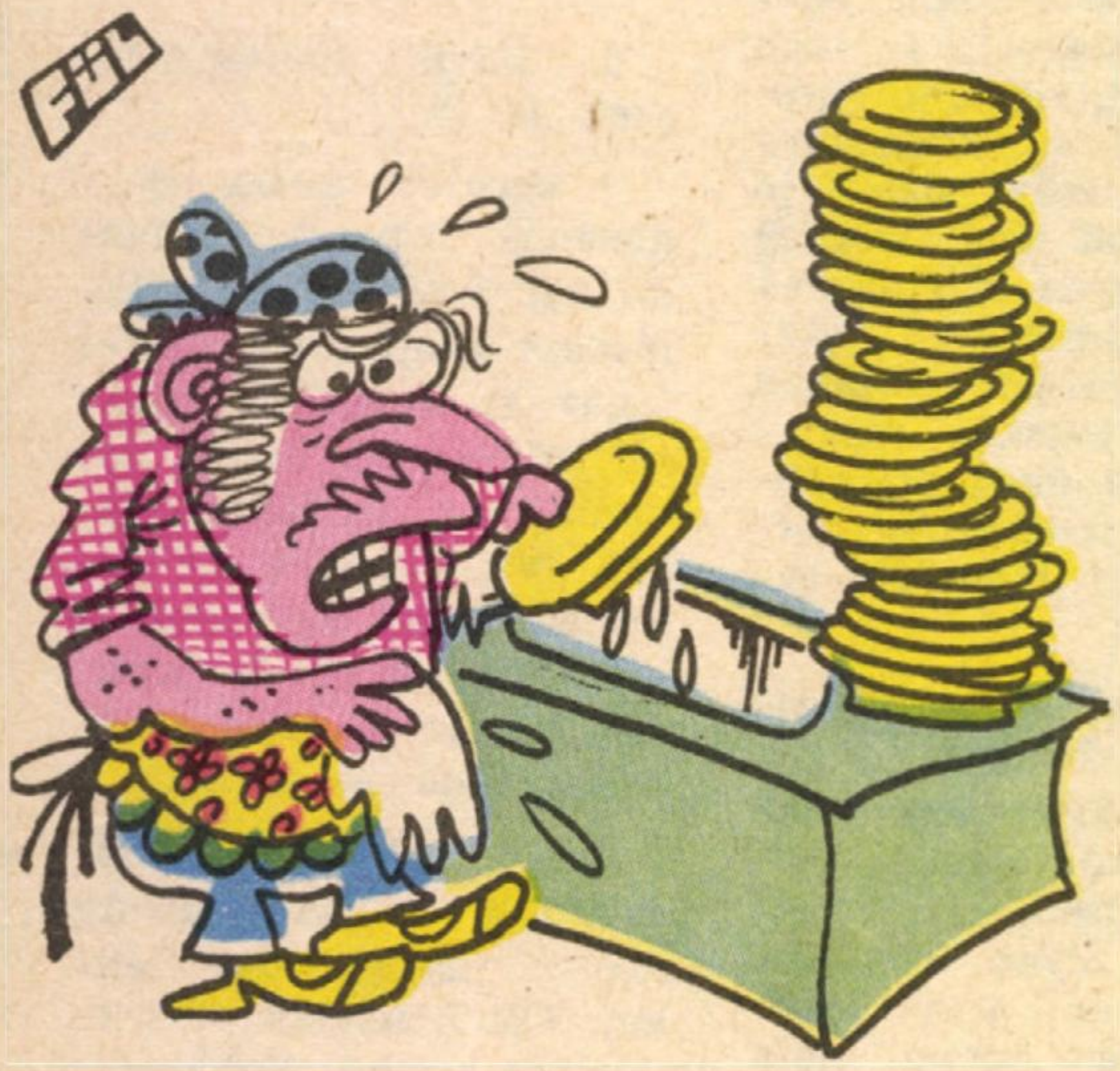

– Ebéd után, az egészet, fogcsikorgatva.

Dallos Jenő:

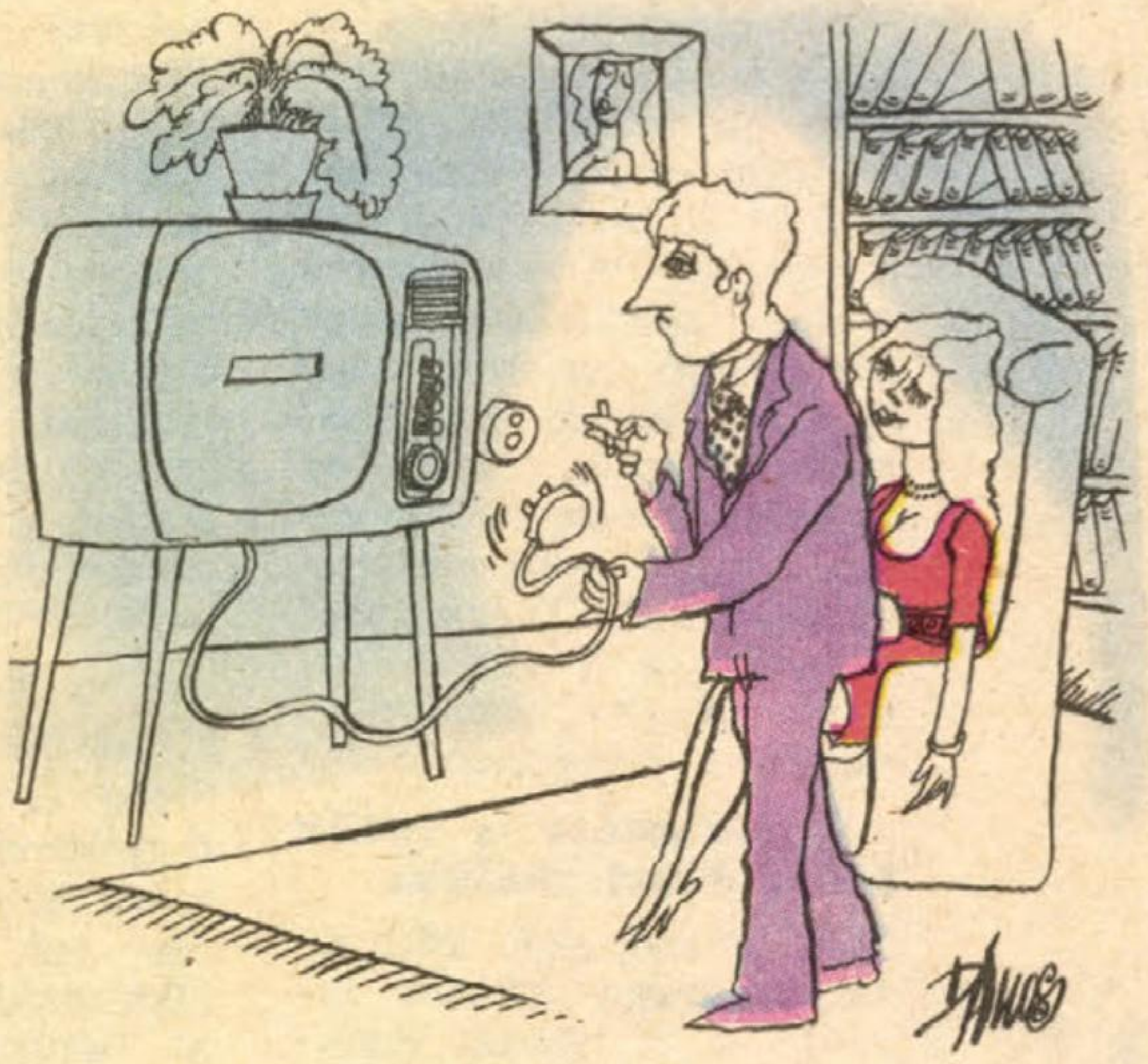

– Este, a tévét, kikapcsolva.

Brenner György:

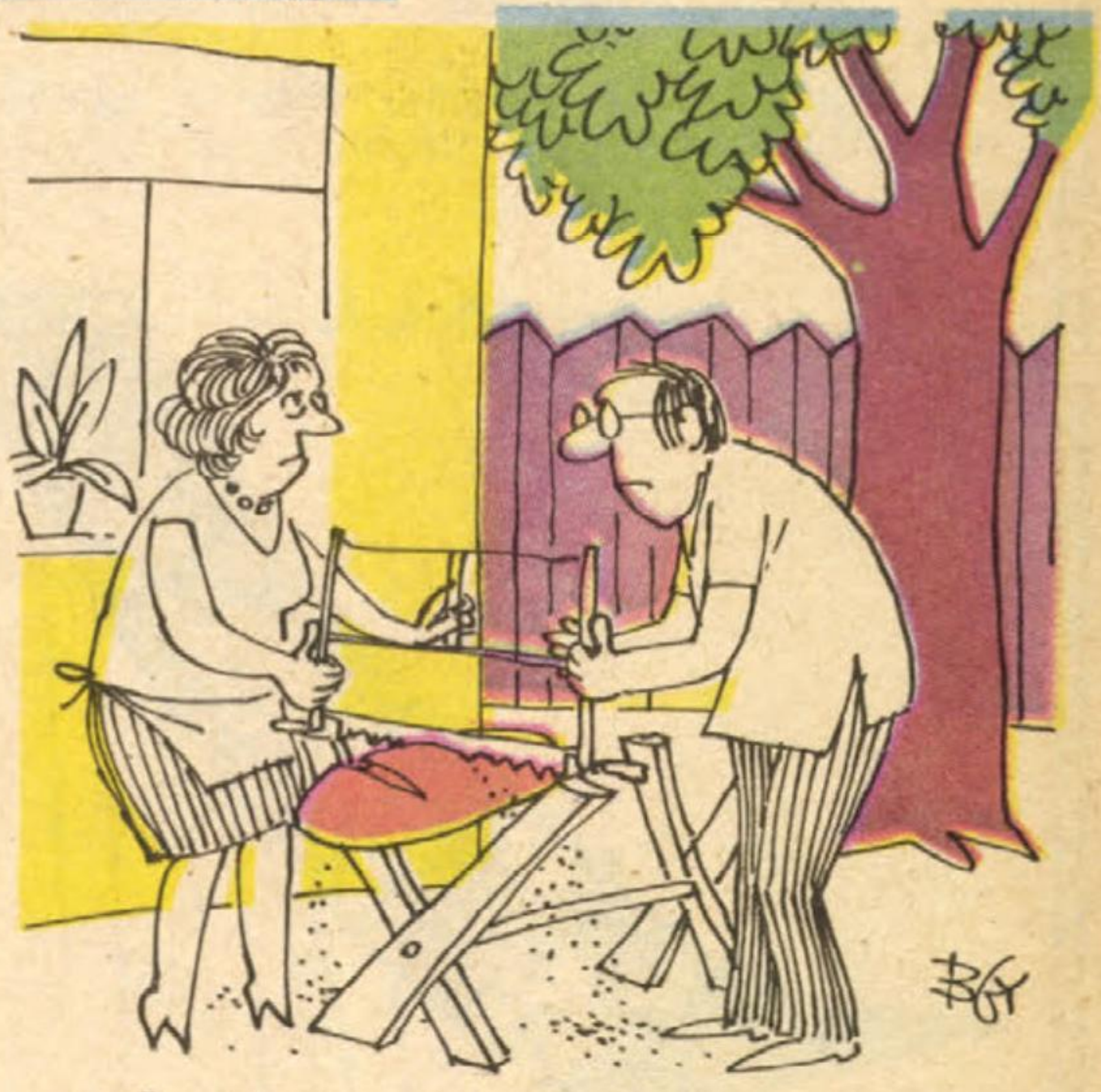

– Szombat reggel, ejszakai sütésű kenyeret, így.

Barát József:

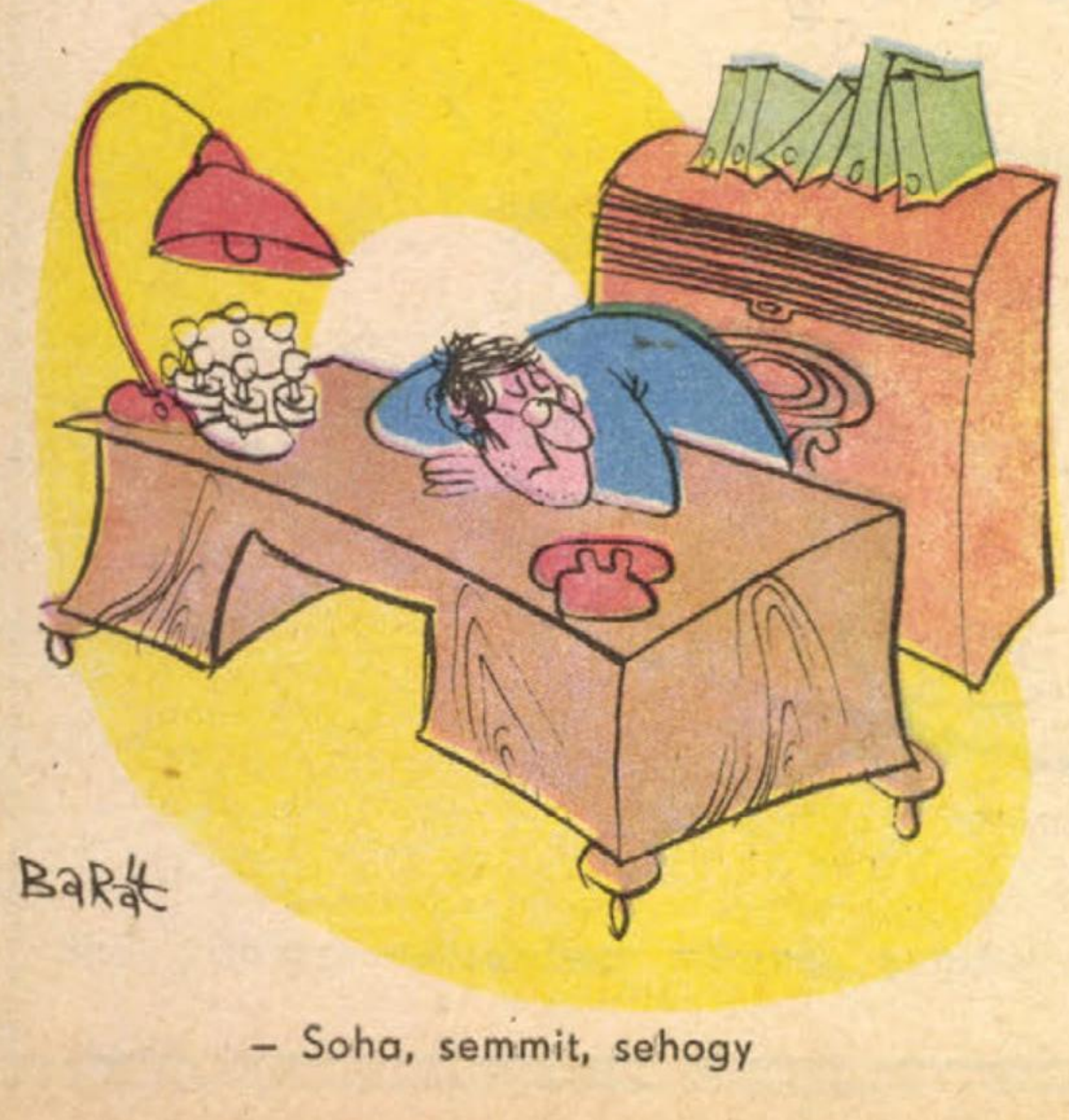

– Soha, semmit, sehogy

Erdei Sándor:

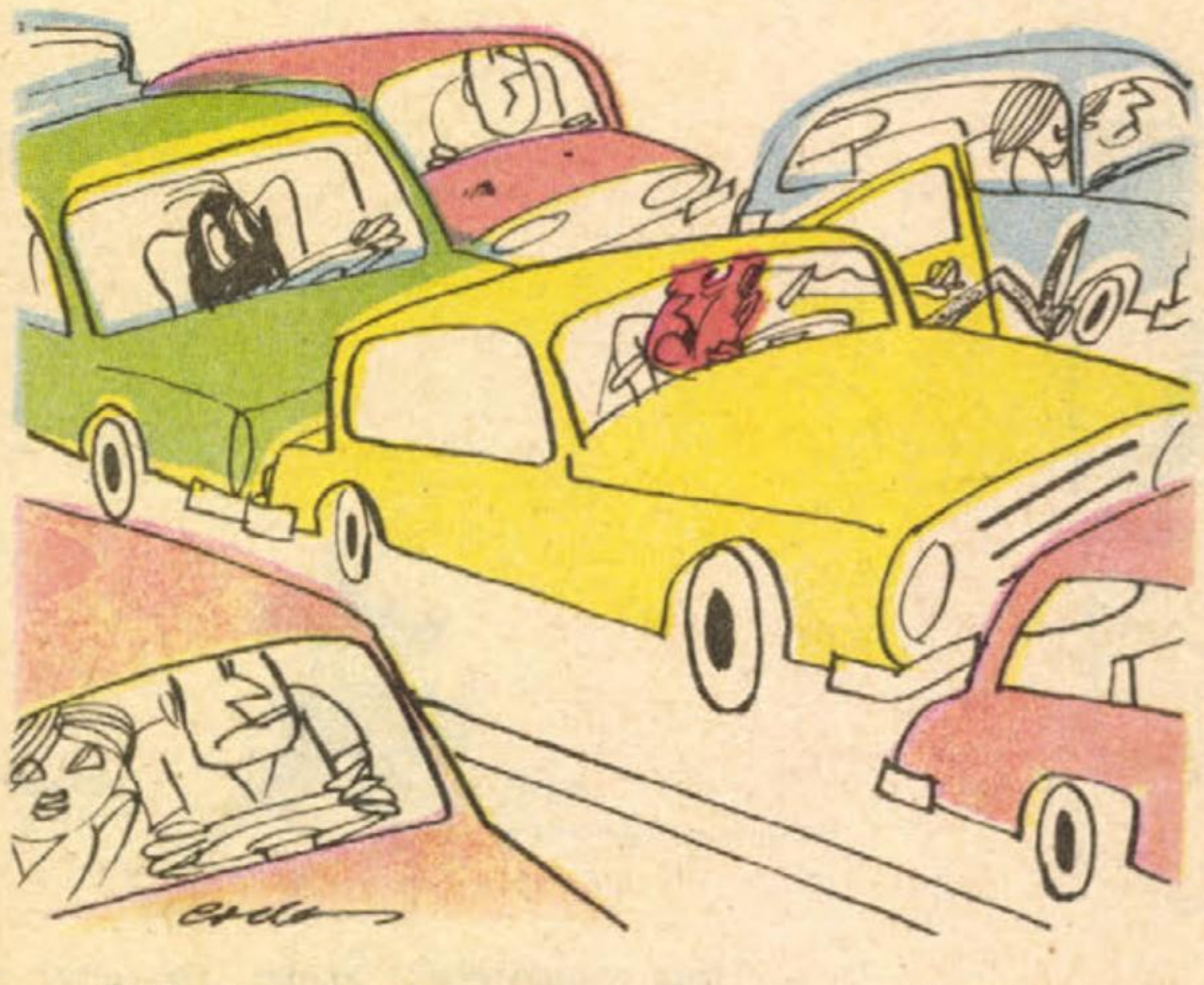

– Csúcsforgalomban, az előttünk menőt, csak magunkban . . .

Sajdik Ferenc:

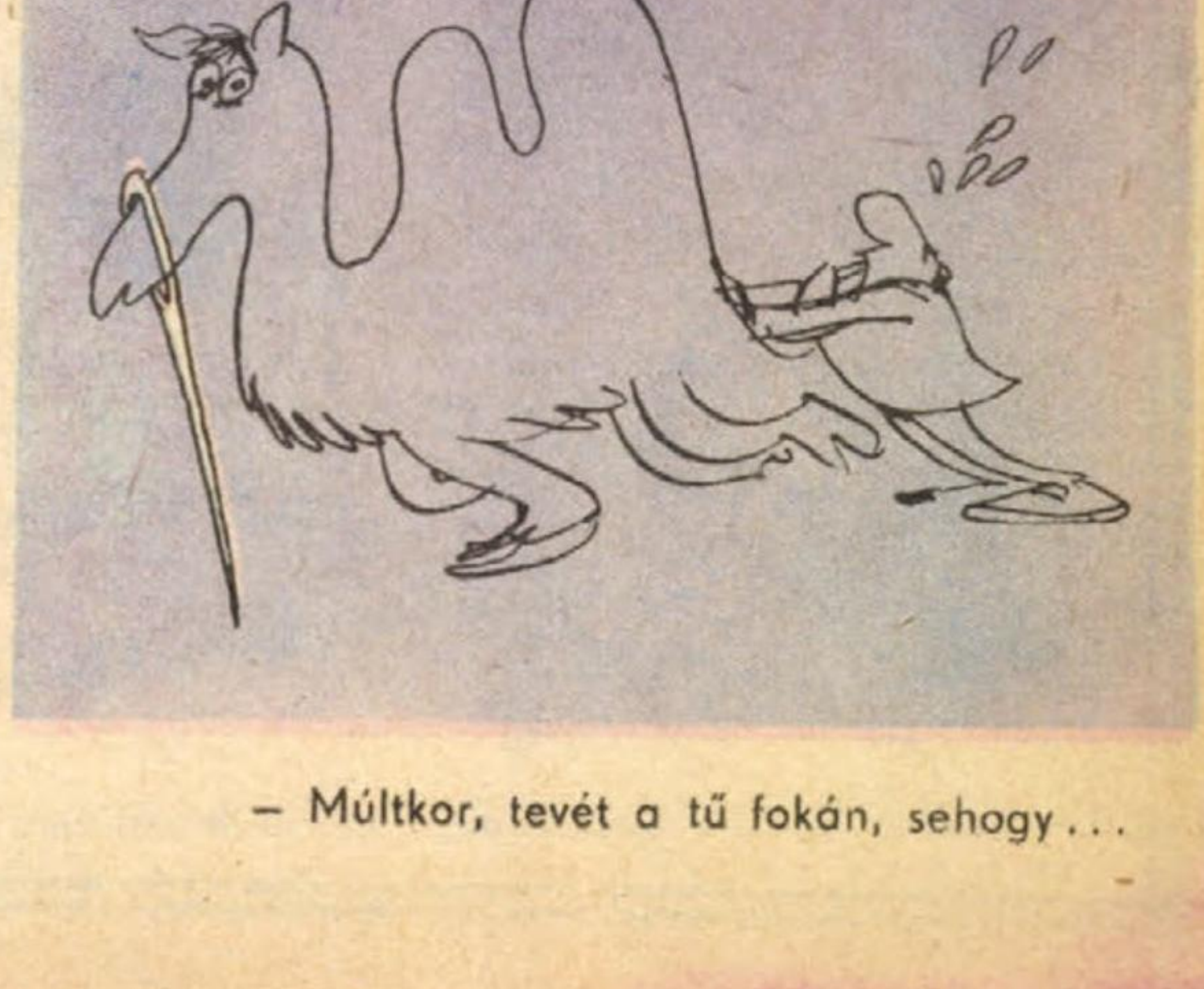

– Múltkor, tevét a tű fokán, sehogy . . .

BUDAPEST TÜDEJE

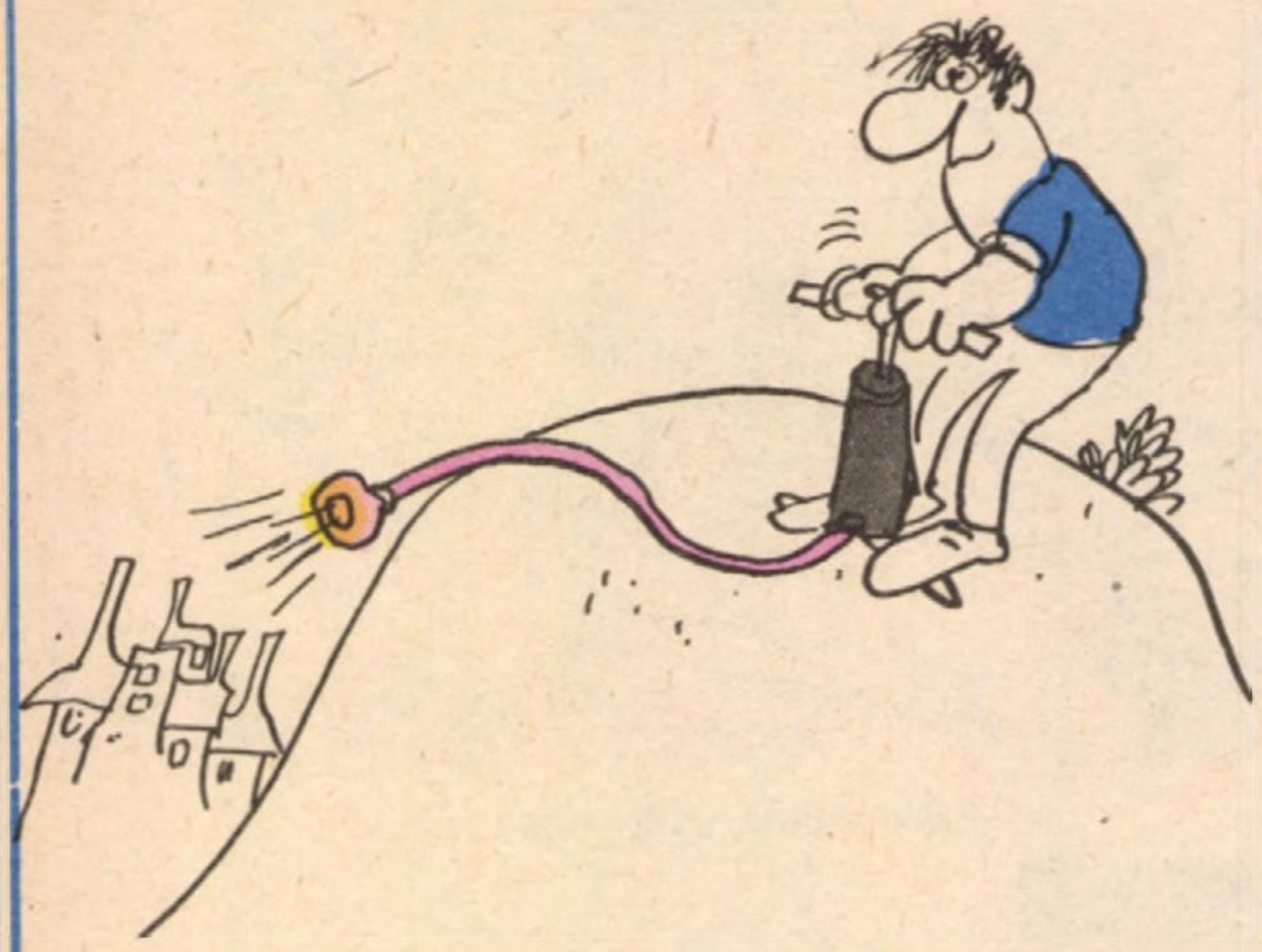

A XII. kerülettől kapja a város a jó levegőt.

ÚJ HÁZASSÁGKÖTŐ TERMET RENDEZTEK BE A TANÁCSHÁZÁN

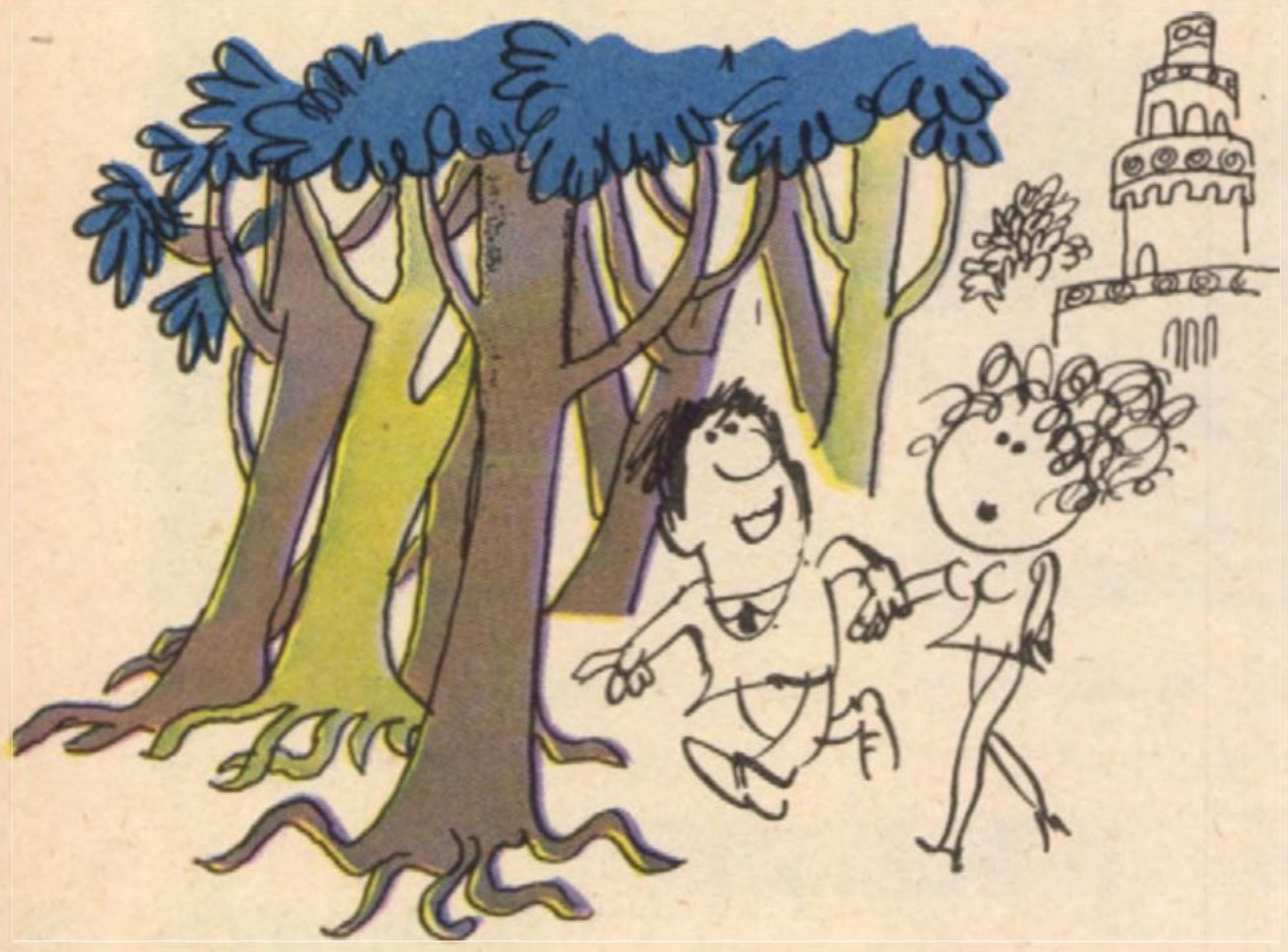

– Higgye el, Gizike, hogy abba a csodálatos házasságkötő terembe erre vezet az út...

A SIUGRÓ-SÁNCON

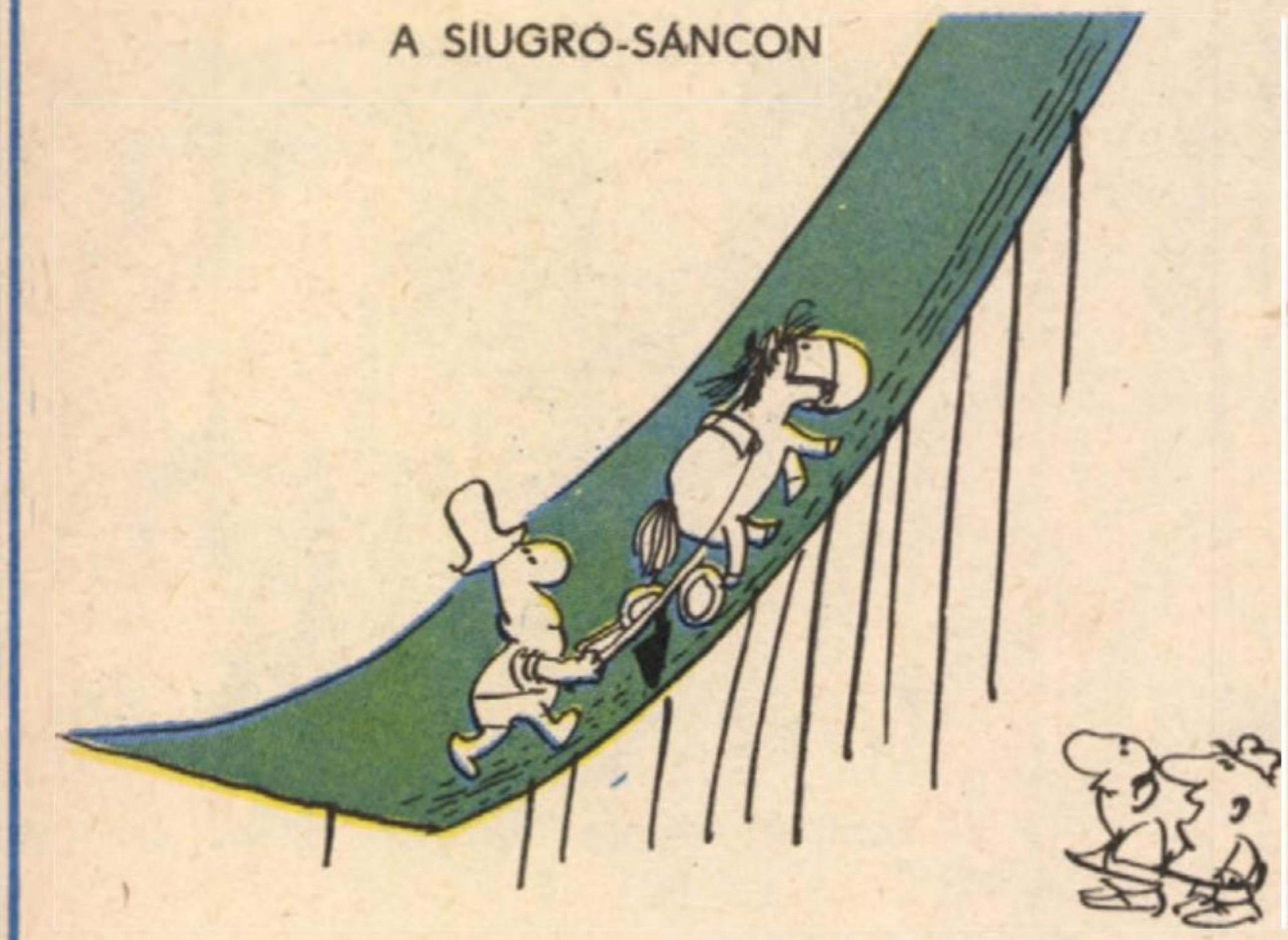

– Egész évben alig üzemel... Így legalább hasznosítjuk...

A MADÁRTANI INTÉZETBEN

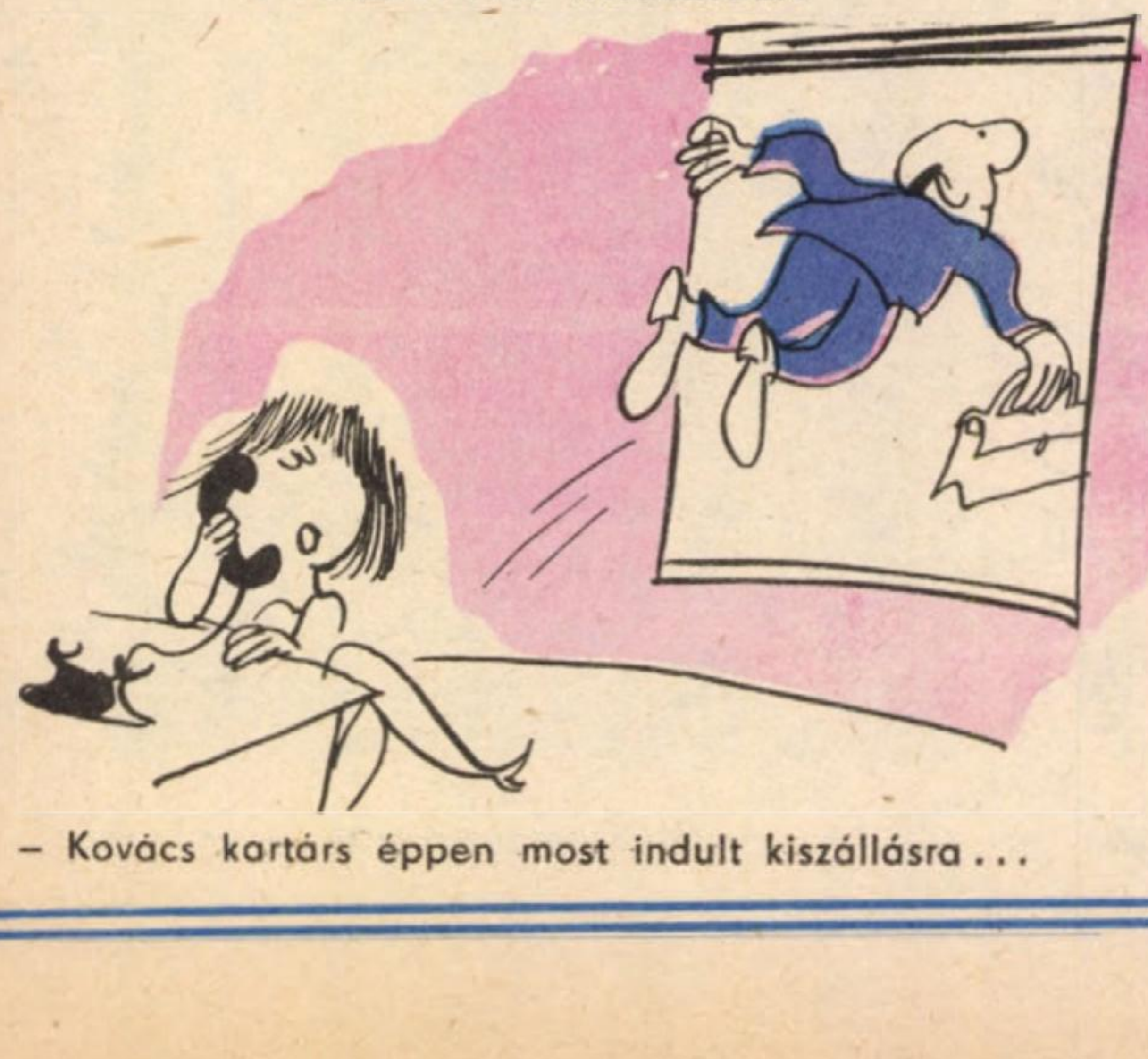

– Kovács kartárs éppen most indult kiszállásra...

A CSILLEBÉRCI ÚTTÖRŐTÁBORBAN

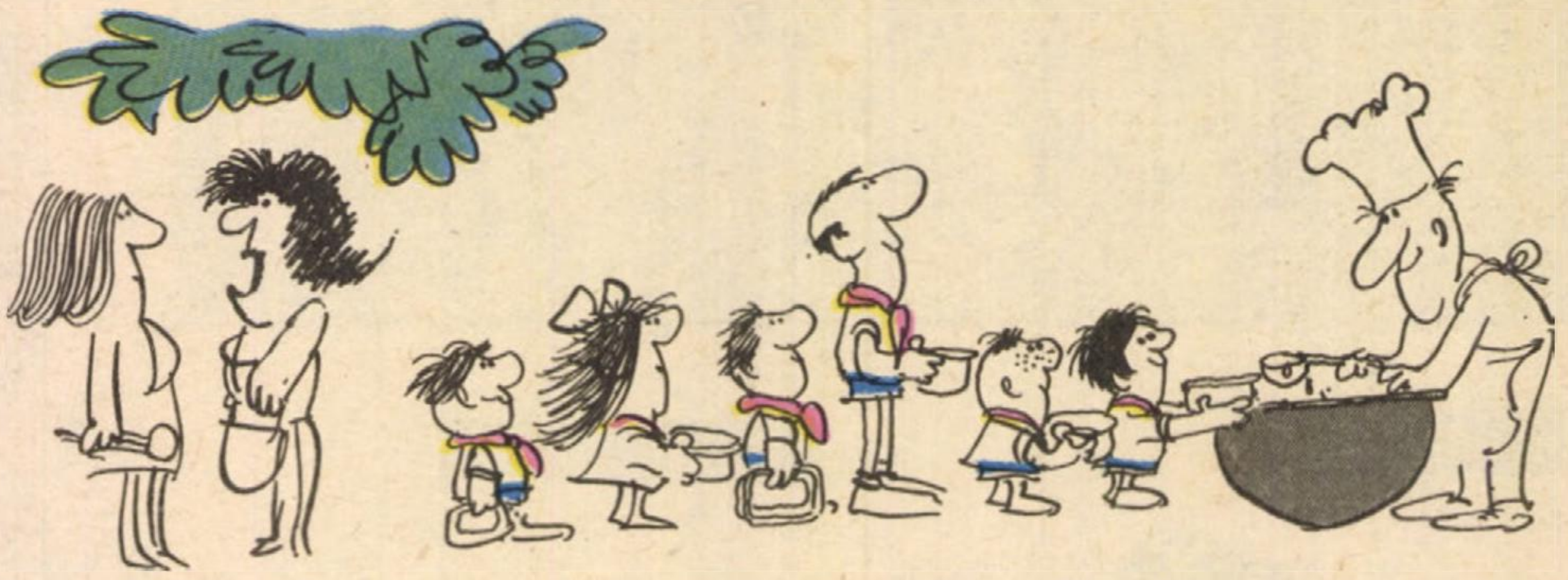

– A férjemnek olyan nosztalgiája van a gyermekkora után, hogy minden évben el kell ide hoznom!

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

HEGYVIDÉKI TÚRÁK

A XII. kerület, Buda hegyvidéke, kedvenc kirándulóhelye a fővárosiaknak. Néhány speciális túralehetőségre az alábbiakban hívjuk fel az érdeklődők figyelmét:

1. Maratoni gyalogtúra földutakon.

Aki szereti a romantikát, kedvére kószálhat kövezetlen utakon a kerületben. A táv nagyjából megegyezik a maratoni futás előírt távolságával: több mint 42 kilométer földútja van a kerületnek. Közvetlenül eső után, vagy a téli fagyok idején csak edzett, nagy gyakorlatú turisták, vagy régi hegylakók vállalkozhatnak erre a túrára. Az útvonal végig-gyalogolását nagy előszeretettel ajánlják a Tervhivatal, valamint a Fővárosi Tanács útépítő szakembereinek a figyelmébe...

2. Autóstúra a ritkán lakott hegyi utcákba.

Jó levegő, szép környezet, ragyogó kilátás fogadja a turistákat azokban a hegyi utcácskákban, ahol nem sűrűn egymás mellé tapadva épültek a házak, hanem elszórtan, egymástól távolabb. Különösen ajánlanánk ezt a túrát a Zöldért Vállalat áruszállító kocsijainak, amelyek, sajnos, csak nagyon ritkán tévednek arrafelé. Szintúgy ajánljuk ezt a túrát a Köztisztasági Hivatal gyűjtőkocsijainak is, mert szemét van itt ám bőséggel. Annyi mint a szemét...

3. Átkelés a Moszkva téren.

Akár gyalogosan, akár autóval kíséreljük meg az átkelést, egyaránt próbára teszi az idegzetünket, ezért csak edzett, jó kondícióban levő, lelkileg kiegyensúlyozott emberek vállalkozzanak rá. Aki ezt az átkelést napjában legalább kétszer megteszi egy fél éven át, nyugodtan jelentkezhet serpának egy Himalája-expedícióhoz...

4. A Városmajorból fel a Széchenyi-hegyre.

Ezt a túrát leginkább fogaskerekű vasúttal célszerű megtenni. Erre persze csak olyan kivételes alkalmakkor van mód: a) amikor éppen nem építik át a vasutat; b) amikor éppen nem siklik ki a szerelvény...

5. Emléktúra Úttörővasúttal.

Nagyon kellemes élmény a hegyek-völgyek között zakatoló vonatocskán ülve visszagondolni azokra a szép napokra, amikor először indult meg az úttörővasút rendszeres közlekedése. Felhívjuk a hölgyek szíves figyelmét: nekik erre nem illik emlékezniük, mert annak már bizony éppen huszonöt esztendeje...

6. Rövid képzőművészeti túrák.

A kerületi tanács székházának folyosóin állandó képzőművészeti kiállításokat rendeznek. Cseles fogás ez a tanács részéről: mielőtt az ügyfél bemenne az irodákba, lakás- vagy adóügyeit intézendő, tesz egy sétát a kiállított képek és szobrok között, s attól megnyugszanak az idegei.

Ennek ellenére találkoztunk a tanácsházán ideges, izgága ügyfelekkel. Ők bizonyára hipermodern alkotásokat szemlélgettek előzőleg...

Radványi Barna
és **Sajdik Ferenc**
riportja

AZ ISTENHEGYI ÚTON

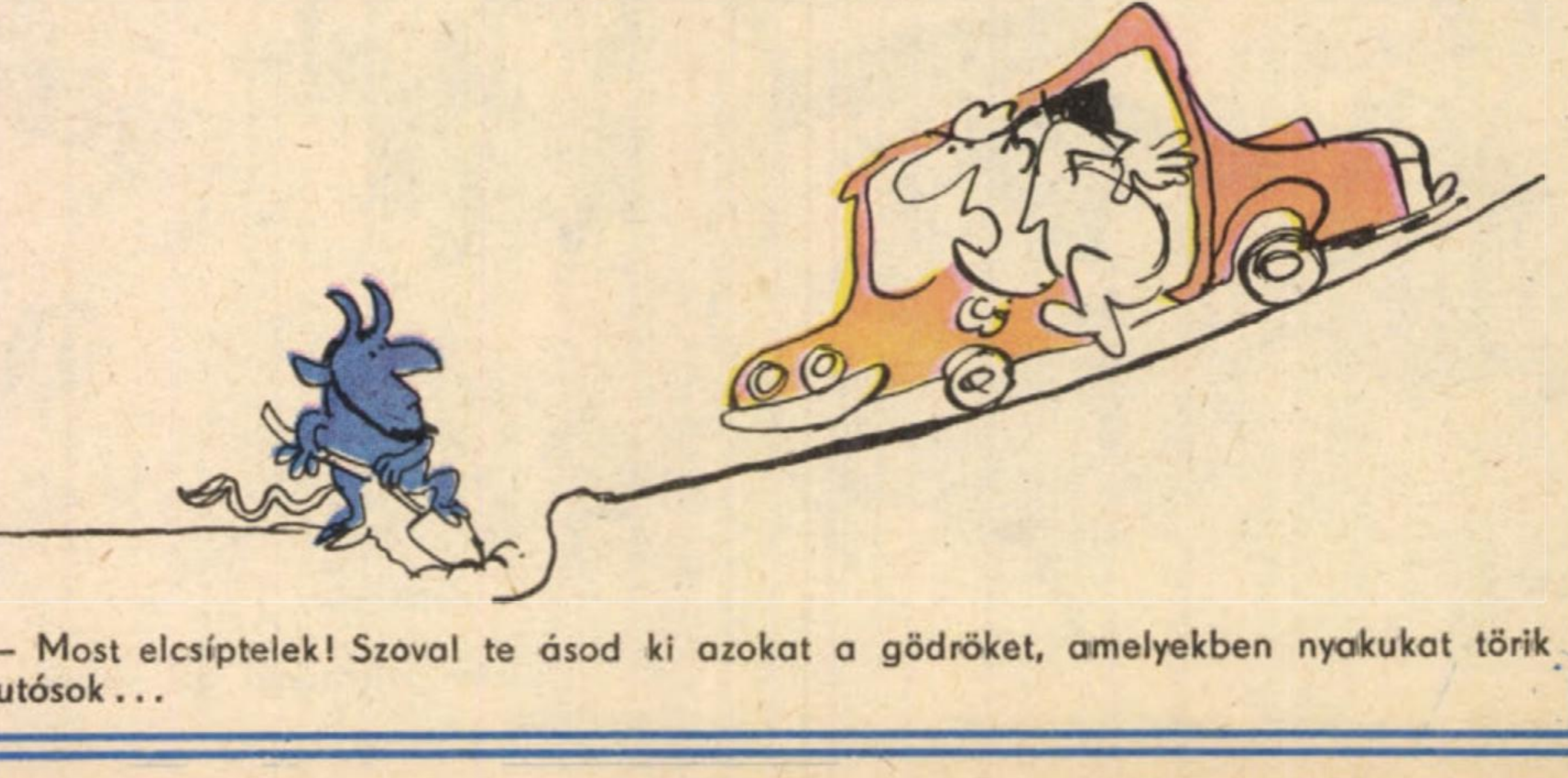

– Most elcsíptelek! Szoval te ásod ki azokat a gödröket, amelyekben nyakukat törik az autósok...

LÉLEK-JELEN-LÉT

Szür-Szabó
Dallos
Hegedűs
Sajdik
Fülöp
Várnai
Balázs-Piri

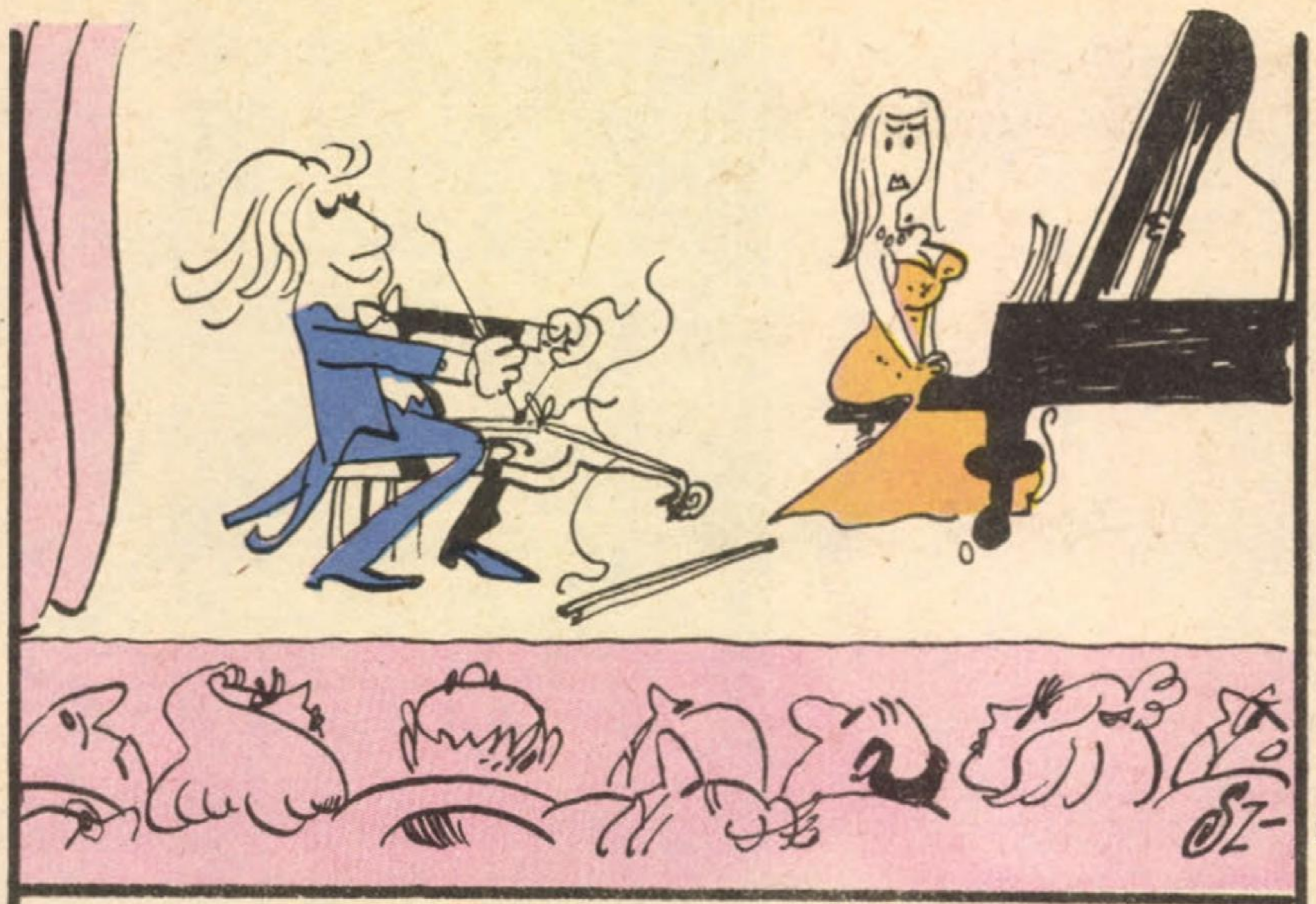

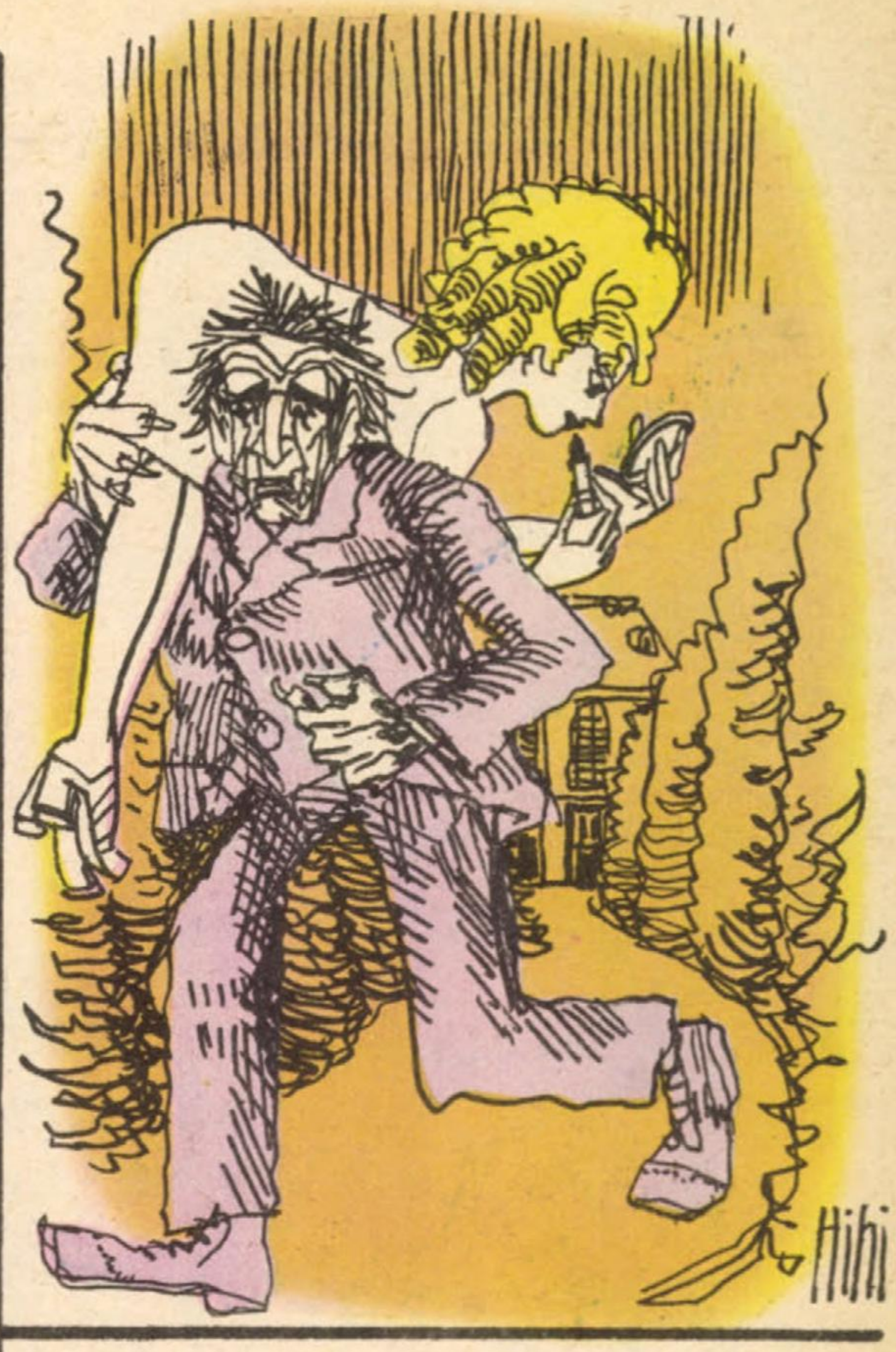

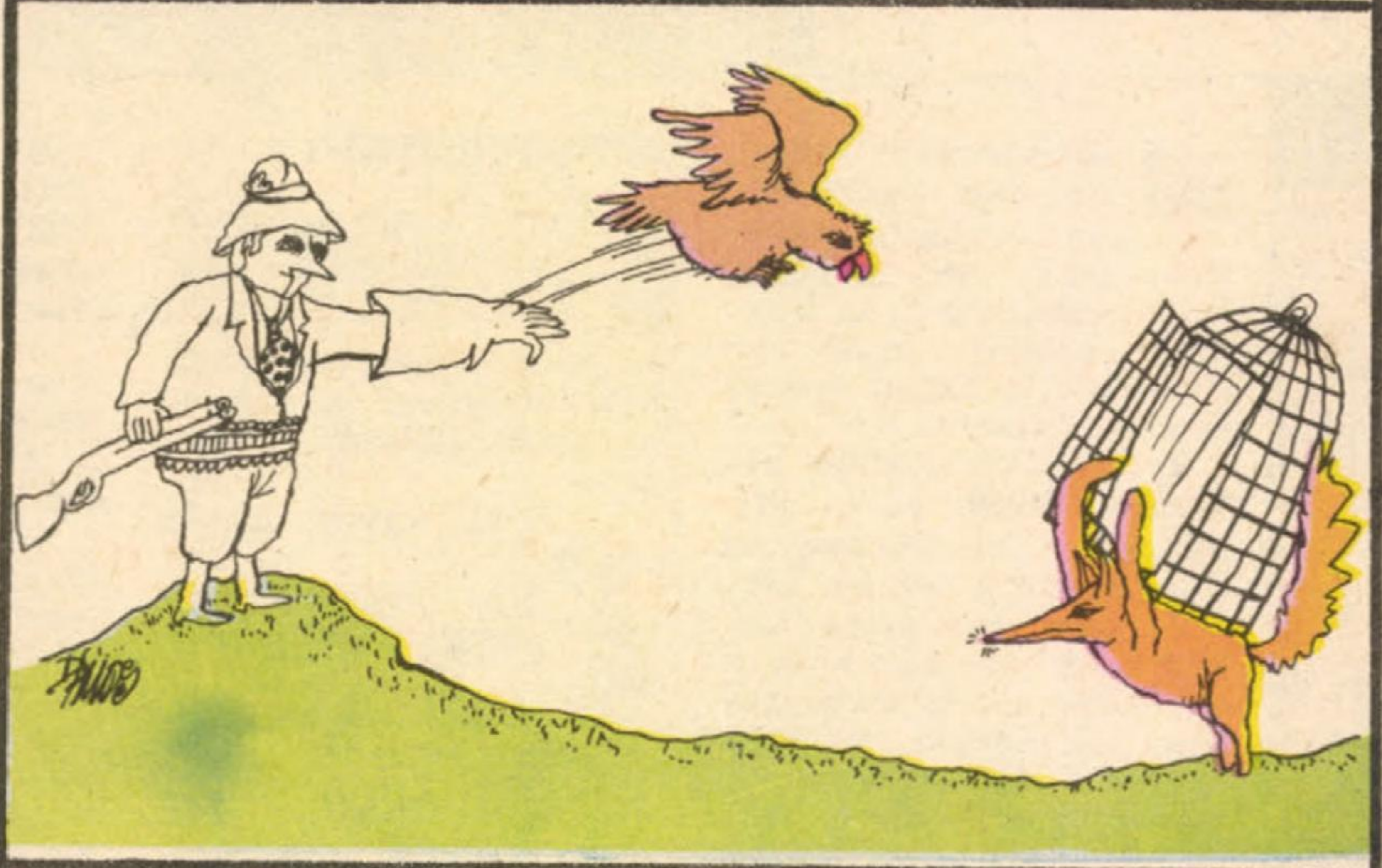

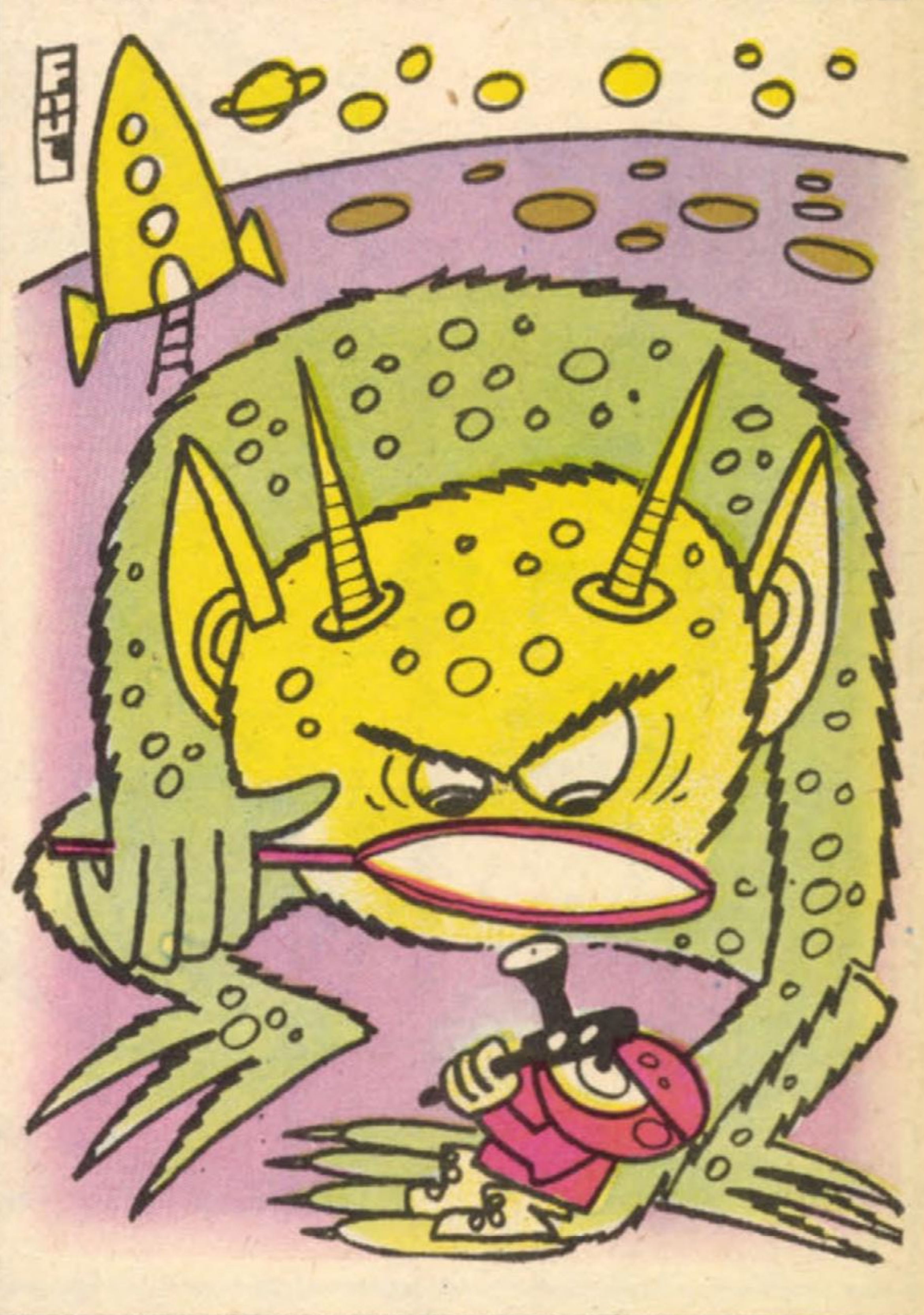

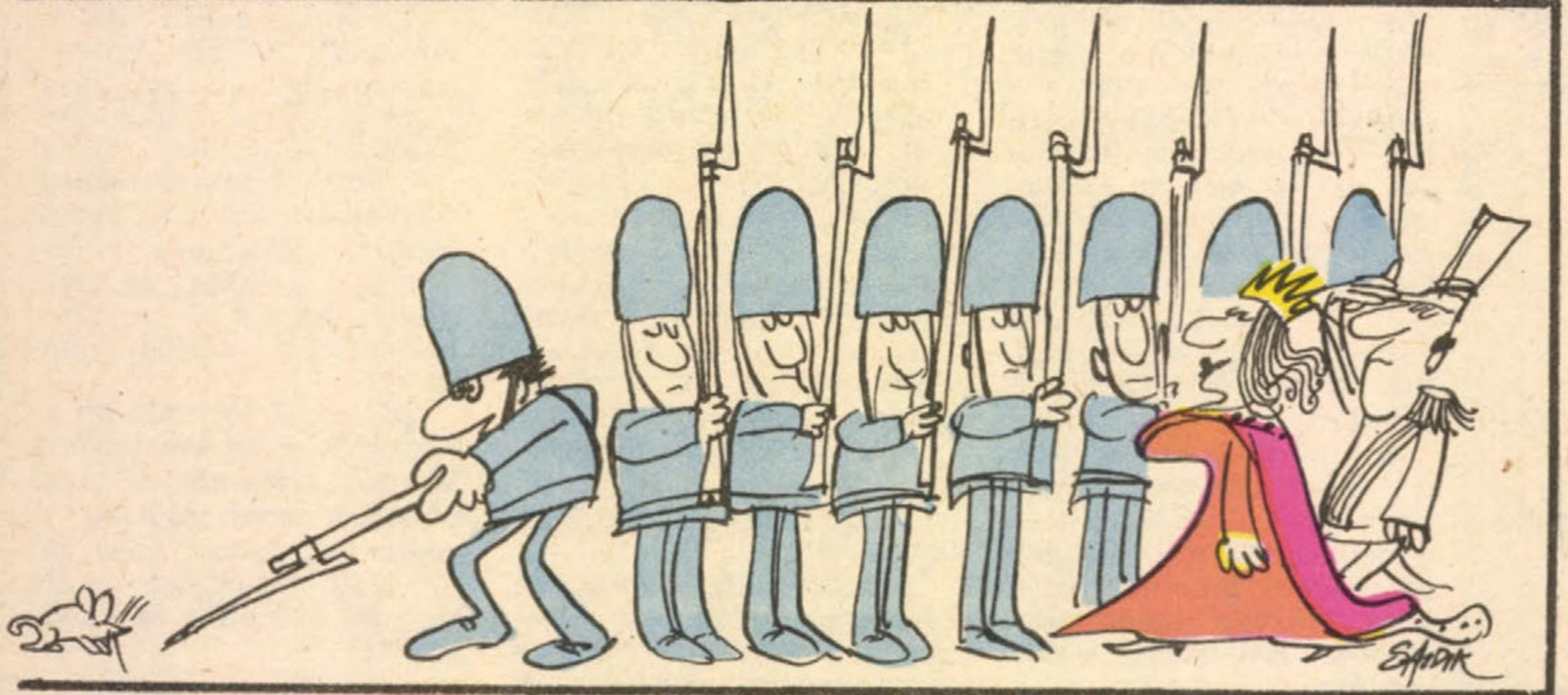

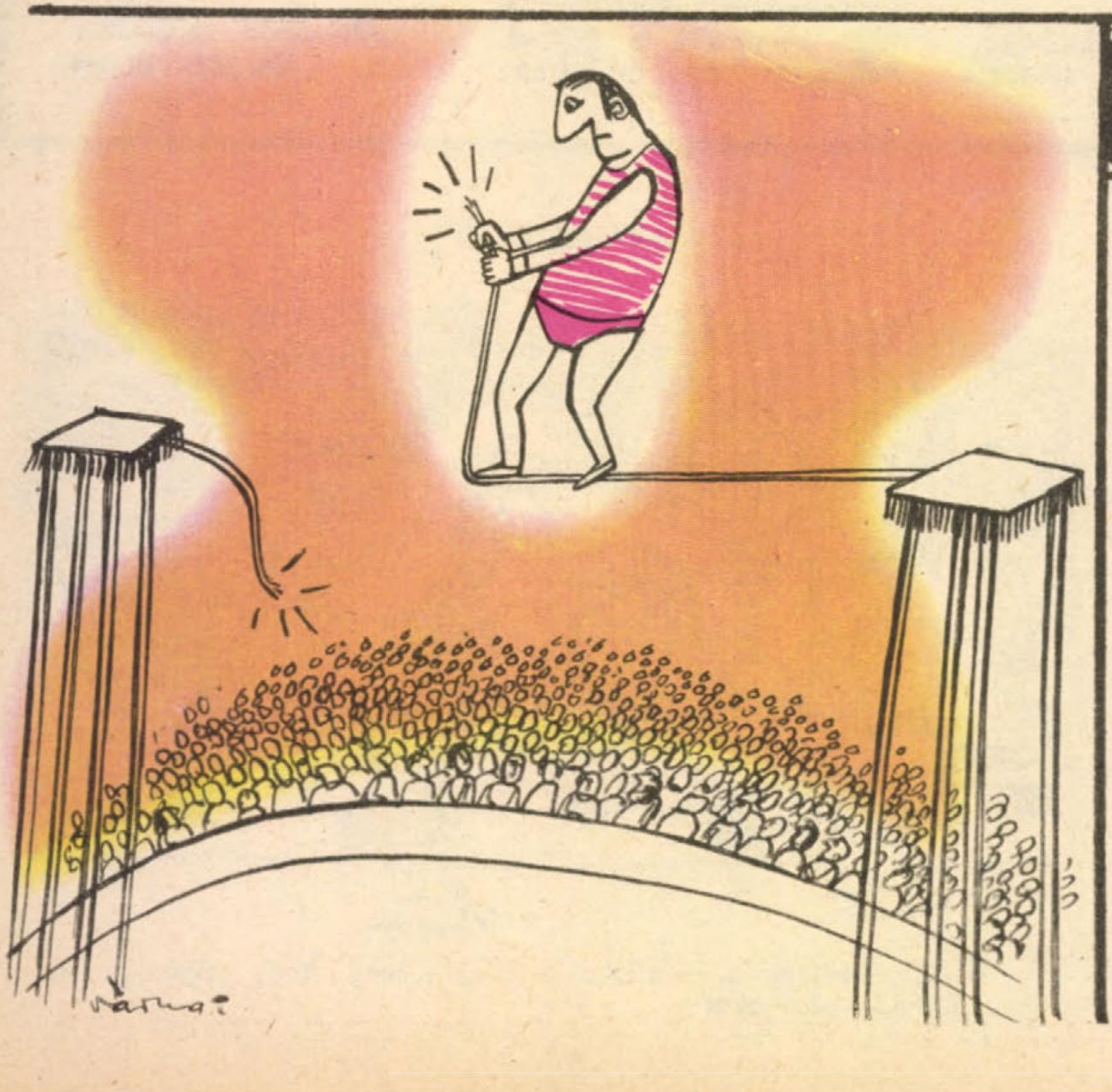

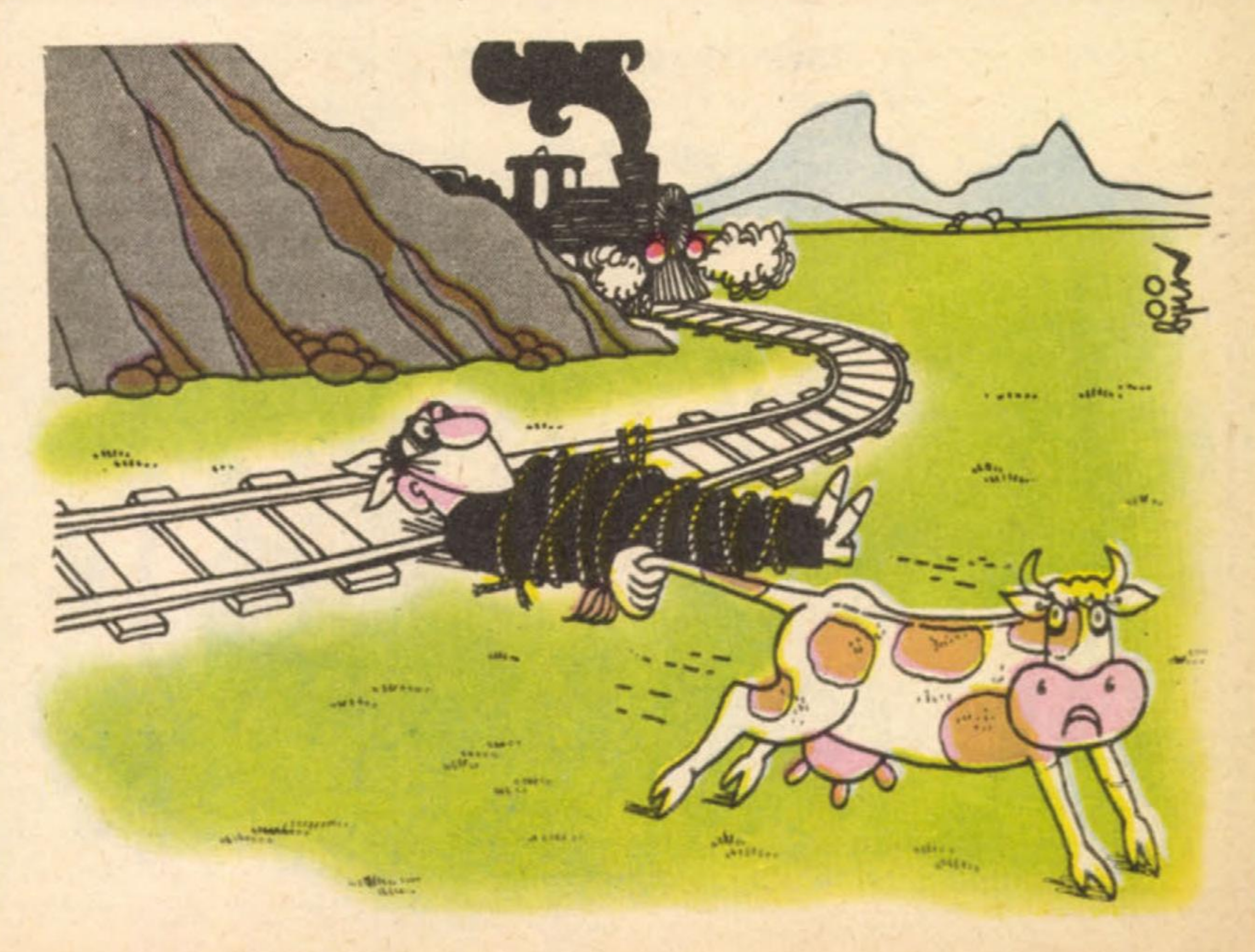

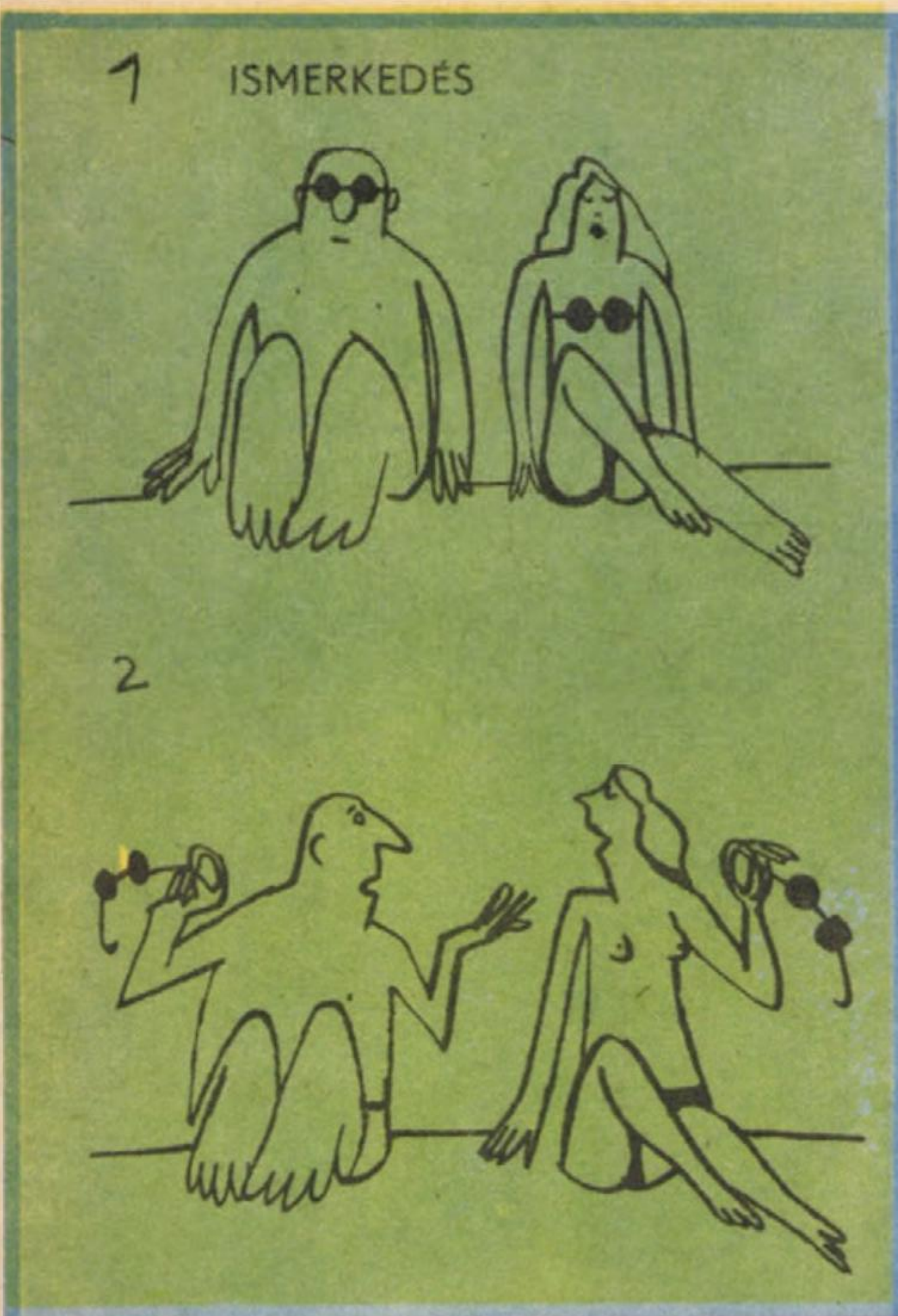

IMPORT HUMOR

SZÜLŐI PANASZ

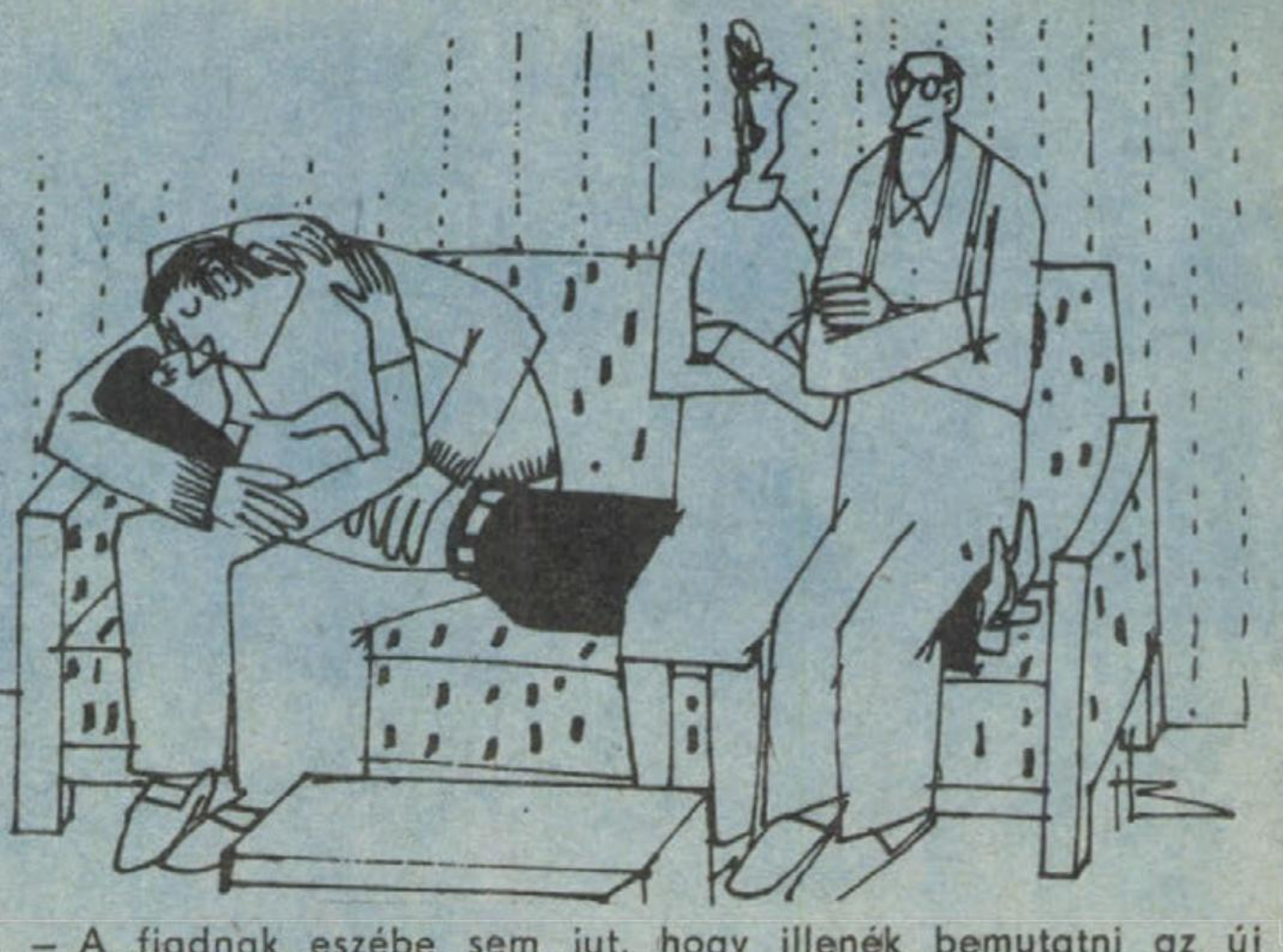

– A fiadnak eszébe sem jut, hogy illenék bemutatni az új barátnőjét!

(„Eulenspiegel", Berlin)

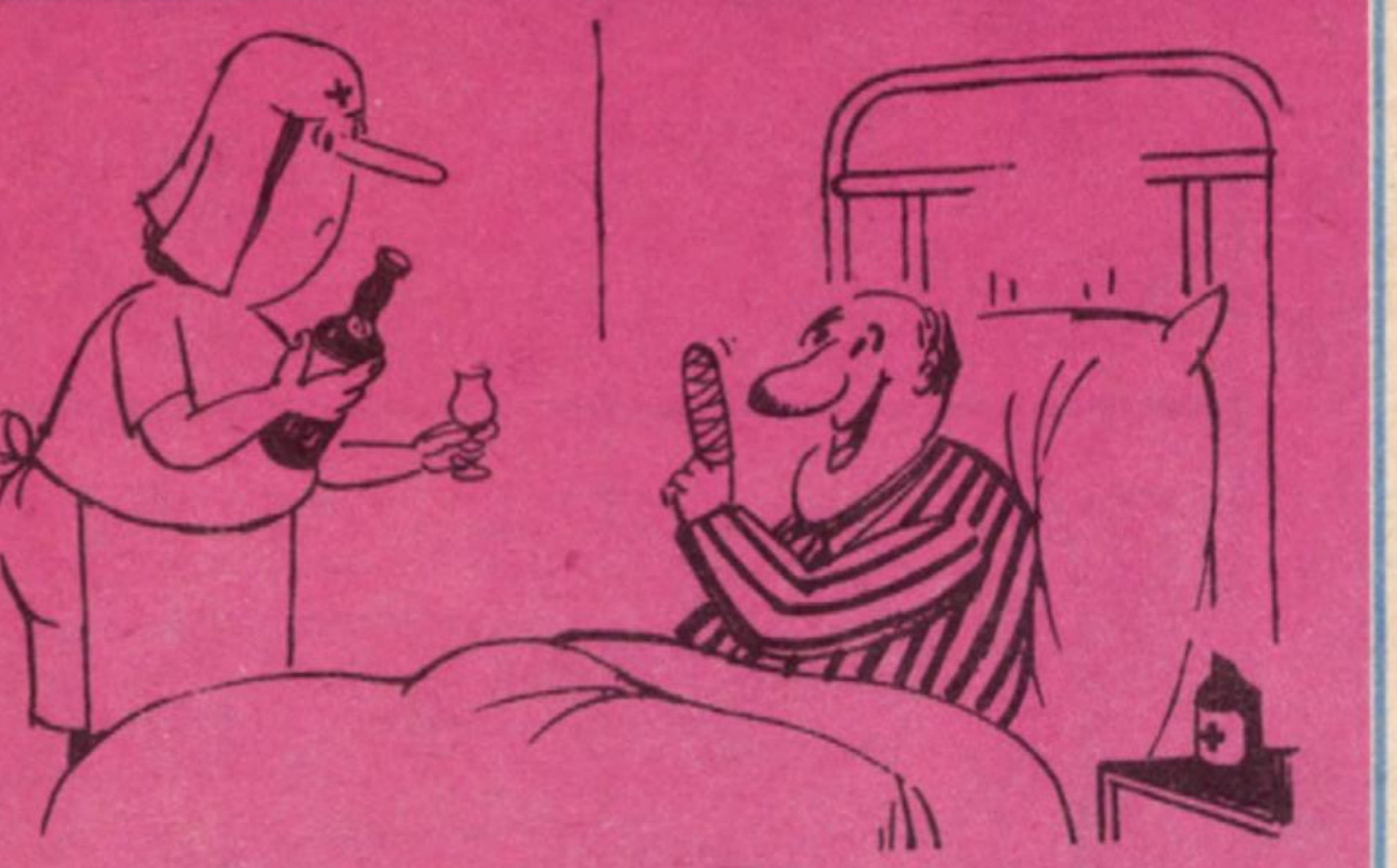

– De csak egy ujjnyit, nővérke!

(„Ici Paris")

A KEDVENC

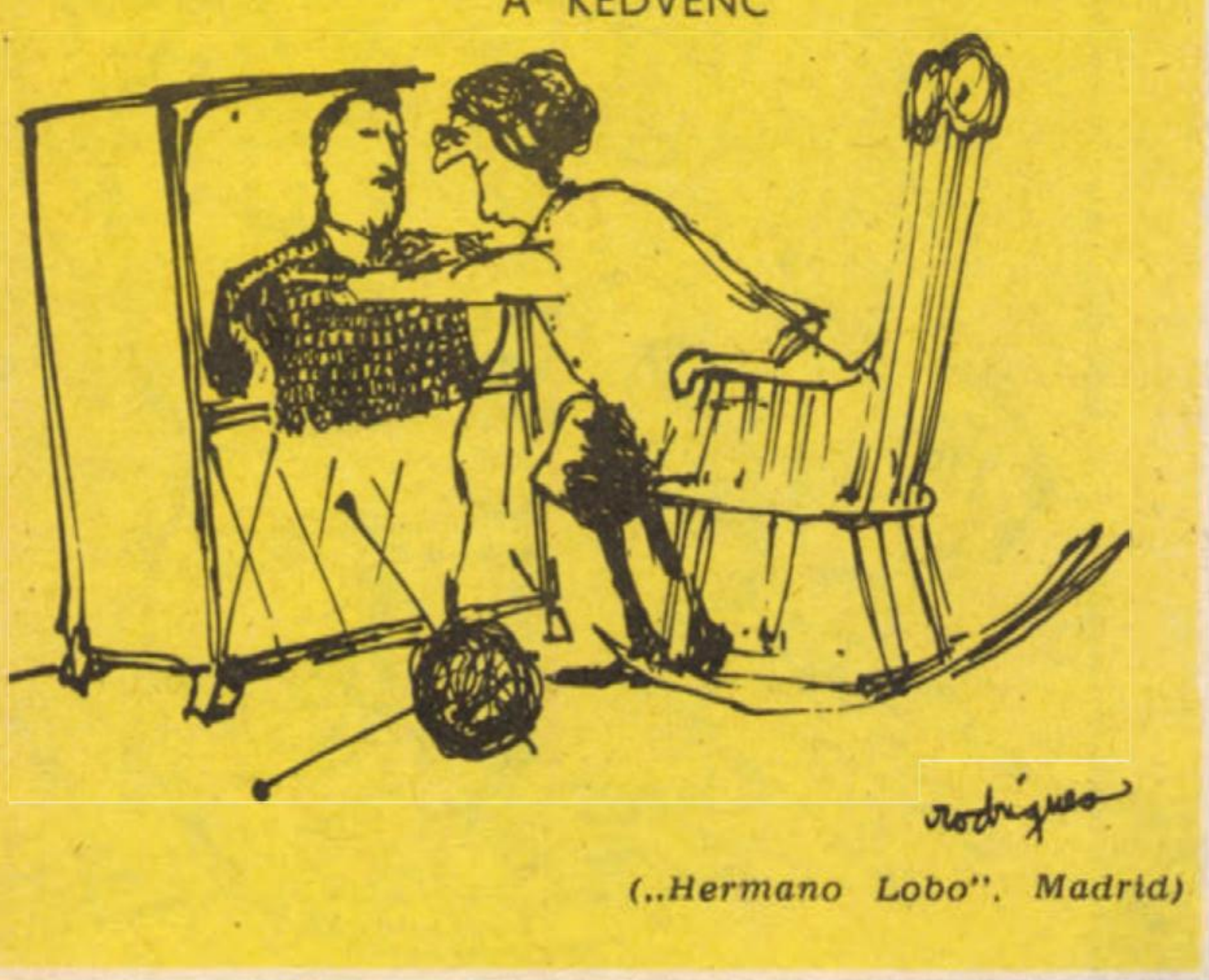

(„Hermano Lobo". Madrid)

A. ZSITYINSZKIJ:

A KOMPUTER

A komputert olyan óvatosan szállították az intézetbe, ahogyan csak egy elefántot szokás szállítani. A komputer azonban még egy elefántnál is többet ért. És többet is tudott.

Az igazgatóság külön helyiséget jelölt ki a gép számára. Két hónapig is eltartott, amíg helyére rakták, hogy munkához láthasson és megkönnyítse a kollektíva alkotó tevékenységét. Mindenki pánikba esett: ha a gép átveszi a munkájukat, akkor ők állás után nézhetnek.

A könyvelésből átjöttek, hogy megnézzék a gépet. Kinyitották az ajtót és szomorú pillantást vetettek a masinára. A komputer is szomorúan nézett vissza rájuk. Szomorú volt, mert még mindig nem működött.

— Hát igen, ez már valami! — sóhajtotta kétségek között őrlődve a főkönyvelő.

Az igazgató is megnézte a gépet. Zavarban volt. Egyrészt, ő a főnök, s ezért ő fontosabb, mint a gép. Másrészt viszont, ki tudja. hogy tényleg fontosabb-e? Nem ismerte ezeket a gépcsodákat.

Az igazgató megtapogatta a perforációs szalagot és olyan hangon szólt a géphez, mintha egy öreg frontharcos-barátjának mondaná:

— Tehát együtt fogunk vezetni?

A gép nem válaszolt. Még mindig nem működött.

Az intézet dolgozóit váratlanul érintette a hír: teljesítették a negyedévi tervet. Egészen elképesztő esemény volt ez, mivel utoljára tizenhét évvel ezelőtt fordult elő ilyesmi. Ebben már a komputer jótékony hatása mutatkozott meg.

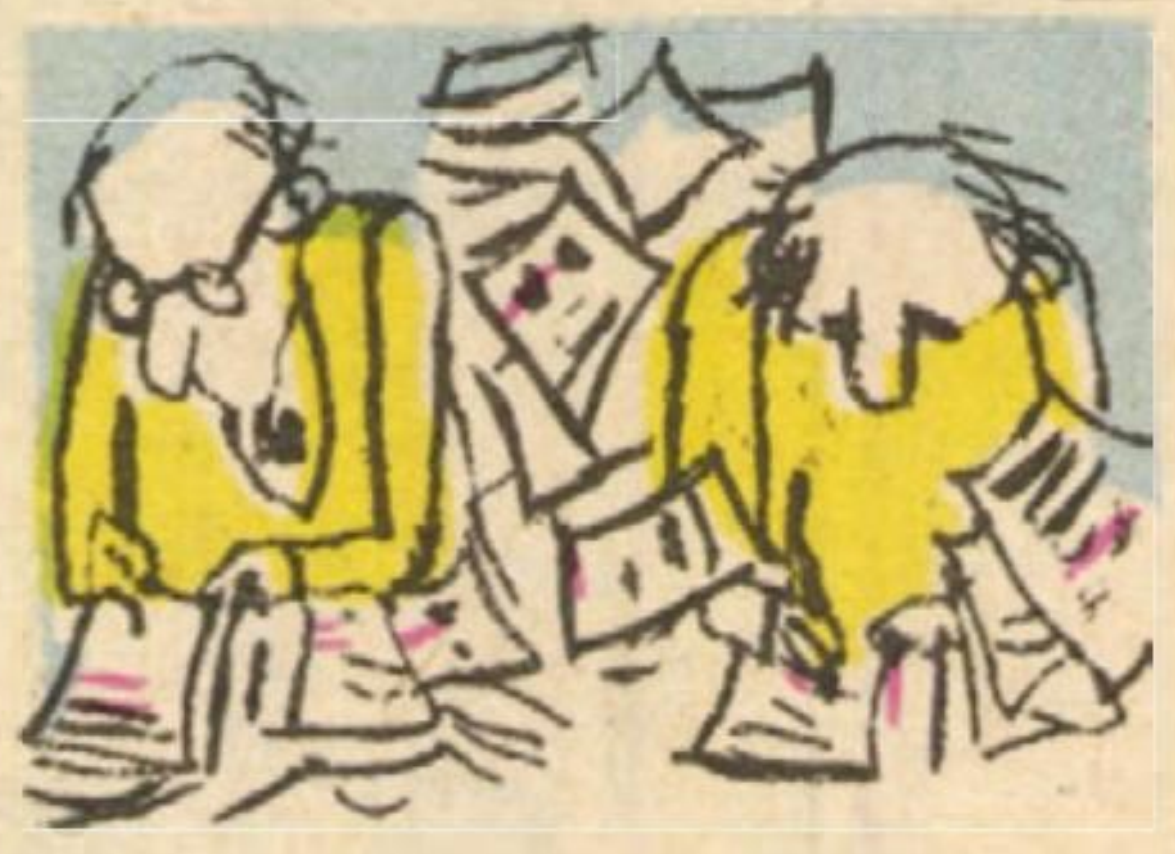

Pedig még mindig nem működött.

A tisztviselők kevesebbet trécseltek a folyosón. Mindenki a szobájában ült és a versenyre készült. A nagy versenyre a géppel. Néhányan azt állították: csak az első három hónap lesz nehéz, a gép később akklimatizálódni fog: alkalmazkodik az intézet tisztviselőihez.

A következő negyedévben ötven százalékkal túlteljesítették a tervet.

A gép változatlanul nem működött.

Programozókat és szervezőket vettek fel a géphez. Mindenki félt tőlük, mert más nyelven beszéltek. Különösen az algoritmus szóra voltak allergiásak, amely olyan idegenül és furán hangzott, mint a brontoszaurusz.

A programozók órákig sakkoztak a gép csillogó testén. Mert a gép még mindig nem működött. Később kiderült: rosszul szerelték össze. Az igazat megvallva: kár volt összeszerelni. Elég lett volna. ha csak a komputer burkolatát küldik el. A siker akkor sem maradt volna el.

Az intézet fokozatosan az élenjárók közé emelkedett. Minden értekezleten megdicsérték korszerűségét. A gépre beruházott pénz fél év alatt megtérült. Pedig még fél év múlva sem működött...

(Oroszból fordította:
Barabás Péter)

DIVATOS LELKIÁLLAPOT

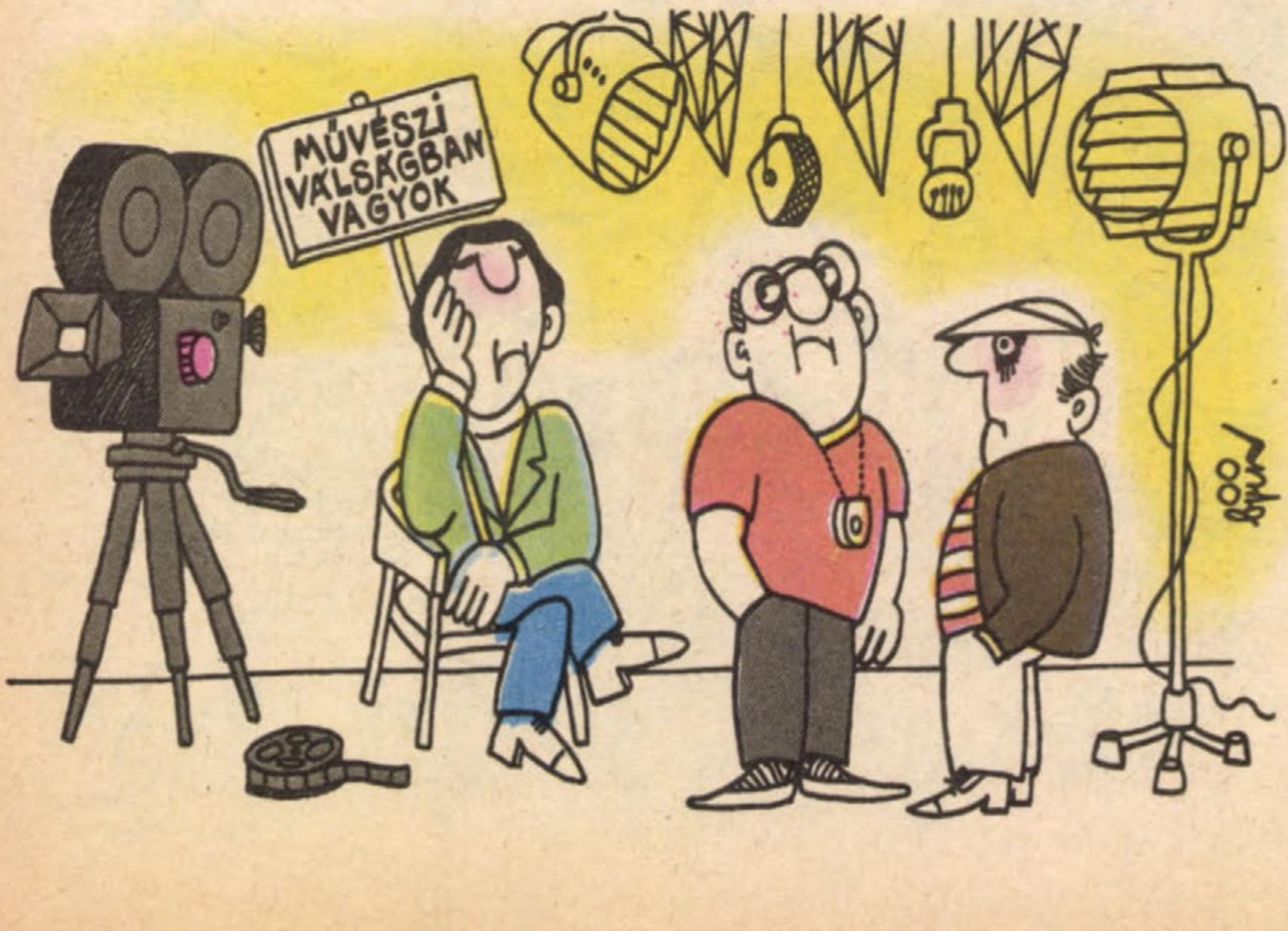

ÓVATOS UTAS

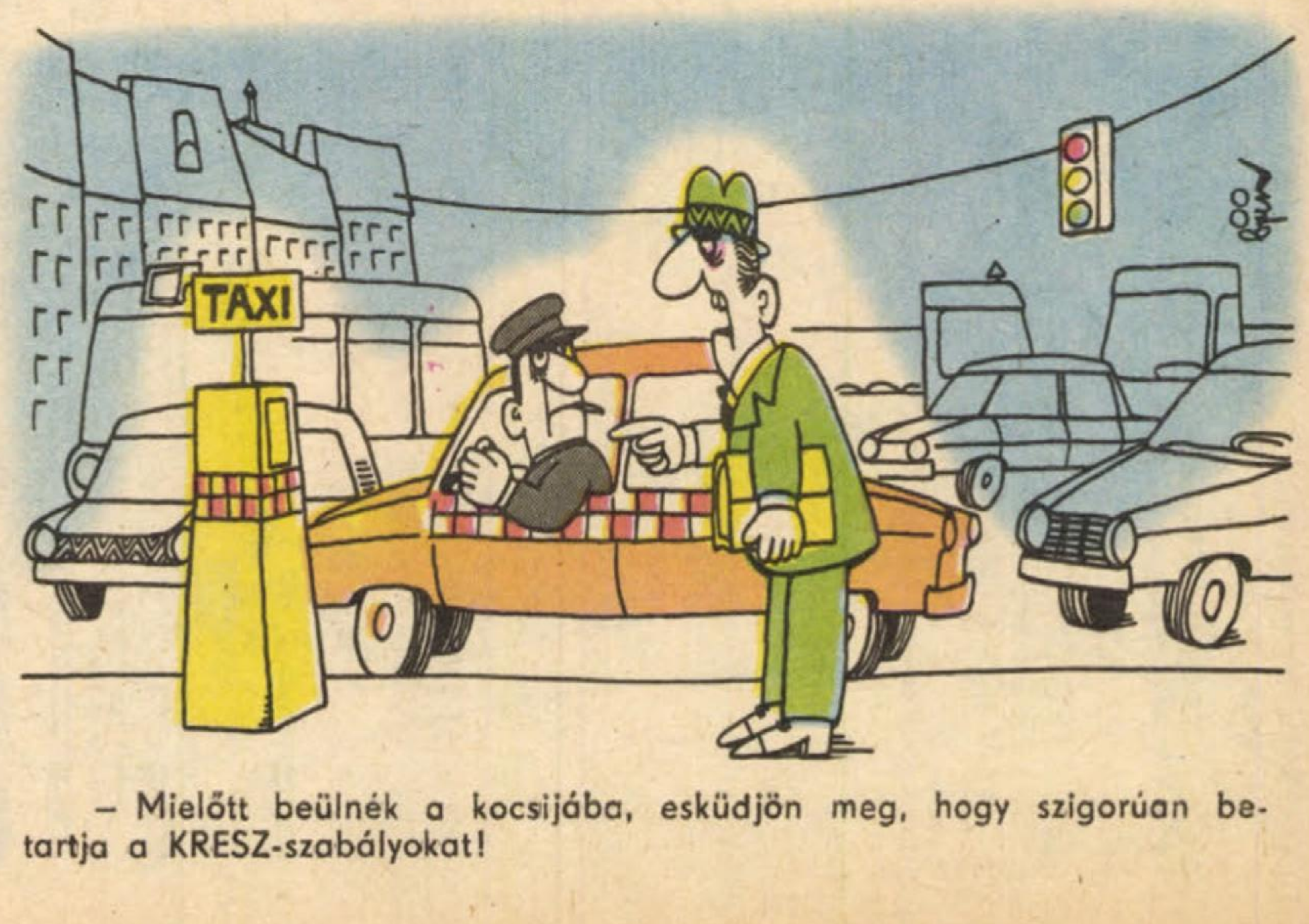

– Mielőtt beülnék a kocsijába, esküdjön meg, hogy szigorúan betartja a KRESZ-szabályokat!

NERC-ELÉGIA

Mabel lába szoborszép volt,
keble istennői,
így hát jöttén elszürkültek
Sir Mawk régi női.
Ő lett Sir Mawk üdvöskéje
és az sem volt nagy kár,
hogy a férfi kissé idős,
egy volt a fő: bankár.
S jött a névnap, Mabel napja,
s Mabel tized-percet
habozott csak a kérdésre:
„Mit szeretnél?” „Nercet.”
Meglett a nerc. Elmúlt egy év.
S Sir Mawk szólt: „Egy percre
figyelj, Mabel: névnapod lesz.
Mire gondolsz ...?” „Nercre ...”
Szép szerelmük három éve
tartott immár. „Kedves,
— búgta Sir Mawk — gusztusod most
mihez lenne?” „Nerchez!”
Közben Sir Mawk egyre őszült
Mabel egyre szebb lett,
s a bankártól már havonta
kapott újabb nercet.
Nercben fürdött, nercben aludt,
s így duruzsolt éjjel
Sir Mawk mellett, aki kissé
kábán nézett széjjel:
„Ugy-e, érzed: vágyam érted
mily hevesen lobban? ...”
„Hogyne, drágám ... — zihált Sir Mawk
— ... nercről-nercre jobban ...”

Tavaszy Sándor

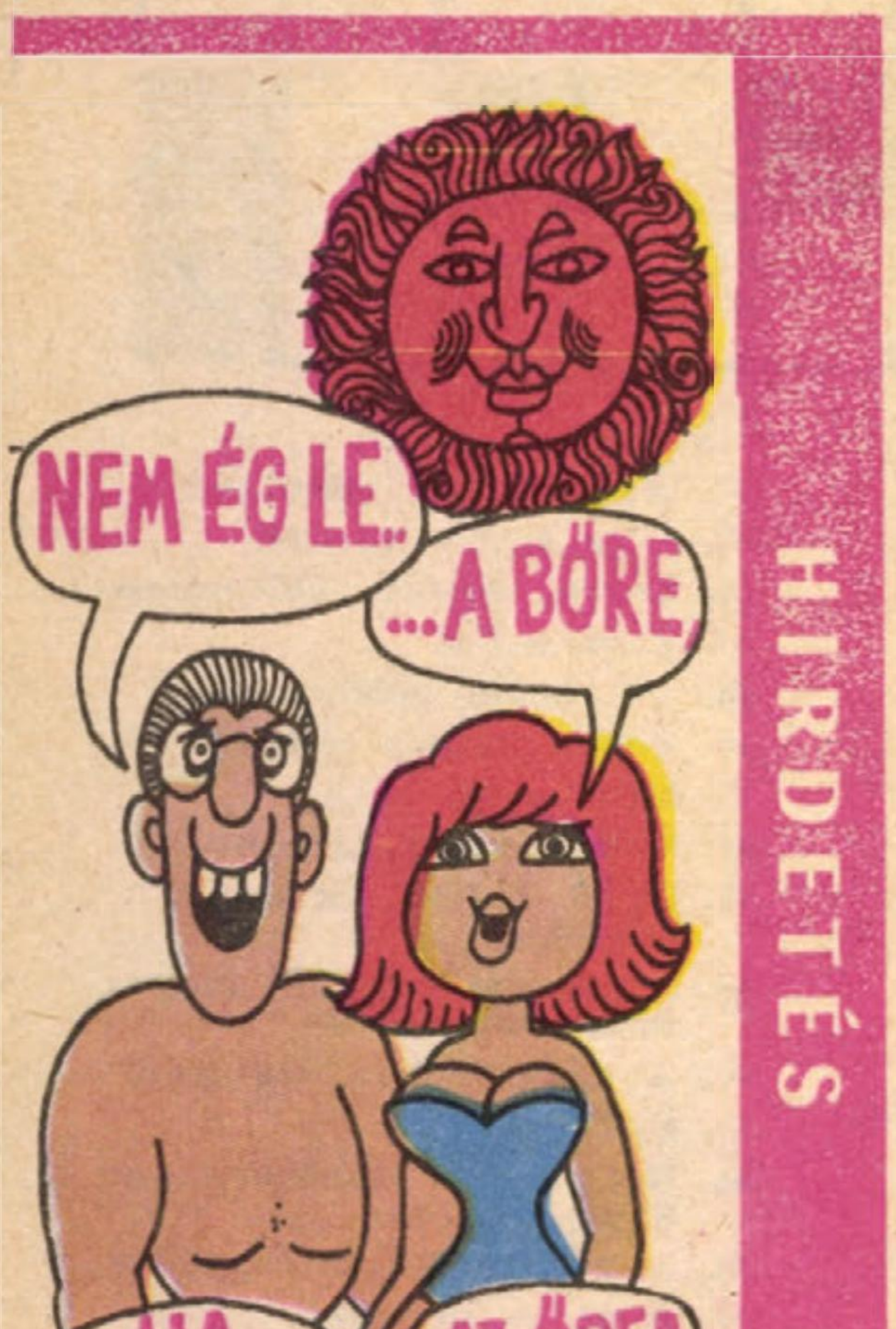
NEM ÉG LE...
...A BŐRE,
...HA FABULON...
.AZ ŐRE!
fabulon
NAPOZÓ
HIRDETÉS
HIRDETÉS

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

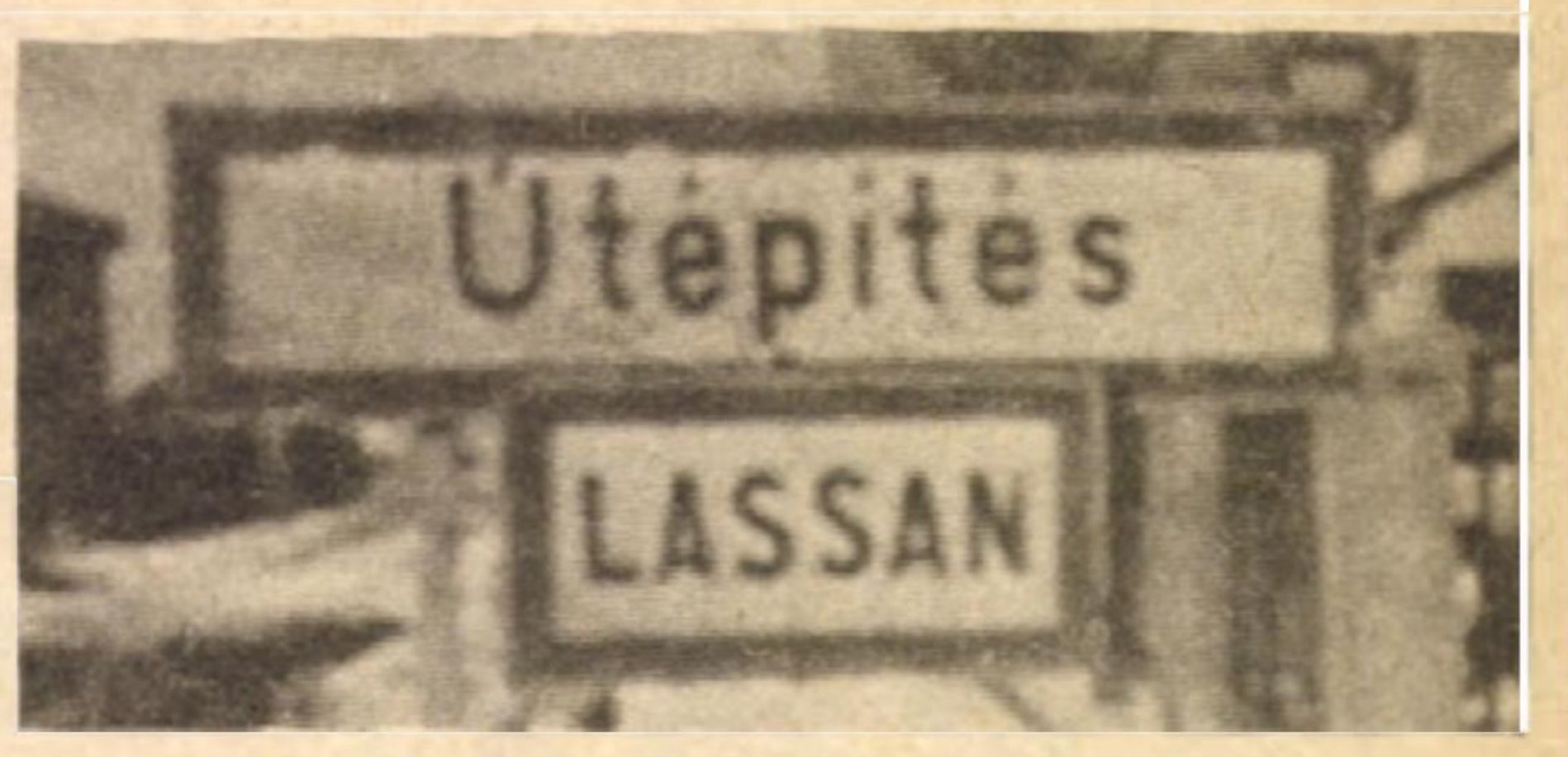
Útépítés
LASSAN

Tudjuk, tudjuk. Megszoktuk már!

(Siófokon fényképezte Szabó Zsuzsa)

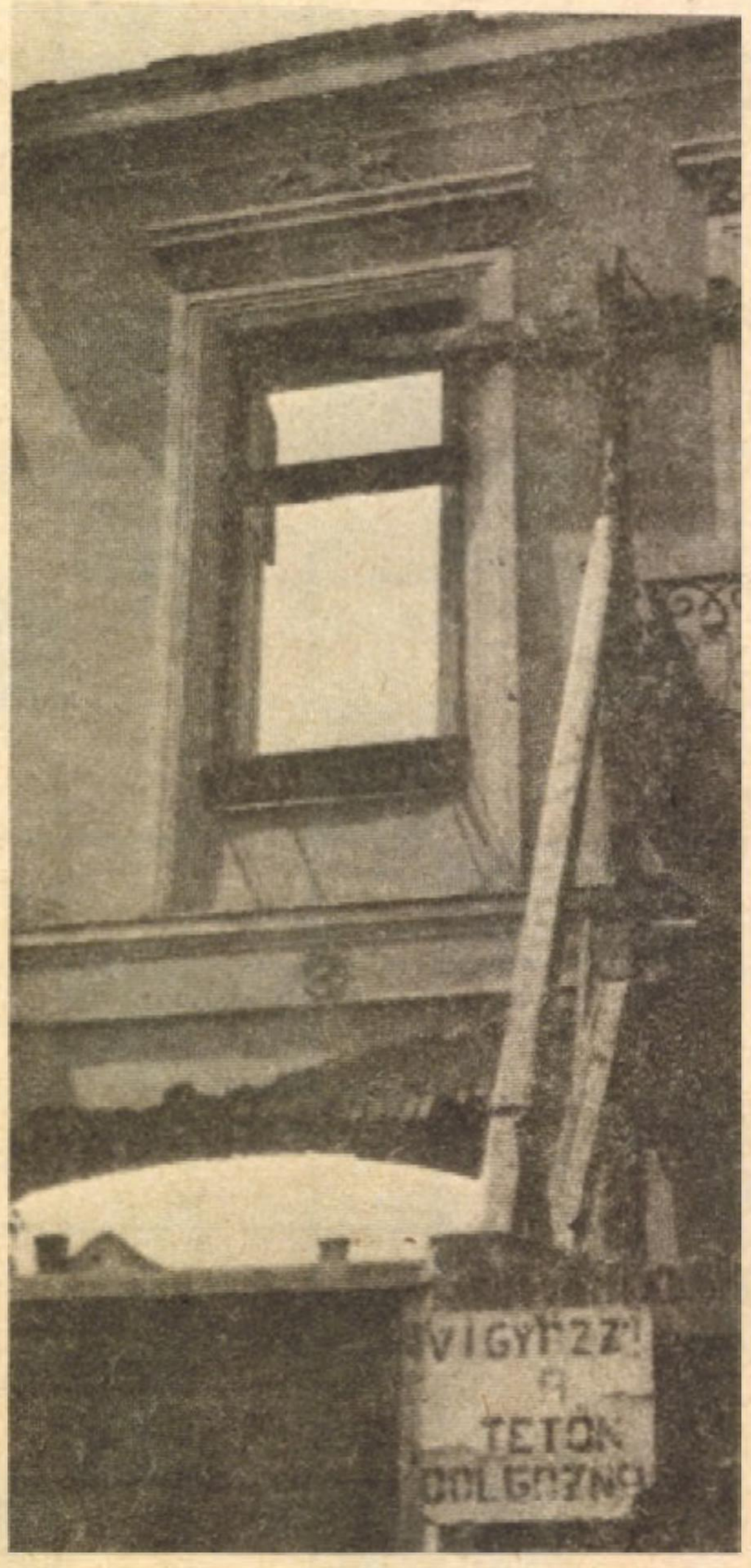
VIGYÁZZ!
A
TETŐN
DOLGOZNAK

Az épület maximálisan tetőtlen, így a feliratnak sincs sok teteje.

(Sátoraljaújhelyen fényképezte Lossonczy Miklós)

Vattán 1700 holdból 200 tsz-tag él – családjaikkal együtt, jól: gépek végzik a munka nehezét és 118 forintos munkaegységet keres egy tsz-tag. Bükkaranyoson ökrös szekérrel szántják a nadrágszíjparcellákat, háromujjnyi mélységre!

Ha viszont ekével fuvaroznak, akkor kétszer is megérdemlik az újítási díjat.

(Az Ország-Világ c. lapból nyirta Berecz Árpád, szegedi olvasónk)

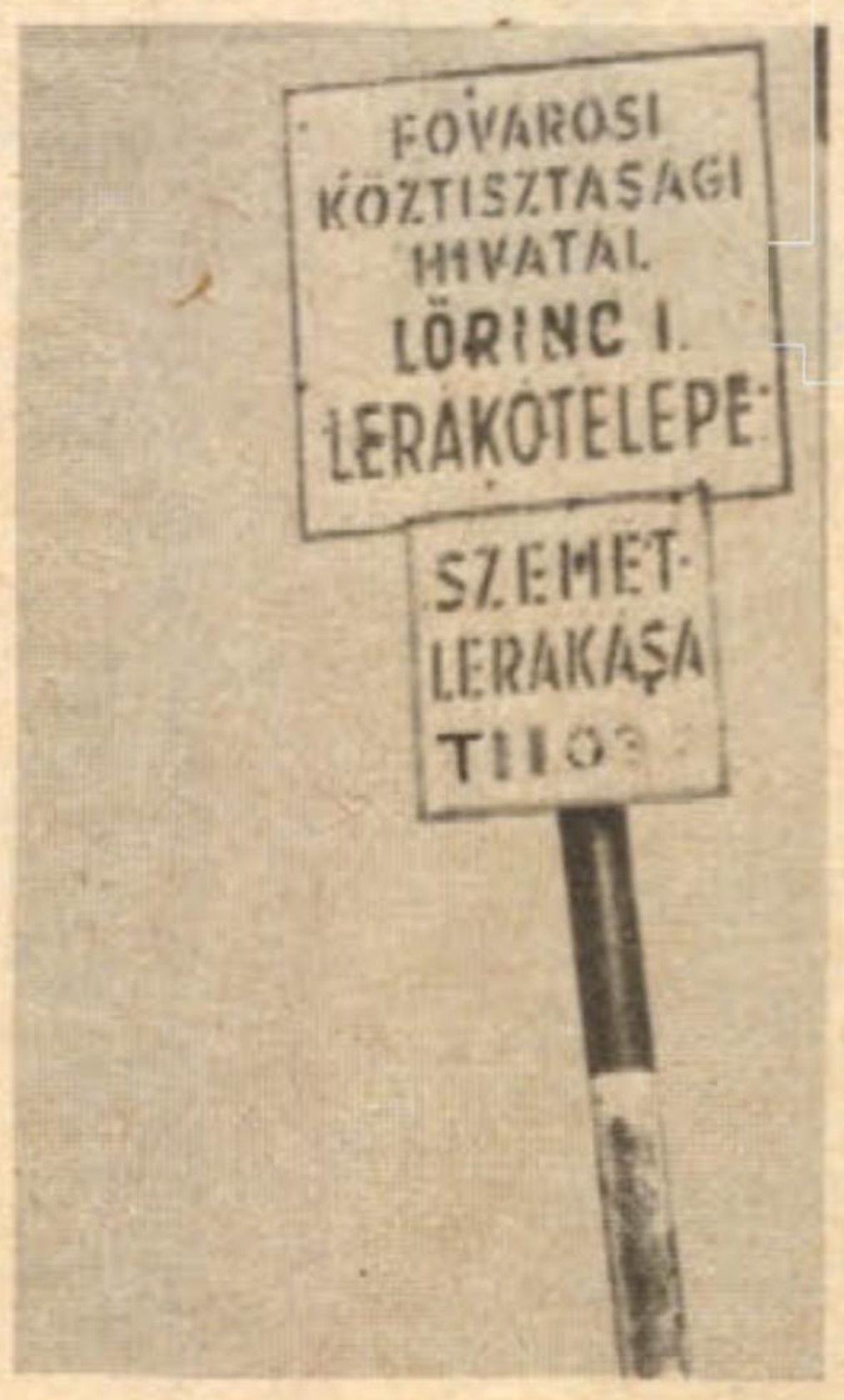
FŐVÁROSI KÖZTISZTASÁGI HIVATAL LŐRINC I. LERAKÓTELEPE
SZEMET-LERAKÁSA TILOS

Miért kell nekünk mindent érteni?

(A XVIII. kerületben fotózta Barna Tamás)

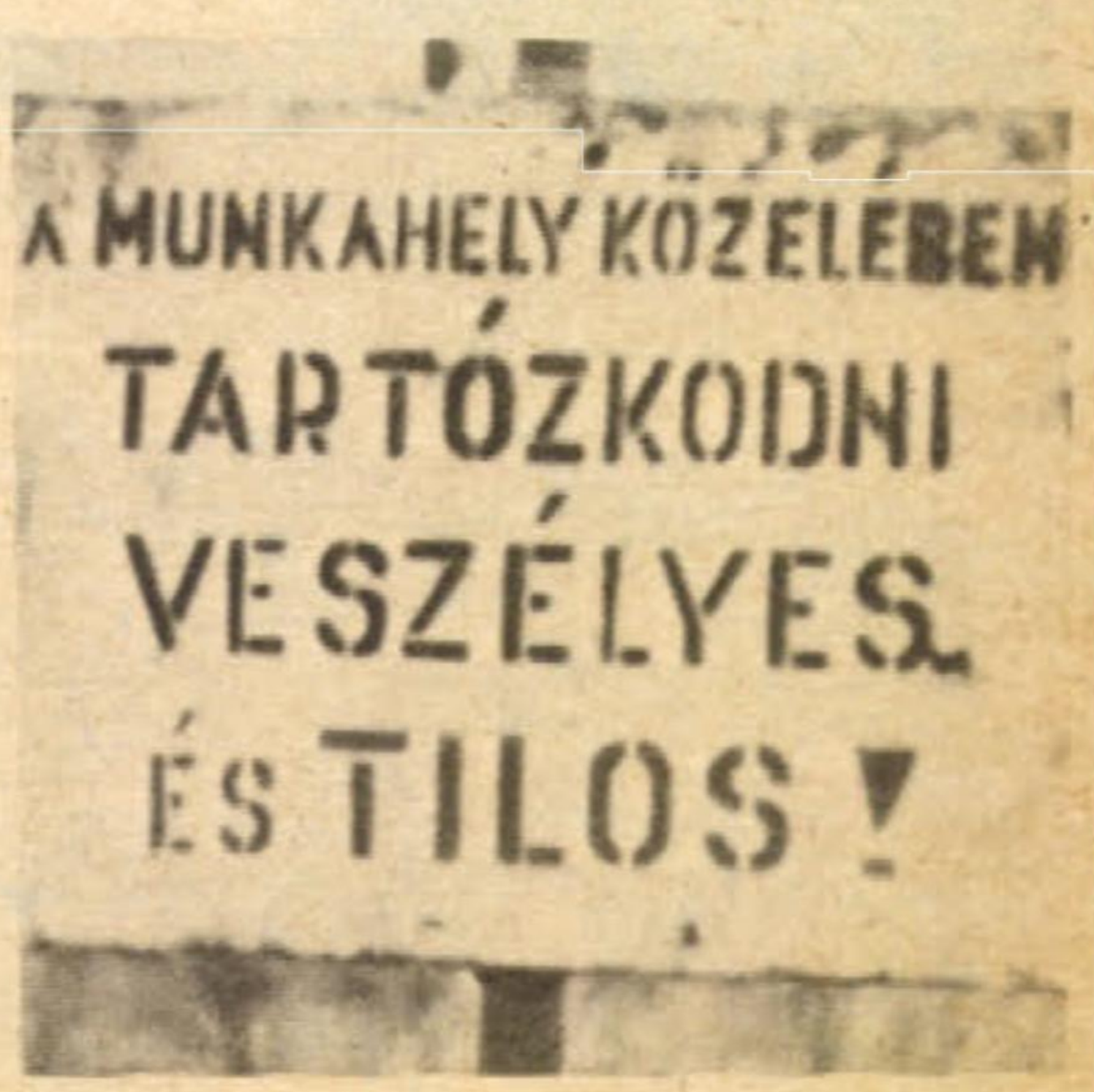
A MUNKAHELY KÖZELÉBEN TARTÓZKODNI VESZÉLYES ÉS TILOS!

Abszolút munkavédelem.

(Debrecenben fényképezte Bertalan János)

SZILÁNKOK

FUTBALL

Beszéljünk már egyszer bátran, nyíltan, kertelés nélkül, hibákat feltáró teljes őszinteséggel — legalább a norvég futballról.

PEDÁNS HÁZIASSZONY

Amikor este hazatért, megdöbbenve látta, hogy betörő járt a lakásban és kifosztotta. Elkeseredetten nézett körül:

— A gazember! Ha elkapom, letöröm a derekát! Behordta a sarat a gyönyörű parkettámra ...

SZERELMES NŐ

— Ha eljössz hozzám, hagyd otthon a problémáidat, gondjaidat, de ne hagyd otthon a pénzt! ...

MAI ÓSZERES

— Itt az ószeres! Kizárólag mindenféle vadonatúj holmit veszek!

DIVATBEMUTATÓ

Brahovácz meséli:

— A napokban beszöktem egy zártkörű női fehérnemű bemutatóra. De csalódtam.

— Miért?

— Nyáron az utcán többet lehet látni.

G. Sz.

LELEMÉNYES EMBER

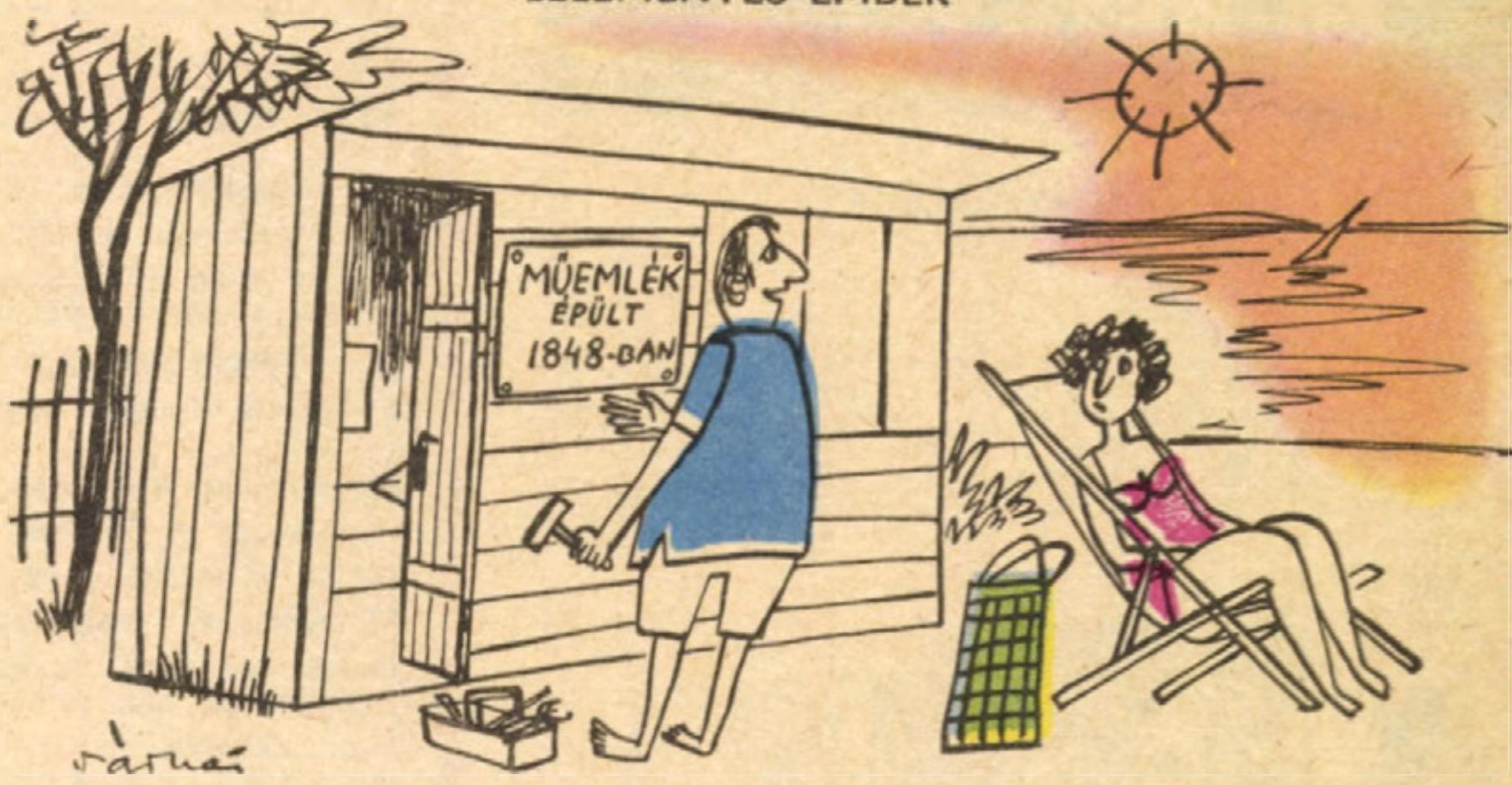
MŰEMLÉK ÉPÜLT 1848-BAN
Várnai

– Talán így nem bontják le ...

ÉLELMES FIATALASSZONY

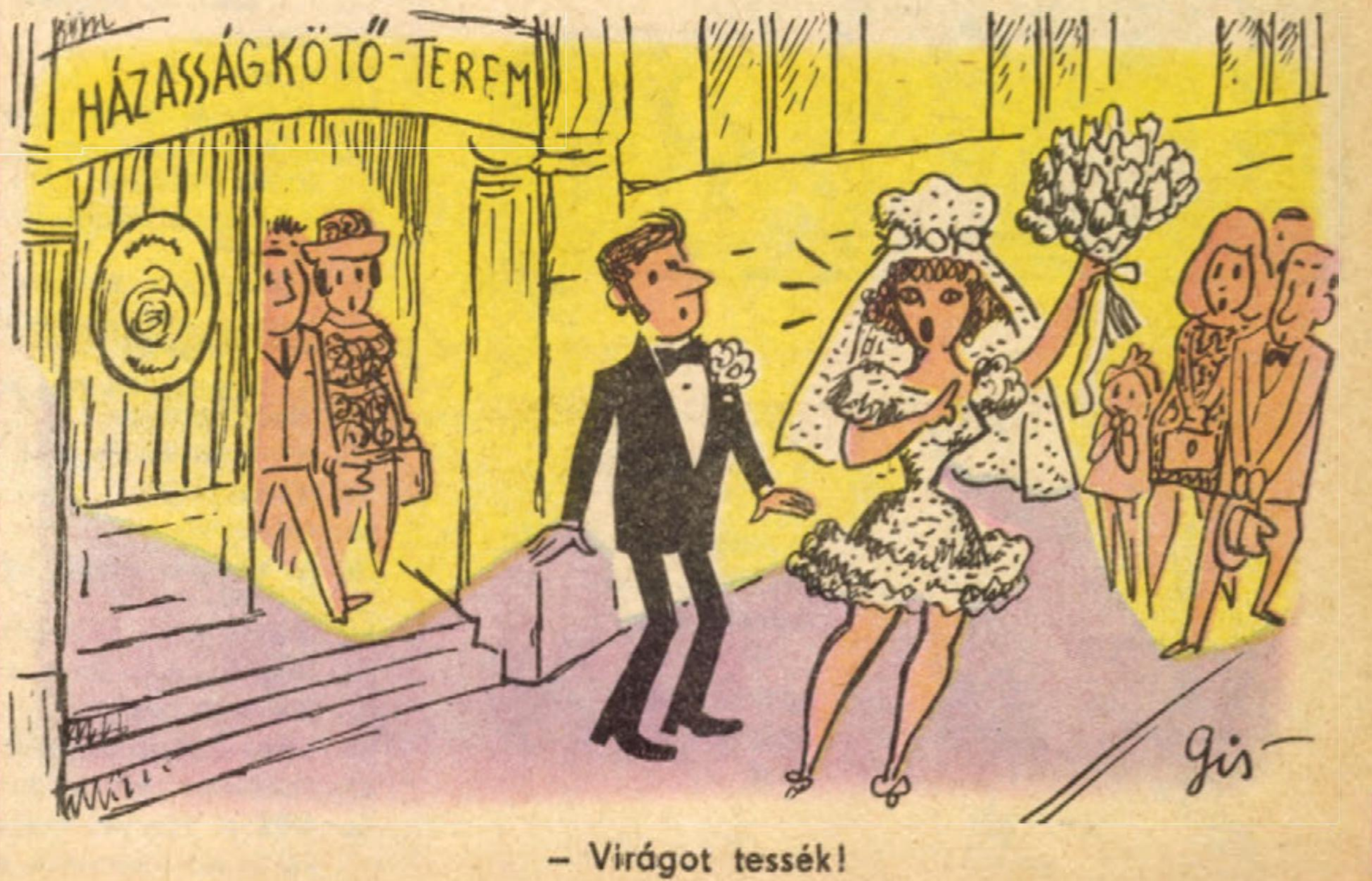
HÁZASSÁGKÖTŐ-TEREM
Gis

– Virágot tessék!

A MI NYÁRI ÚTTÖRŐ OLIMPIÁNK

Dallos Jenő rajzai

SÚLYLÖKÉS

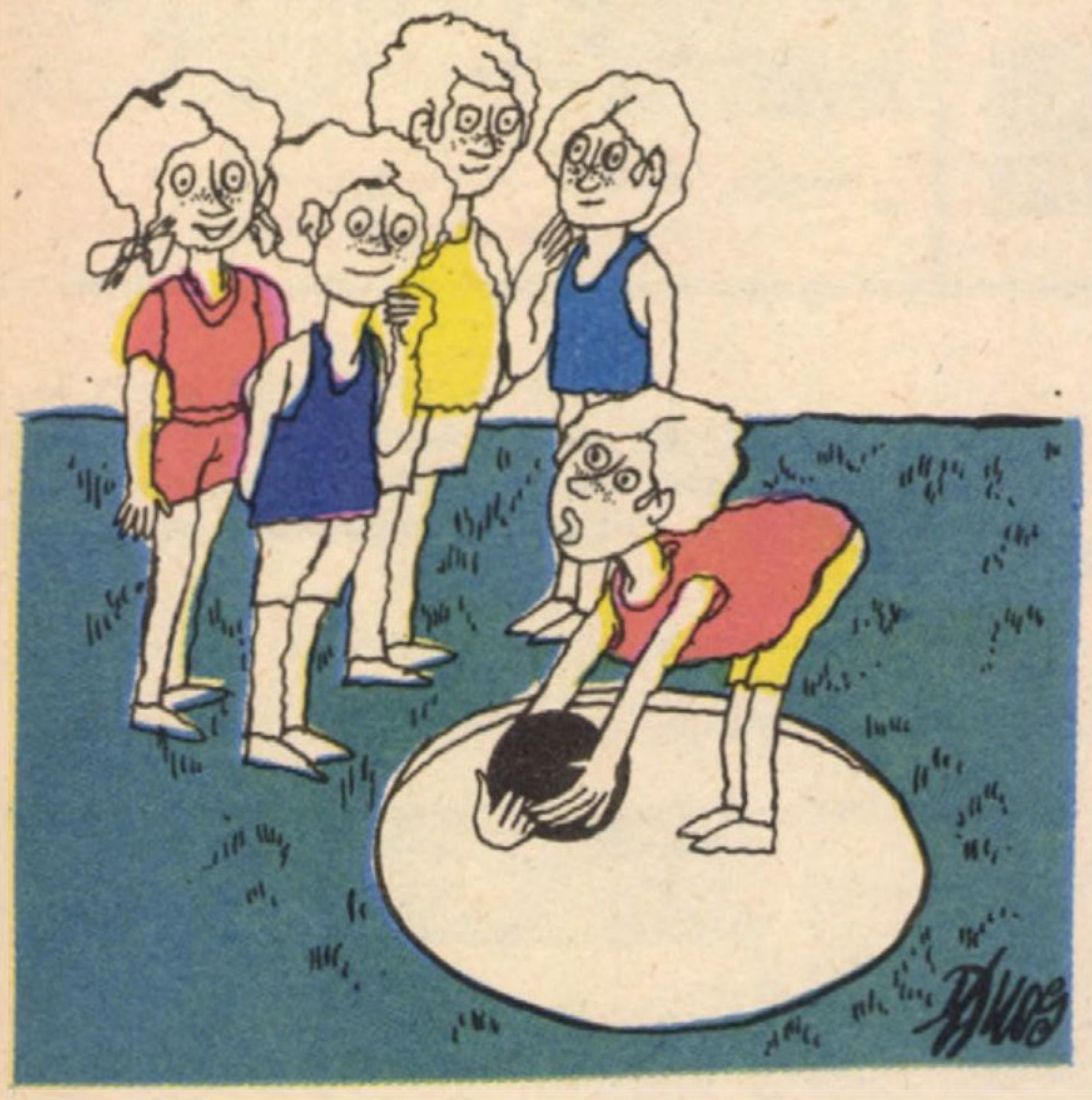

– Mit néztek, inkább segítsetek felemelni . . .

TÁVOLUGRÁS

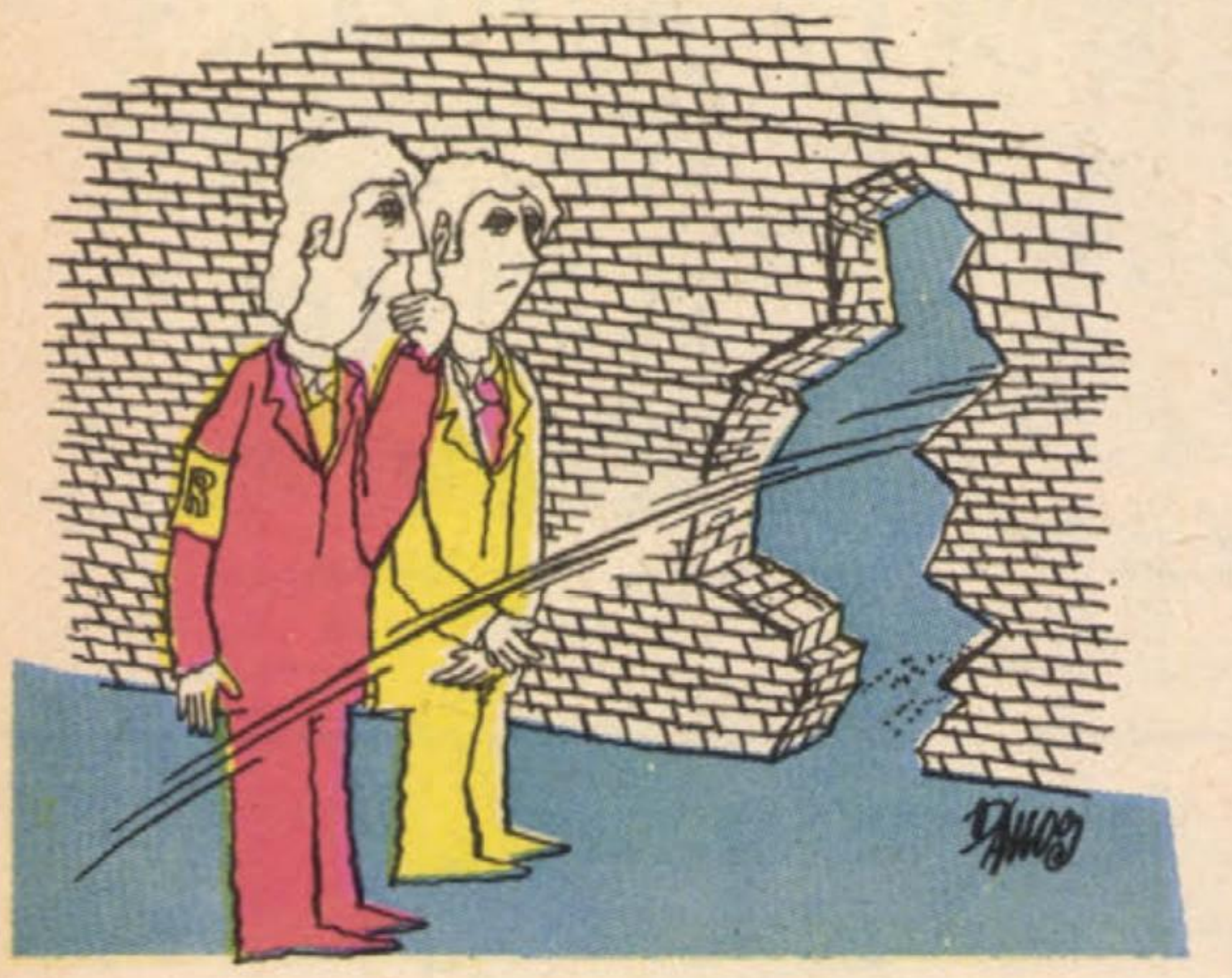

EREDMÉNYHIRDETÉS

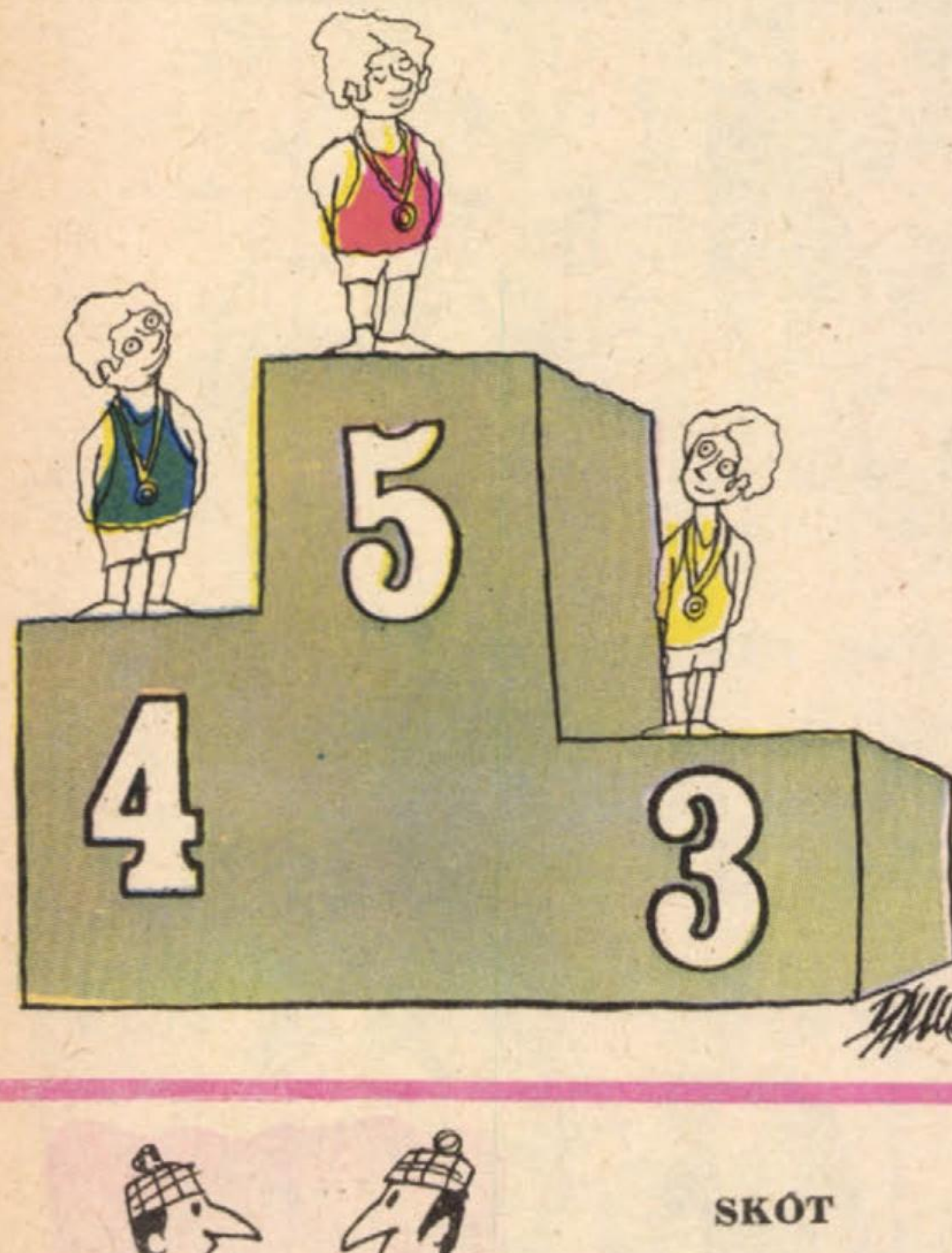

SKÓT

Hogyan kezdődik egy skót szakácskönyv?

A Daily Mirror szerint így: „Kérj kölcsön egy tojást . . .”

MICSODA IDŐK!

— Mit szólsz hozzá, anyukám — mondja újságolvasás közben Klovács úr a feleségének —, a 7-es autóbusz elgázolt egy tetőfedőmestert. Mire Klovácsné így felel: vízszintes 1 és függőleges 15. Megfejtésül Klovácsné válaszát kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb július 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

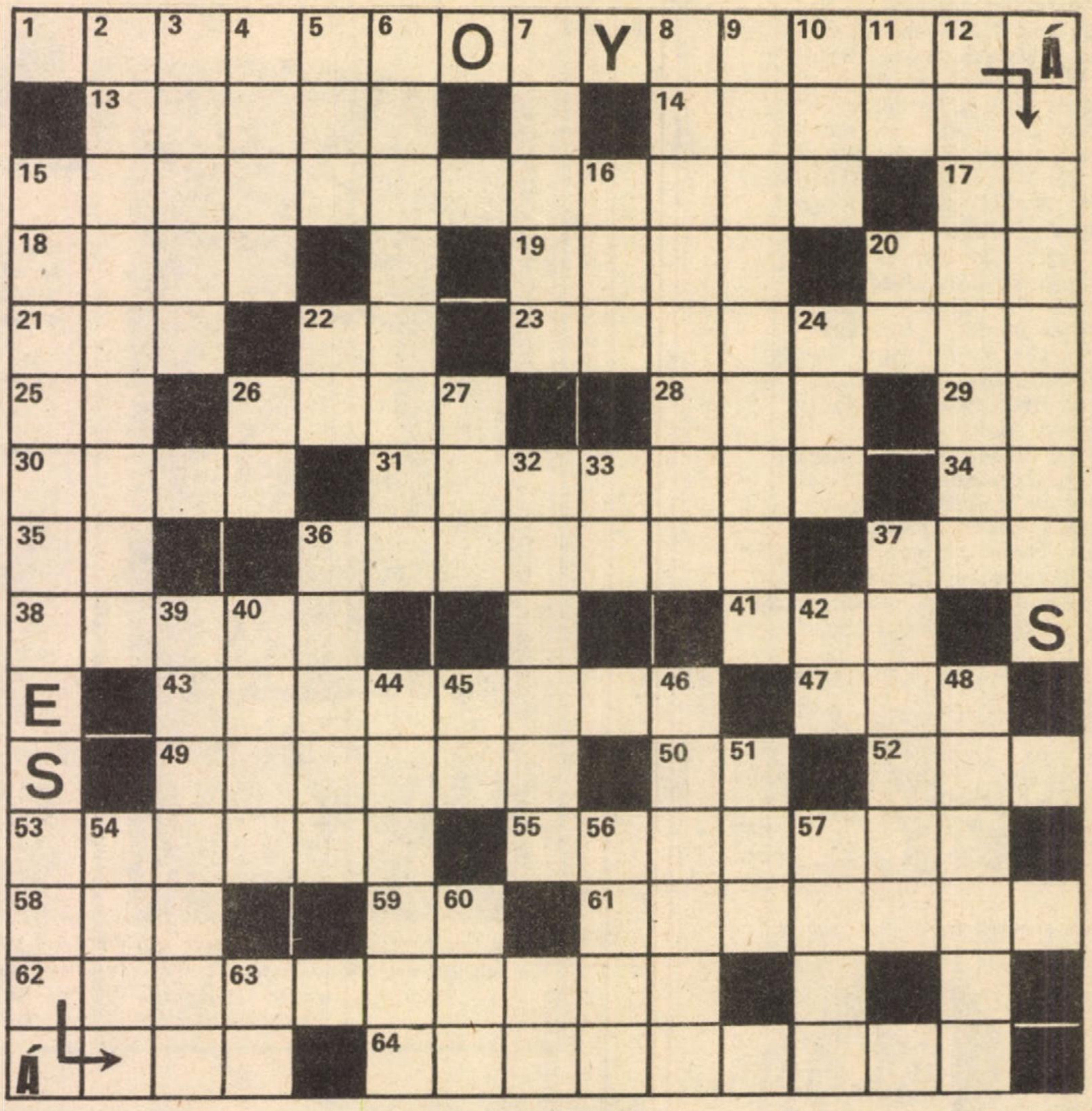

VÍZSZINTES

13. Félbenmaradt alkotás
14. Csónakon tovább halad
15. Az első világháború egyik nagy eseménye volt
17. Büntető törvénykönyv
18. Aki a dobogó legfelső fokára áll
19. Kedves háziállat
20. Menni — latinul
21. Ő — angolul és nőnemben
22. Kétszer római ötven
23. Az Énekek énekében előforduló női név
25. . . . ngora
26. A bibliai Izrael első királya
28. Mutatószó
29. A 4. függőleges vége
30. Fémből készül és kerek
31. „Szeretnék május éjszakáján . . . minden orgonát”
34. Dátumrag
35. L. D.
36. A Kis-Antillák egyik szigete
37. A kultúrkapcsolatok Intézetének betűjele
38. Az egyik angol királyi herceg előneve
41. Csatorna a Dunántúlon
43. Római település volt a mai Győr helyén
47. A legjelentősebb pénzintézetünk betűjele
49. Ingoványos terület
50. Olasz folyó
52. Angol igen
53. A Forsyte Saga egyik szereplőjének neve
55. Műtét előtt a sebész
58. Nagyközség Pest közelében
59. Európai nép
61. Ilyen folyó például a Zambezi
62. Étkészlet egyik darabja
64. Közúti jármű, mely rövid szakaszon ide-oda közlekedik

FÜGGŐLEGES

2. Ebéd szállítására szolgál
3. A szikratávíró feltalálója
4. El lehet tévedni benne
5. Rongálja a fát
6. A Hawaii szigetek fővárosa
7. Értéktelen festmény
8. Az én bűnöm! — közismert latin kifejezéssel
9. Alsófokú iskola
10. . . . kció
11. S-sel maró folyadék
12. Szigetcsoport Skócia partjainál
16. S. I. Z.
20. Mutatószó
22. Olasz névelő
24. Vonatkozó névmás
26. Tagadószó
27. . . . montov
32. Nagy hindú költő volt
33. Pécs kellős közepe
36. Fogva tartotta Odüsszeuszt
37. Szeszes ital
39. Az iszlám böjthava
40. Elem, kristályos fém
42. Mint a 20. függ.
44. Szent Ferenc „előneve”
45. Bácsi helyett mondják népiesen
46. A „legmodernebb” megszólítások egyike
48. A durva futballista teszi
51. O. L. R.
54. Nagy csata színhelye volt a Szovjetunióban
56. A nem kielégítő fegyelem
57. Állat — németül
60. Szarvas-fajta
63. Sporteszköz

RÉMES ASSZONY

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mit tudom én, hát adok én neki?”

A 100 forintos díjak nyertesei:

Baranyai Zoltánné 1064 Budapest, Izabella u. 96.

Sterczer Ödön 2543 Süttő, Dózsa Gy. u. 41.

Sipos Lajosné 4029 Debrecen, Fürts S. u. 46.

A nyereményeket postán küldjük el.

ba mittudoménháta
adomány ja oltár d
rókalyuk kln mao
l értekezletek ink
ab vaslogika linné
napi me igric an
gyengeviolának apn
ken eset alaska ue
ur irtsa bt k park
t elte lir mozogni
andorra nana ária
t nu rend
olvadás io
i názza r
brasilia
giap káder
radir narr

NÉZŐPONT DOLGA

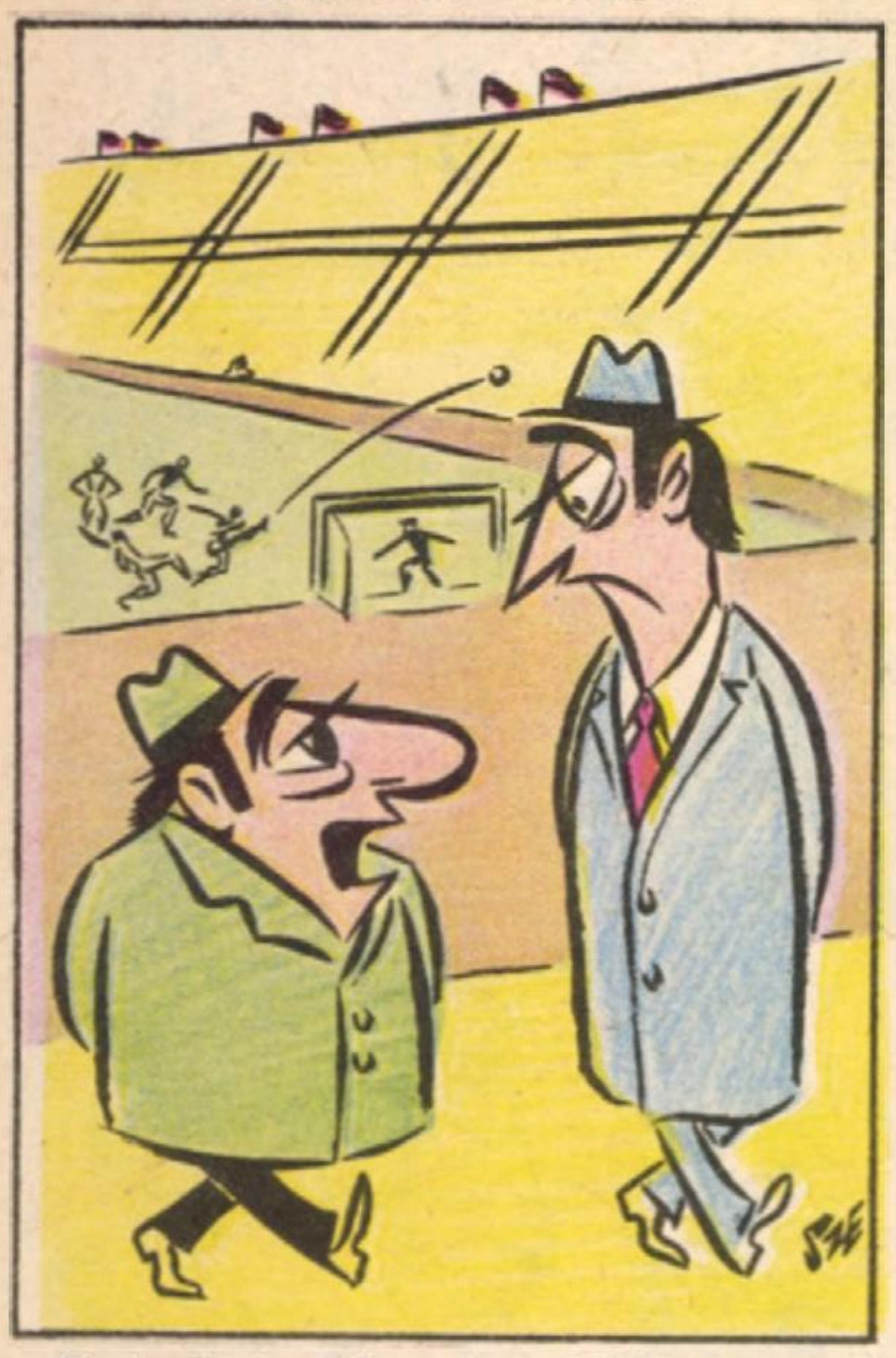

Foci Feri: Most legalább nyugodtan felkészülhetünk a 78-as világbajnokságra!

VACSORA 1973

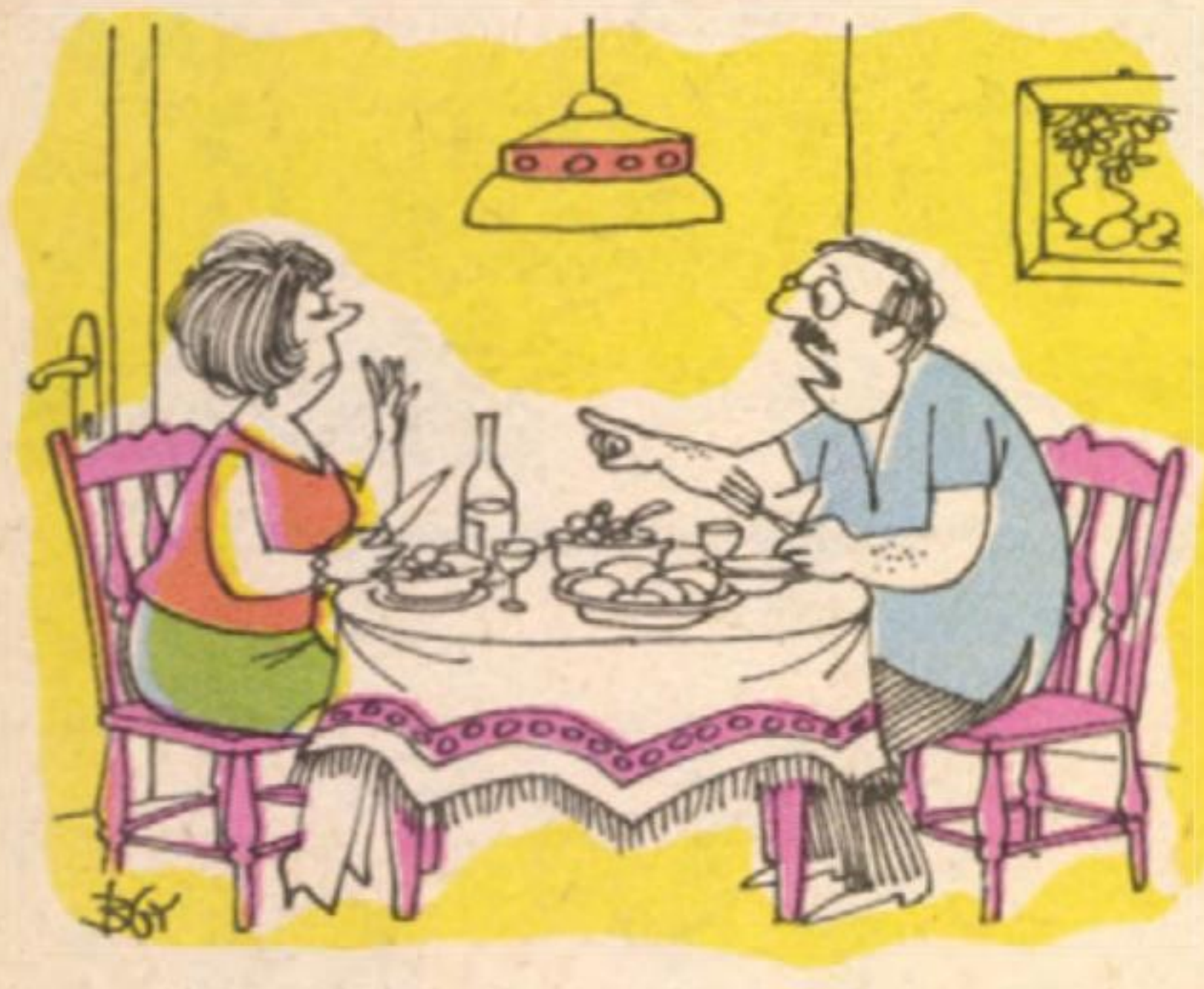

– Nyolcórai gürizés után megérdemlek egy kis repeta fehérjét, meg egy kis szénhidrátot!

ZENÉT TANUL A GYEREK

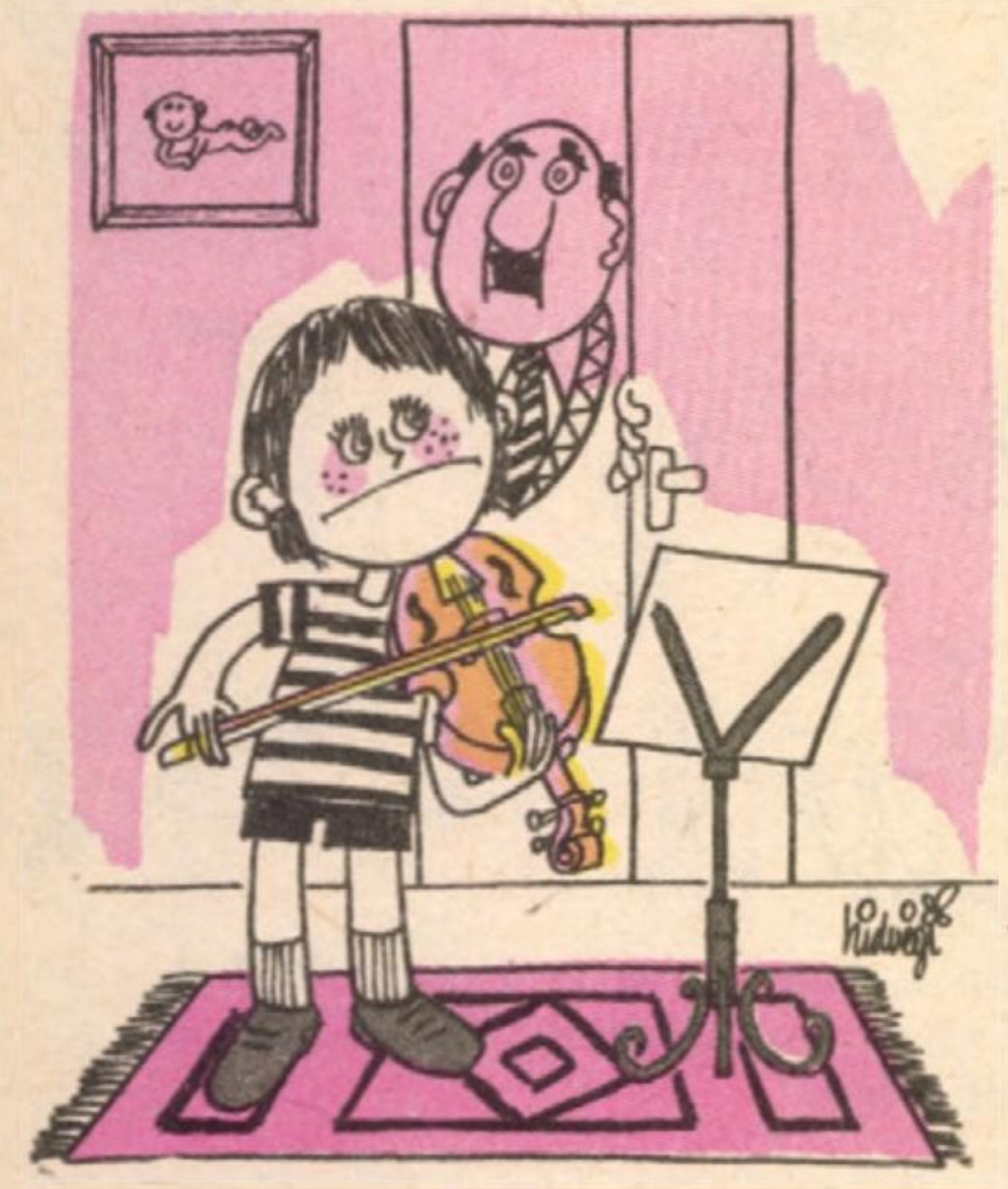

– Fiacskám, olajozd meg azt a hegedűt, szörnyen nyekereg!...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-27 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A saját szemünkkel olvastuk...

UDVARI SZÁLLÍTÓK

Anna hercegkisasszony és Mark Philips hadnagy eljegyzése, majd a novemberi esküvő bejelentése jótékonyan hátrább söpörte az angol lapok első oldaláról a Heath-kormány két miniszterének szex-botrányát. A nagy angol konzervatív lapok némi nyugtalansággal jegyzik meg, hogy a királyi család egy tagja ismét közembert választ élettársául, ám megelégedéssel nyugtázzák, hogy a Philips családnak van mit a tejbe aprítania. Egy XVI. századbeli kastélyban élnek Wiltshire grófságban, Londontól 120 kilométernyire. Peter Philips, az örömapa, a T. Wall and Sons cég igazgatója, a nagypapa pedig VI. György angol király lovásza volt.

Így őrzik a konzervatív lapok a monarchia fényét. A jó népnek szánt vasárnapi tömeglapok más húrokat pengetnek. Ezekből inkább olyasmiket lehet megtudni, hogy a vőlegény mindennap a közemberek italával, egy nagy krigli sörrel jutalmazza kedvenc lovát. Továbbá: hogy az angol borbélyok országos szövetsége szerint 1973-ban Mark Philips hadnagy volt „a legjobban fésült férfiú" a világon, megelőzve Nastase román teniszbajnokot, sőt magát az Angyalt, Roger Moore-t is. A népszerűsítési kompányhoz nyilván az is hozzátartozik, hogy ezek a lapok megírják a T. Wall and Sons cégről azt, amit előkelőbb társaik szemérmesen elhallgatnak. Hogy tudniillik e vállalat fagylaltot és virslit gyárt. Sőt: e cikkekben hivatalos udvari szállító.

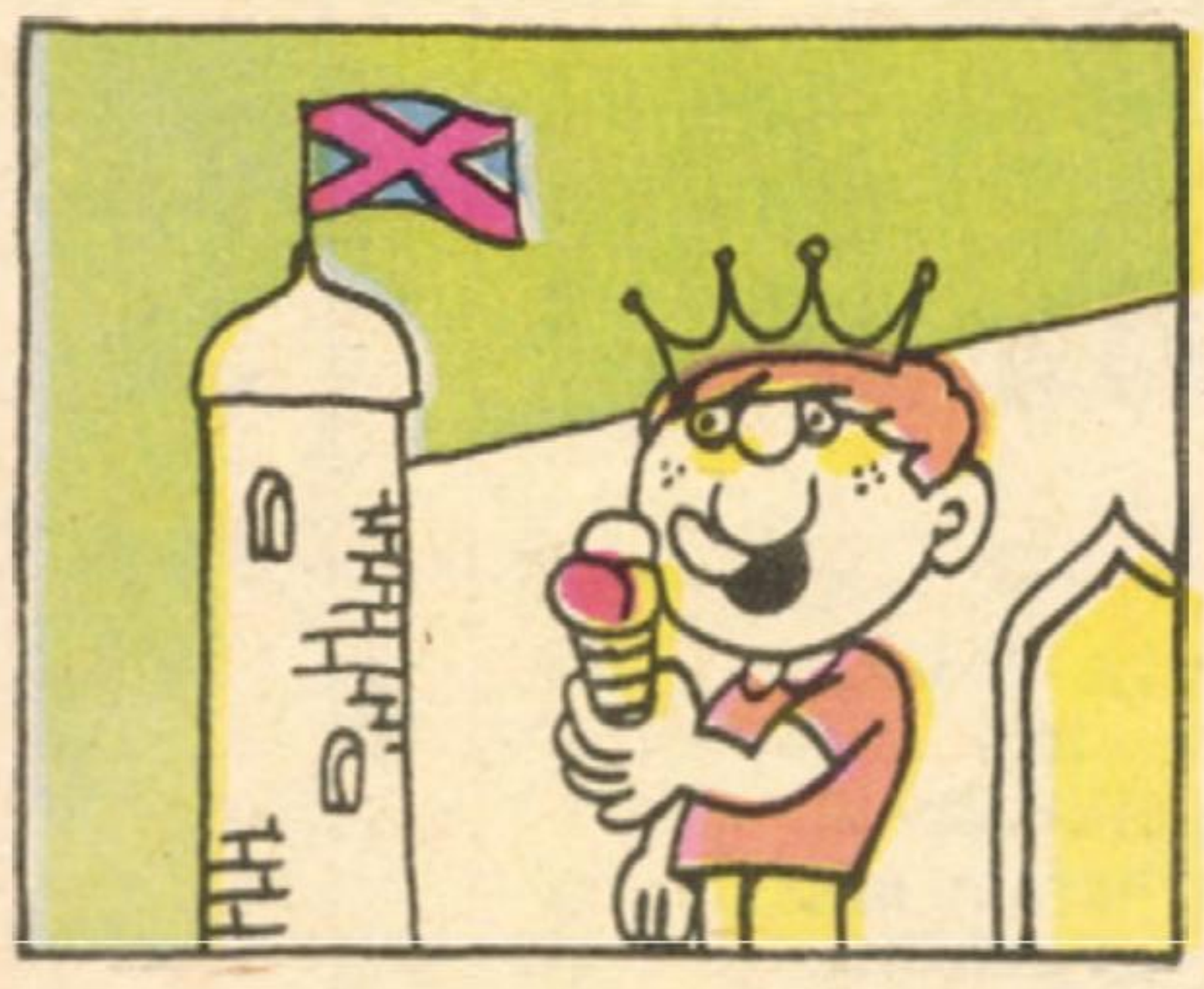

„SZÉP ÚJ VILÁG"

A földkerekség legképzettebb bűnözőinek kasztja van kialakulóban az Egyesült Államokban. Magas szintű elektronikai szaktudás nélkül senki sem számíthat sikerre, a haszon viszont rövid idő alatt dollármilliomossá avathatja a csínytevőt. A módszer: hamis programok betáplálása a nagyvállalatok könyvelői munkáját végző elektronikus számítógépekbe. Az eddigi legnagyobb fogás: hamis életbiztosítási szerződések adatainak betáplálása az Equity biztosító társaság komputereibe. Három elektronikus mérnök (akiknek nevét eddig nem hozták nyilvánosságra) jóformán egyik napról a másikra milliomos lett.

Az egyik New York-i bank főpénztárosa három éven keresztül nemlétező számlák adataival tömte a bank-komputert. Haszon: másfél millió dollár. A sikkasztásra csak úgy jöttek rá, hogy a rendőrség egy lóverseny-csalás után nyomozva New York egyik bukméker-irodájában két gyanús nagyságú, 30 ezer dolláros lóversenyfogadási bejegyzés után a főpénztáros nevére bukkant.

Az amerikai Stanford kutató intézet szakértői aggódó jelentésben számoltak be az új bűnözési hullámról. Az aggodalom oka, hogy a bűnösöket csak véletlenül lehet elfogni. A komputer-programok ugyanis olyan bonyolultak, hogy emberek már nem befolyásolhatják és nem ellenőrizhetik őket — ha egyszer már bekerültek a számítógép gyomrába. Az egyetlen biztos módszer egy „revizor-program" kidolgozása lenne a gépek pénzügyi számításainak ellenőrzésére. Amikor ebben az ügyben megkérdezték a Honeywell számítógépgyár szakértőjét, az így nyilatkozott: „Egyelőre nincs halandó, aki tudná, hogyan kell megszerkeszteni egy ilyen revizor-programot". A Stanford intézet jelentésének utolsó mondata: „Eddig csak a buták buktak le és azok is véletlenül. A jó ég tudja, mit művelnek azok, akik tényleg értenek az elektronikához."

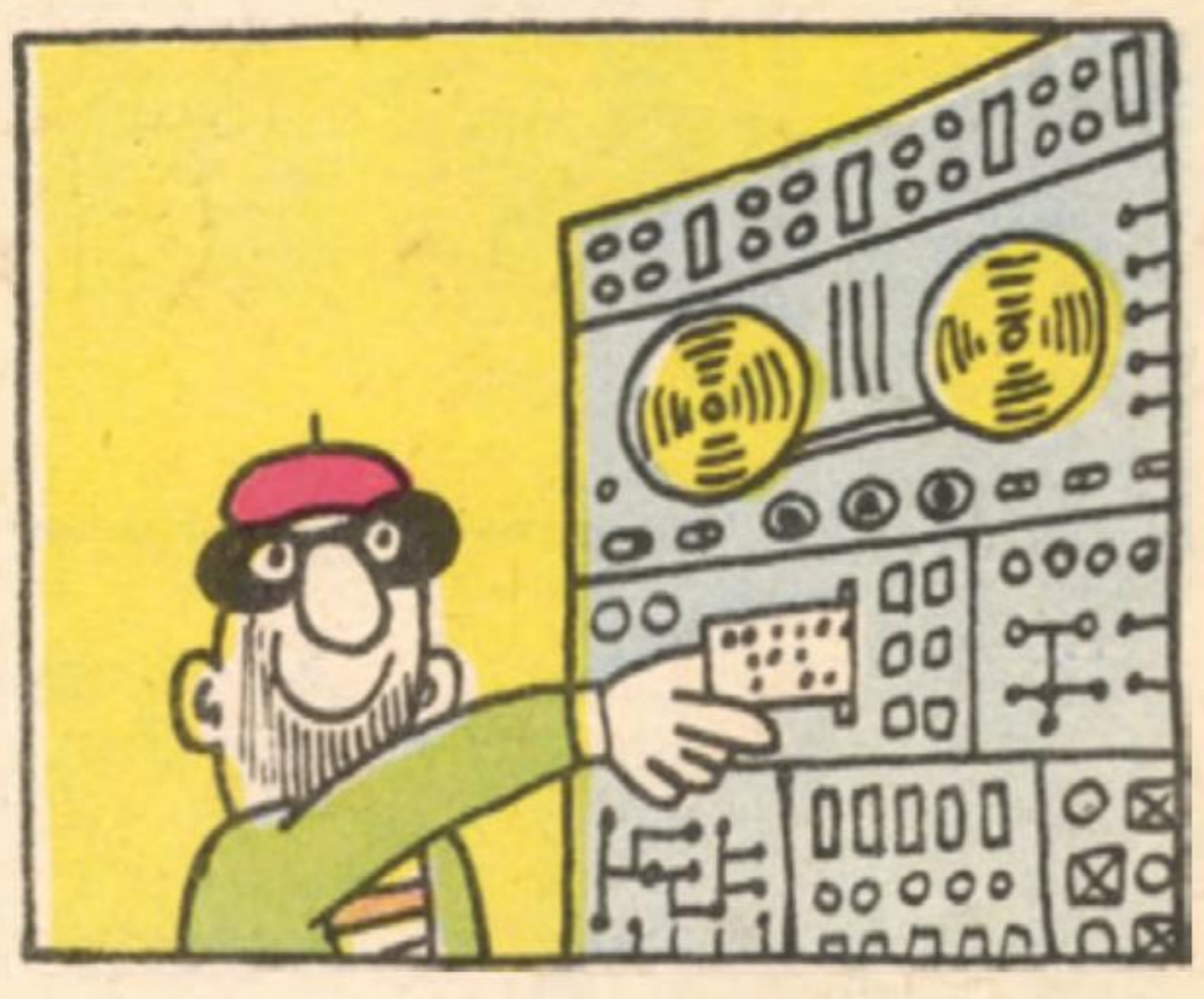

GAZDASÁGOSSÁG

Alcatraz híres börtöne San Francisco öblében — turistalátványosság lesz. A börtönt, ahol hajdanában Al Capone is raboskodott, s amelyet néhány hónappal ezelőtt még fellázadt indiánok tartottak megszállva, novemberben megnyitják a látogatók előtt. A figyelemreméltó a dologban az, hogy a börtönt az amerikai „nemzeti parkok és műemlékek hivatala" veszi majd kezelésbe, s a hivatal döntése szerint szabályos „gazdaságossági számításokat" kell végezni a turistaszezonban. Alcatraz ugyanis omladozik és Washington úgy döntött: csak akkor lehet restaurálni, ha a turistaforgalom egy „kísérleti esztendő" után bizonyíthatóan fedezi a javítási költségeket. Egy börtön csak akkor lehet deficites — ha még tele van.

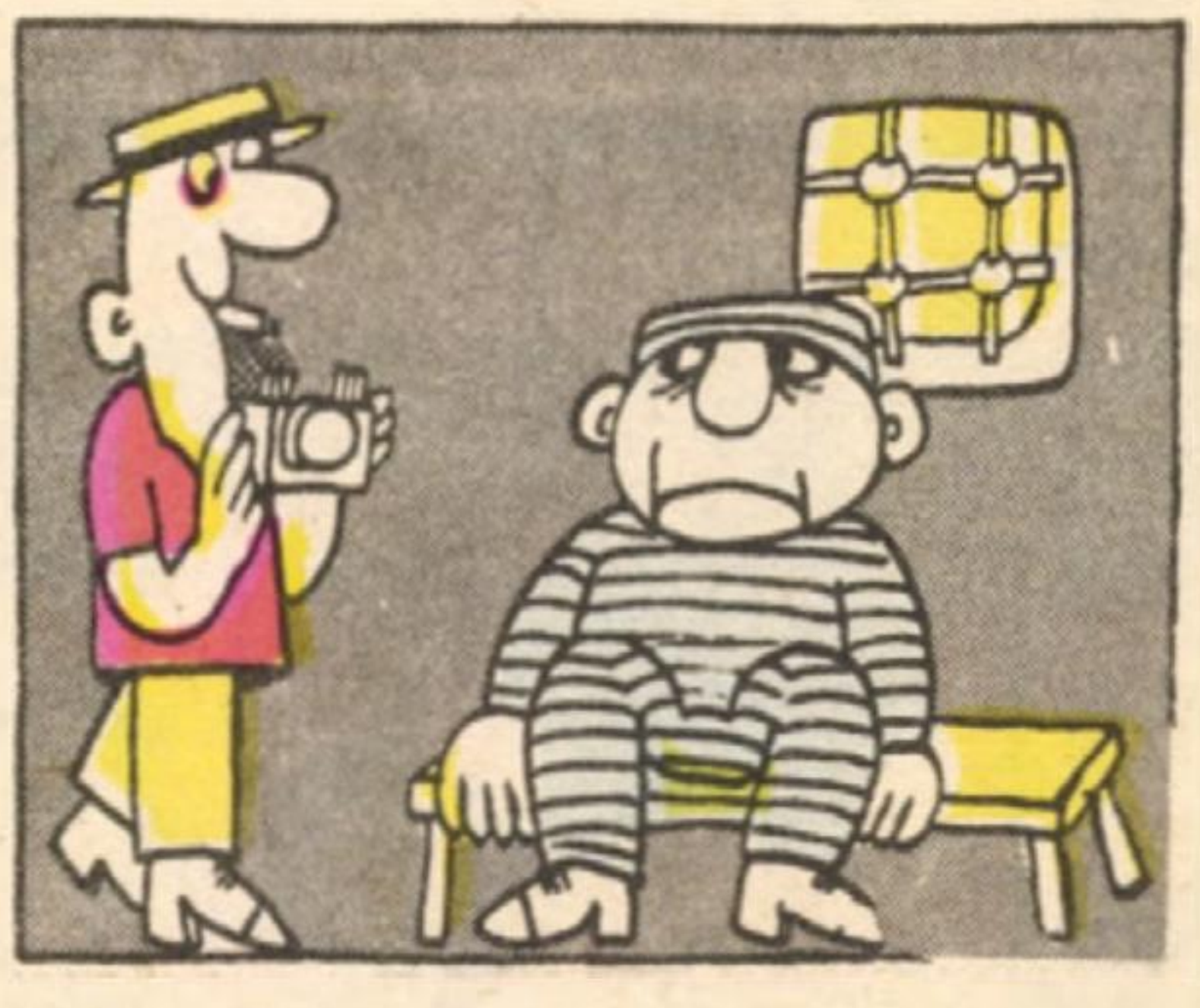

ÁLLAMÉRDEK

Majdnem egyhónapos sztrájk után újra munkába álltak Monte Carlóban a krupiék. A kaszinónak a sztrájk napi százezer dollárjába került. Az igazgatóság és a krupiék között nem anyagi kérdésekről folyt a vita. A főnökség elhatározta, hogy televíziós kamerákat szereltet fel a játéktermekben, s így központi kapcsoló teremből ellenőrizheti a krupiék tevékenységét. Ezt a címzettek „becsületsértésnek" minősítették és abbahagyták a munkát. Végül kompromisszum született: a televíziós kamerák felállítását elhalasztották. És megígérték: ha majd a jövő szezonban felállítják őket, a kapcsolóteremben az igazgatóság embere mellett mindig ott lehet a krupiék megbízottja is. Indokolás: „Monacói államérdek", hogy a fő szezonban a kaszinó zavartalanul működjék. Ezért néznek a kamerák a krupiék körmére csak jövőre.

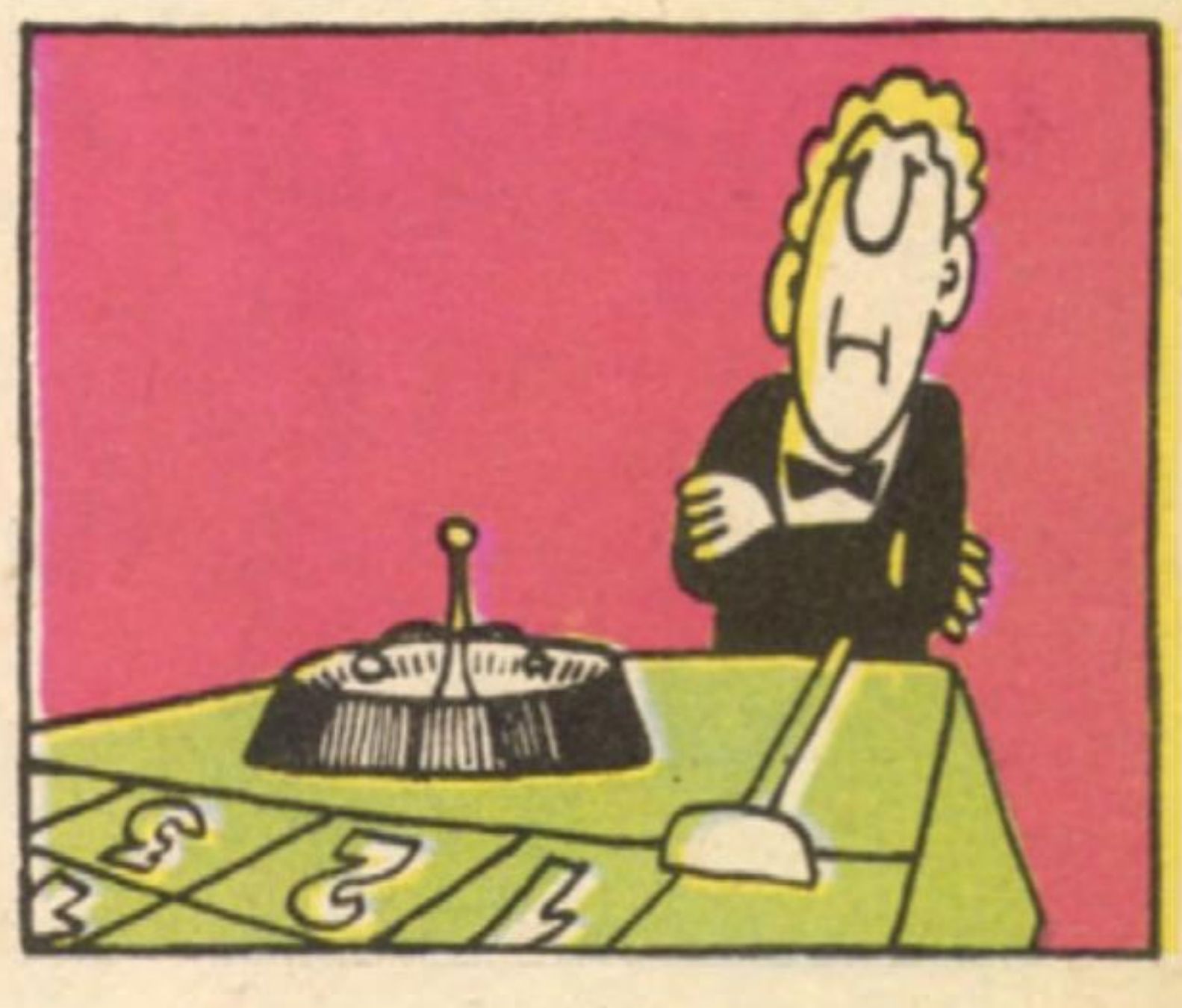

GYERMEKVÉDŐ LIGA

Karl-Heinz Klems frankfurti olvasó levele egy nagy nyugatnémet hetilapban: „Nyugalmazott bányász és kohómunkás vagyok. Valaha a Krupp-üzemekben dolgoztam. Hattagú családommal egyik napról a másikra élünk. Megérthetik, hogy az ifjú Krupp-örökös életmódját és az érdekében indított mentőakciót visszataszítónak találom." Magyarázat: Arndt von Bohlen, az utolsó Krupp évi négymillió márkás életjáradékából „nem tud kijönni" és óriási adósságokat csinált. A nyugatnémet „üzleti felső tízezer" egy tagja, bizonyos Frau Bandmann gyűjtést indított társasági körökben Arndt von Bohlen segélyezésére.

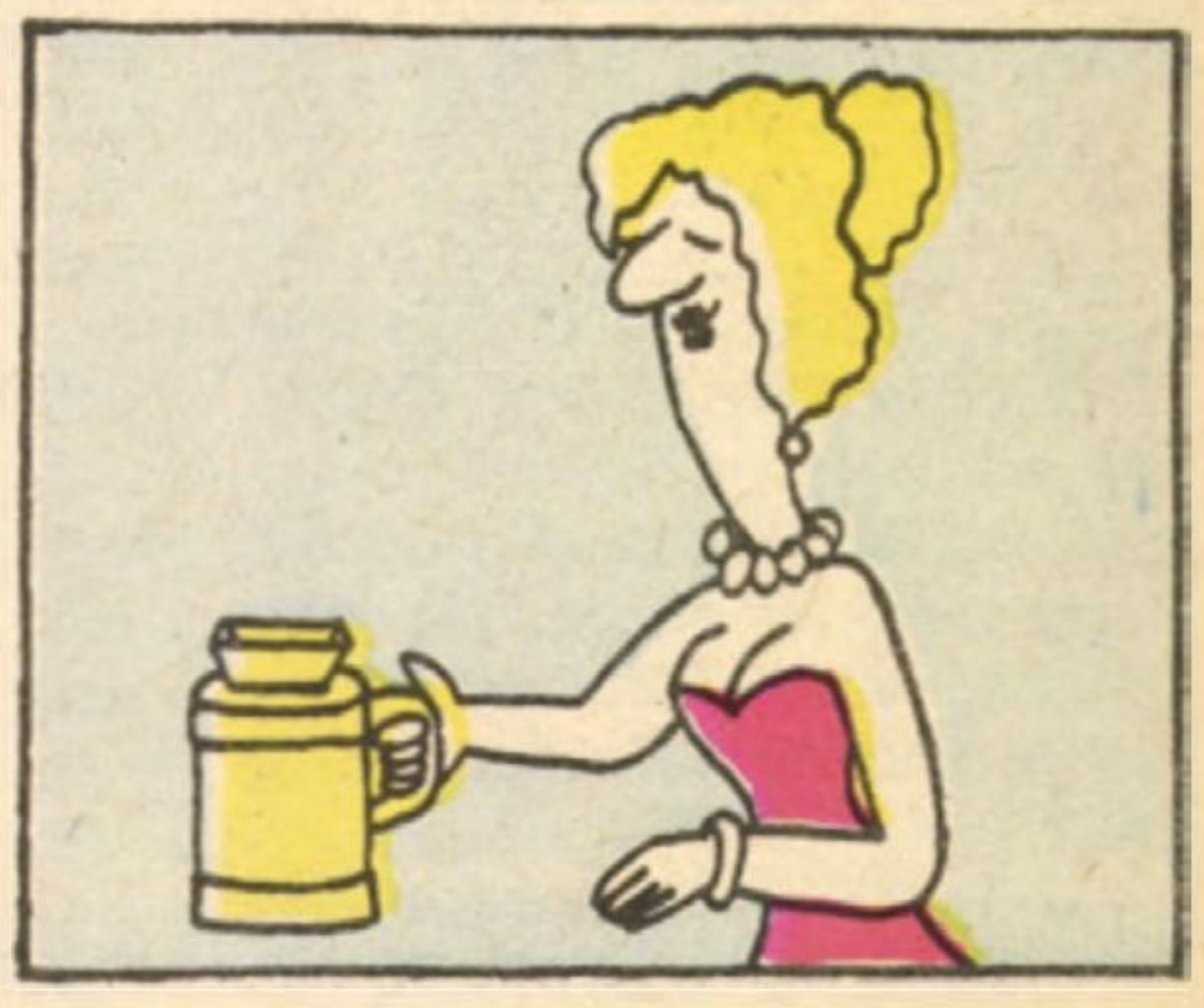

„MR. WILLIAMS" FELSZERELÉSE

Angliában megdöbbentő eredményeket hozott az ipari kémkedés elterjedésével foglalkozó országos vizsgálat. A vezető cégek és vállalatok többsége nyilatkozott: igazgatósági ülések előtt rendszeresen átvizsgáltatják a tanácstermet, nincs-e benne elrejtve lehallgató készülék. Nagy-Britanniában negyven cég foglalkozik ipari kémkedésre alkalmas lehallgató készülékek gyártásával. Az egyik legnagyobb ilyen vállalat, a Mulhall Electronics vezetője kijelentette, hogy az utóbbi tizenkét hónapban 230 cégnek adtak el különböző típusú lehallgató felszereléseket. A kliensek névsora természetesen titkos. Az egyik vevő azonban, aki a „Mr. Williams" álnevet használta, így nyilatkozott a Times hasábjain: „A modern technológia alkalmazása nélkül nincs haszon. Az ilyesmi ma már éppen úgy hozzátartozik egy korszerű cég irodai felszereléséhez, mint hajdan az írógép."

TÖRTÉNELMI SEX

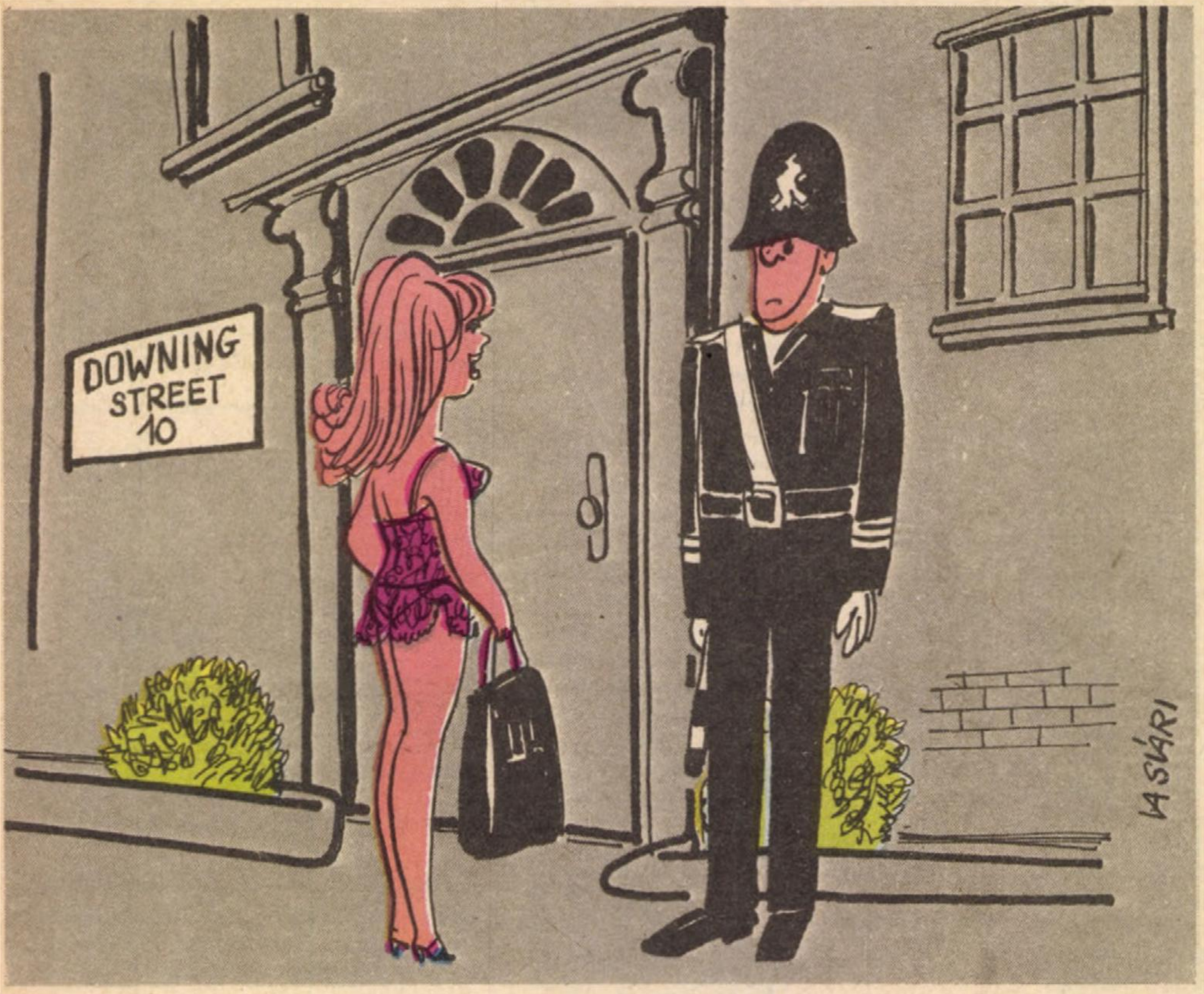

– Halló! Ki van bent a fiúk közül?...

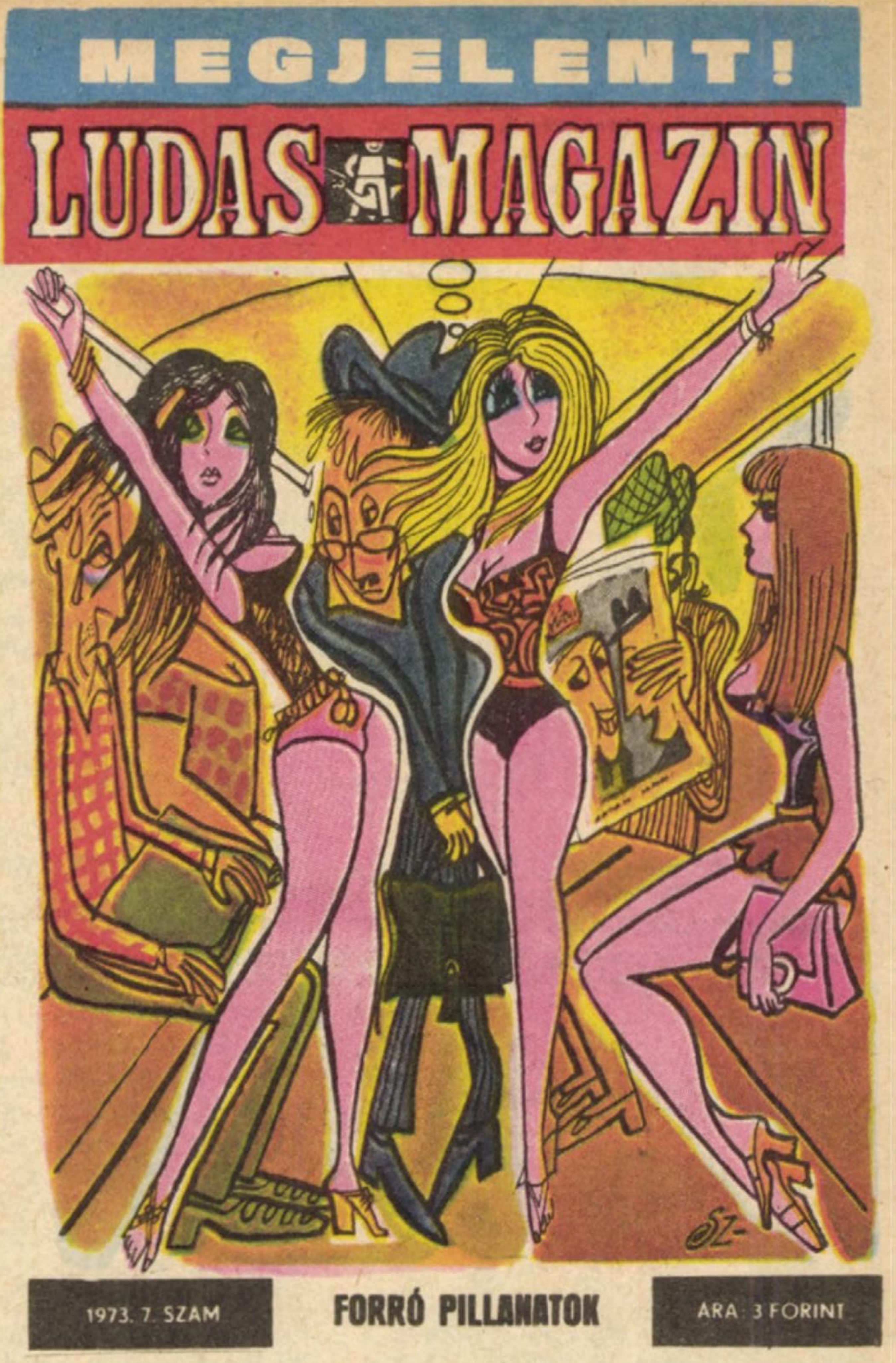

tribün

Egy olasz lap nemrég interjút készített Helenio Herrerával, a futball boszorkánymesterével.

— Legnagyobb sikere?

— Egész életem egyetlen nagy siker. Lehetséges, hogy értek kudarcok is, de azokat elfelejtettem.

— Ki a világ legnagyobb futballtekintélye?

— Egy bizonyos: én vagyok a második. És az első díjat nem adták ki.

*

Doc Hayest, a Philadelphia Warriors rögbicsapatának edzőjét vesztett mérkőzés után hajnali négy órakor hívta fel egy bőszült szurkoló. A kagylót a mester felesége vette fel.

— Tudja meg, asszonyom — dühöngött a szurkoló —, az ön férje hülye.

— Tudom kérem — mondta a hű nej. — Melyik férj nem az?

És letette.

Az aberdeeni stadion jegyszedőinek feltűnt, hogy az egyik szurkoló szép farkaskutyát visz magával a stadionba. Az eb nemsokára egyedül tért vissza, majd újabb szurkoló kíséretében baktatott át a kapun. Amikor harmadszor is megjelent — elfogták. A nyakörvében — ügyes kis tokba rejtve — ott találták a már többször használt belépőjegyet.

A spanyol labdarúgószövetség súlyos ítéletet hozott. Garcia Nicolas játékvezetőt huszonöt évre eltiltották és a tetejébe még 180 000 peseta bírságot is kellett fizetnie. Kisült, hogy az FC Orihuela egyik vezetője megvesztegette Nicolast: segítsen legyőzni az FC Alicantet. Az ügy pikantériája: Nicolas segített is, ahogy csak lehetett. Bizonyára ennek köszönhető, hogy az Alicante végül csupán 3:0-ra győzött.

*

Haiti szövetsége érdekes újítást vezetett be. Kötelezte a kiállított játékosokat, hogy három nap leforgása alatt terjedelmes dolgozatot írjanak. A házi feladat címe: „Mi a sportszerűség?"

Az újítás bevezetése óta a kiállítások száma csökkenő tendenciát mutat.

(p. p.)

FŐNYEREMÉNY

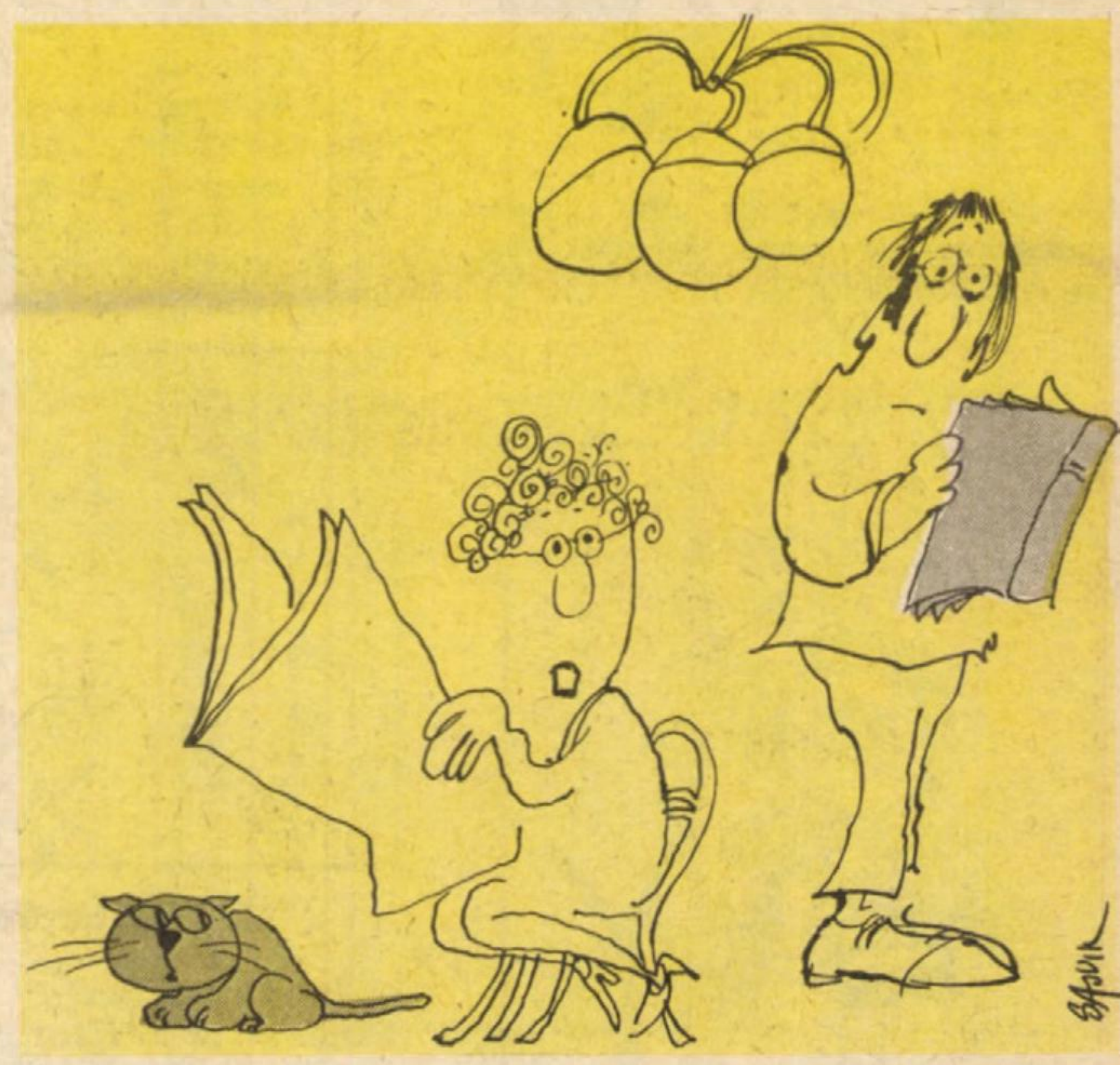

– Fiam, most olvasom, nogy a nyereményünk nem 2 342 600, hanem 2 342 800 forint. Hova dugtad a különbözetet?

A DIVATDIKTÁTOR

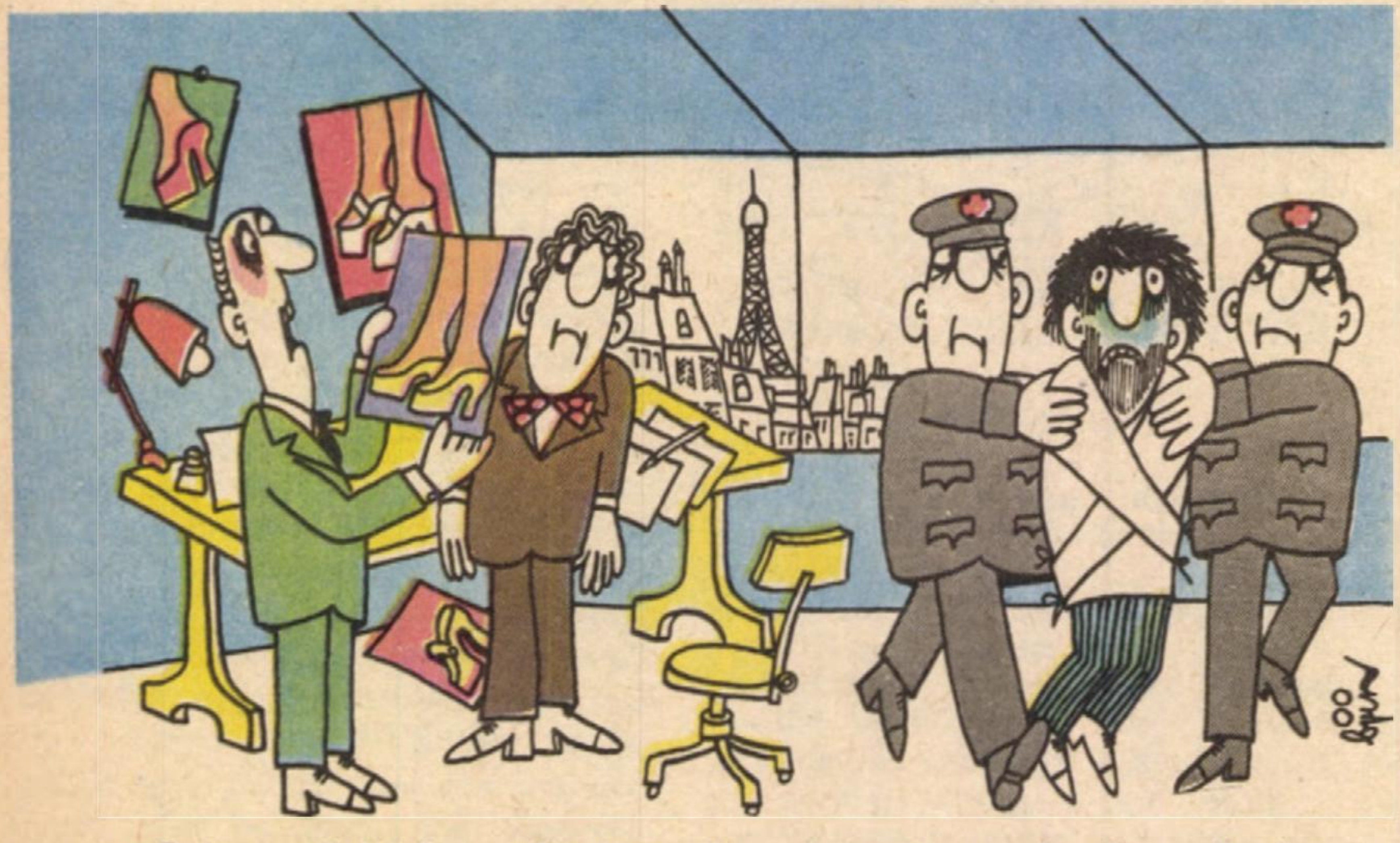

– Sajnos, túl későn vettük észre, hogy hiányzik egy kereke: már divatba hozta a magas talpú női cipőket...

AZ ELSŐ MUNKANAP

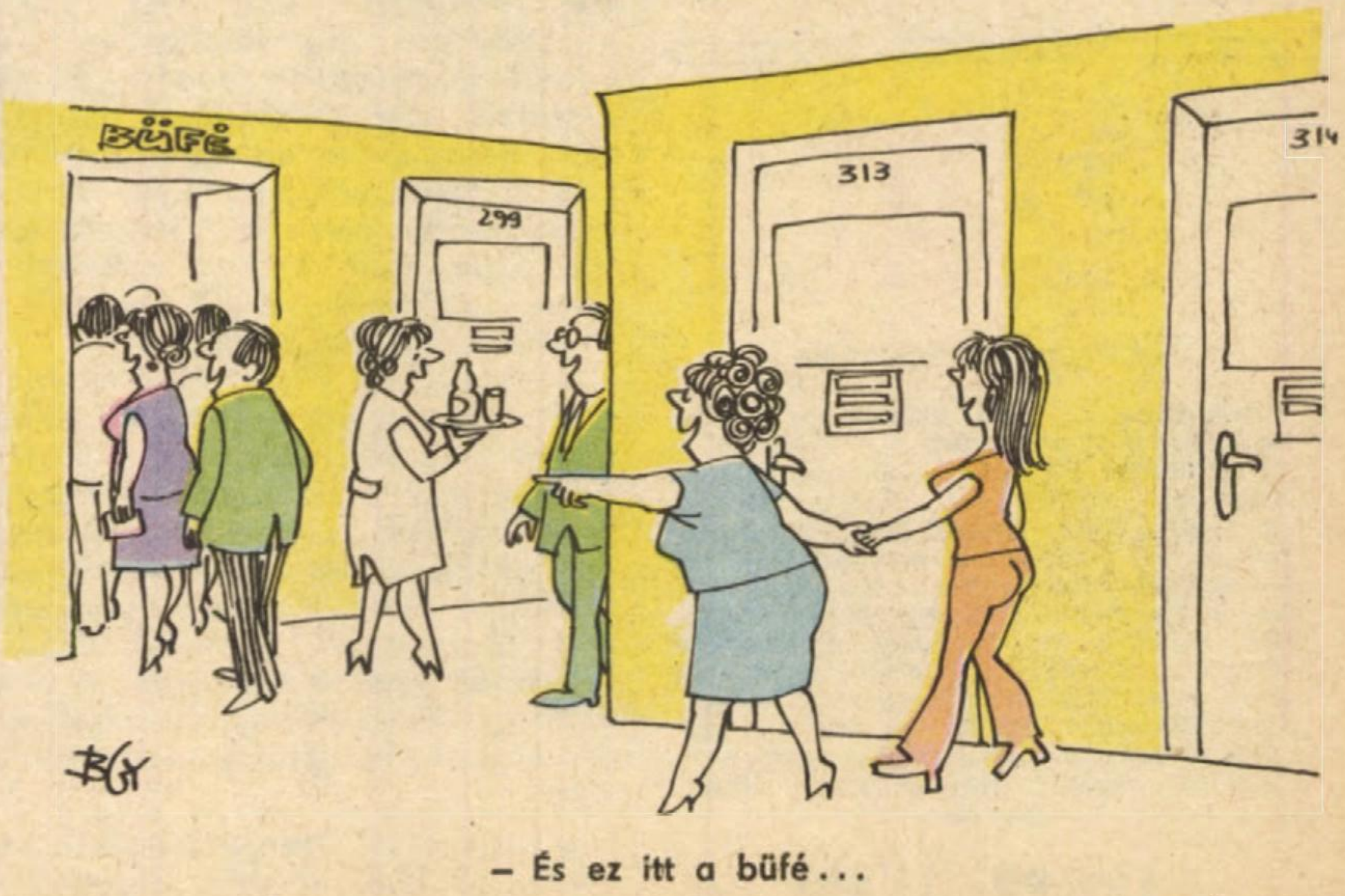

– És ez itt a büfé...